

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut politologických studií

Katedra politologie

Diplomová práce

2023

Bc. Jan Šaník

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut politologických studií

Katedra politologie

**Současný americký pravicový
extremismus na příkladu skupiny *Proud
Boys* se zaměřením na ideologii násilí**

Diplomová práce

Autor práce: Bc. Jan Šaník

Studijní program: Politologie

Vedoucí práce: Mgr. Jan Charvát, M.A., Ph.D.

Rok obhajoby: 2023

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracoval samostatně a použil jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 30.7.2023

Jan Šaník

Bibliografický záznam

ŠANÍK, Jan. *Současný americký pravicový extremismus na příkladu skupiny Proud Boys se zaměřením na ideologii násilí*. Praha, 2023. 66 stran. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut politologických studií, Katedra politologie. Vedoucí práce Mgr. Jan Charvát, M.A., Ph.D.

Rozsah práce: 174 159 znaků včetně mezer

Abstrakt

V této práci se zabývám současným americkým extremismem, na příkladu krajně pravicové, čistě mužské organizaci *Proud Boys*, jejíž členové se označují jako „Západní šovinisté.“

V práci rozeberu skupinu z hlediska její historie, organizace a hierarchie. Speciální pozornost bude v práci věnována ideologii skupiny a cílem práce je zasadit skupinu do širšího kontextu americké společnosti a pojmenovat faktory, které ovlivňovaly směřování skupiny z hlediska jejího ideologického zakotvení v souvislosti s násilím. V práci budu obhajovat tezi, že násilí hraje výhradní postavení, které spoluutváří ideologii celé skupiny. Práce je koncipována tak, aby poskytla odpověď na otázku „*jakou roli hraje násilí ve skupině Proud Boys?*“

Prostřednictvím důkladné kvalitativní obsahové analýzy tato práce rozebírá vztah mezi násilím a ideologií skupiny *Proud Boys* a vysvětluje, jak násilí přispívá plní unifikující roli. V konečném důsledku tato studie přispívá k pochopení motivací a chování skupiny jednak skupiny *Proud Boys*, tak přispívá k širšímu diskurzu o extremismu v současné Americe.

Abstract

In this diploma thesis, I examine contemporary American extremism, using the example of the far-right, all-male organization Proud Boys, whose members refer to themselves as "Western chauvinists." I will analyze the group in terms of its history, organization, and hierarchy. Special attention will be paid to the group's ideology. The thesis aims to place the group in larger context of American society and to name the factors that influenced the group's direction in terms of its ideological grounding in violence. In this thesis, I will defend the hypothesis that violence plays an exclusive role that co-creates the ideology of the group. The thesis is designed to provide an answer to the question "*what role does violence play for the Proud Boys?*" Through an in-depth qualitative content analysis, this thesis discusses the relationship between violence and ideology of Proud Boys and explains how violence contributes to an unifying role. In general, this study contributes to an understanding of both the motivations and behaviors of the Proud Boys group and contributes to the larger discourse on extremism in contemporary America.

Klíčová slova

Extremismus, *alt-right*, *Proud Boys*, ideologie, násilí, šovinismus,

Keywords

Extremism, alt-right, Proud Boys, ideology, violence, chauvinism

Název práce

Současný americký pravicový extremismus na příkladu skupiny *Proud Boys* se zaměřením na ideologii násilí

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval vedoucímu Mgr. Janu Charvátovi, M.A., Ph.D. za odborné vedení práce. Dále také rodině, přítelkyni a kamarádům za psychickou podporu při psaní práce.

Obsah

Úvod	8
1. Teoretické vymezení	10
1.1. Extremismus, radikalismus	10
1.2. Západní civilizace	12
1.3. Ideologie	13
1.4. Koncept subkultur	14
1.5. Krajní a extrémní pravice.....	16
2. Metodologie	18
3. Historie extremismu ve Spojených státech	19
3.1. Komunismus, antikomunismus a „Rudá hrozba“	25
3.2. Miliční hnutí.....	29
3.3. Shrnutí.....	31
4. Současný pravicový extremismus na příkladu skupiny Proud Boys a problematika ideologie násilí	33
4.1. Alt-right.....	33
4.2. Proud Boys.....	36
4.2.1. Složení Proud Boys a rasismus	37
4.2.2. Antifeminismus a vztah k ženám.....	41
4.2.3. Hierarchie a struktura skupiny <i>Proud Boys</i>	44
4.2.4. Ideologie násilí.....	49
4.2.5. Shrnutí.....	57
Závěr	58
Seznam literatury	59

Úvod

Tato práce se věnuje aktuálnímu tématu, kterým je problematika amerického pravicového extremismu, jenž je dlouhodobě na vzestupu od doby, kdy se Donald Trump stal v roce 2016 prezidentem Spojených států. Zároveň s jeho možným návratem do Bílého Domu je i hrozba pravicového extremismu stále přítomná a je proto vhodné ji studovat, odkrývat motivaci extremistických skupin a sledovat jejich vývoj. Ve Spojených státech působí mnoho ideologicky odlišných krajně pravicových hnutí, skupin či organizací, které dohromady tvoří pestrou mozaiku současného amerického extremismu. Práce si tak klade za cíl zpřehlednit debatu ohledně této problematiky tím, že poskytne detailní rozbor jedné z nejvýraznějších skupin posledních let – *Proud Boys*, přičemž ústředním tématem práce bude otázka ideologického násilí, které je ve skupině přítomno. Vzhledem k aktuálnosti tématu, v českém prostředí doposud nevznikla publikace, která by se skupině *Proud Boys* tak rozsáhle věnovala.

Práce je rozdělena do třech hlavních kapitol, přičemž první část se věnuje teoretickému vymezení nejčastějších pojmů, se které budu v práci používat. Hesla jako „extremismus“ či „radikalismus“ rezonují ve veřejné debatě, často je však jejich použití lehkovážné a ideologicky zabarvené. Pojmy nemají jednotnou definici, na které by se odborníci shodli pro srozumitelnost této práce je tak vhodné pojmy představit a pojmenovat problematiku, která se váže s jejich používáním.

Druhá kapitola této práce nabídne exkurz do historie amerického extremismu, přičemž časové období, které práce kapitola obsáhne, bude od prvních let existence Spojených států, kdy extremistická hnutí vycházela z především z nativismu, náboženské a rasové nesnášenlivosti, přičemž tyto hodnoty reprezentovalo například hnutí *Know-Nothing* v 19. století, které se stavělo proti přistěhovalcům a katolíkům, přes vznik bělošských skupin, jako byl Ku-klux-klan, přičemž některé prvky jeho fungování přebrala skupina i *Proud Boys*.

Tato kapitola se také zaměří na otázku antikomunismu, který vzniká na zcela jiných základech, než evropský. Období Mccarthismu v 50. letech vedlo k silným antikomunistickým náladám a celospolečenské paranooi z možné přítomnosti komunismu v zemi, což trvale změnilo chápání levicových ideologií v americké společnosti.

Kapitolu historie amerického extremismu uzavře problematika miličních hnutí, jejichž vzestup je datován do první poloviny 90. let 20. století. Kapitola nemohla obsáhnout veškeré radikální a extremistické subjekty, které v průběhu historie v zemi působily. Nicméně smyslem této části práce bylo ukázat, jak se extremismus ve Spojených státech postupně vyvíjel a pojmenovat znaky, které ho definovaly. Zároveň na výběru jednotlivých hnutí práce pojmenuje hlavní atributy, ze kterých současný extremismus v USA vychází.

Třetí kapitola práce pak zkoumá to, jak souběh několika faktorů v novém tisíciletí vytváří novou dynamiku na americké krajně pravicové scéně. To vše na příkladu čisté mužské skupiny, která se stylizuje do podoby tajného bratrstva, *Proud Boys*. Všechny

kapitoly jsou koncipované tak, aby přispěly k co nejkompexnější odpovědi na výzkumnou otázku „*Jakou roli hraje násilí v ideologii organizace Proud Boys?*“

1. Teoretické vymezení

V diplomové práci se vyskytuje mnoho sociologických či politologických pojmů, které je nezbytné podrobit komplexnější analýze a pojmenovat problematiku, která se s jejich používáním váže. Z akademického ani právního pohledu nemá mnoho pojmů, které budou rozebírány jednotně přijímanou definicí, přesto, nebo možná právě proto, jsou hojně využívány médií i širokou veřejností a jejich význam je tak často nejednoznačný až nesprávný. Cílem není najít dokonalou definici těchto pojmů, záměrem je představit pojem tak, aby o něm měl čtenář správnou představu a věděl, v jakém kontextu je v práci používán.

1.1. Extremismus, radikalismus

Pojem extremismus nelze řadit mezi odborné termíny, neboť chybí jeho jednotná definice, na které by se odborníci shodli. Termín používají média, politická reprezentace i široká veřejnost, a to často lehkovážně a nekonzistentně. Je proto vhodné si termín přiblížit a pochopit jeho podstatu.

Jádro problému spočívá v tom, že pojem extremismus postrádá definici v legislativě. Jednotlivé státní instituce, jako je ministerstvo zahraničí či tajné služby mají pro extremismus vlastní definici, která sice vyhovuje zájmům daných institucí, nedá se však použít obecně.

Pokud se na pojem podíváme z lingvistického pohledu, zjistíme, že slovo extremismus pochází z latiny a znamená „nejkrajnější“. Při zjednodušení politického ideologického spektra na nejzákladnější pravolevou přímkou není složité dobrat se k tomu, že na krajích, nejdále od středu, se nachází extrémní levice a na straně druhé extrémní pravice.¹

Extremisté jsou vůči stávajícímu politickému řádu otevřeně nepřátelští a stojí o razantní změnu systému. K dosažení svých cílů jsou extremisté ochotni používat násilné a kriminální metody, pro společnost tak představují nezanedbatelné nebezpečí. Násilí, které je extremisty páčáno, je často spjato s nenávisťnými ideologiemi. Násilí je přítomno v ideologii krajní pravice, tak levice. Levicový extremismus vychází z třídní nenávisti, antikapitalismu a adoraci komunismu. Levicové ideologické násilí může mít podobu ekoterorismu či anarchismu, nicméně některé výzkumy ukazují, že pravicové násilí je častější a nebezpečnější.²

Extrémní pravice tradičně adoruje myšlenky vycházející z historického fašismu či nacismu, dále rasové a etnické nenávisti a z nacionalismu. Extrémní pravice více inklinuje k dogmatismu, autoritarismu a vládě pevné ruky, která tvrdě trestá případné prohřešky.³

Ne každý nespokojený člověk se stávajícím politickým systémem řeší situaci se zbraní v ruce a páčáním trestné činnosti. Naštvaný občan, který svoji nespokojenost a frustraci projevuje v rámci legální činnosti, může být nazván jako radikál, přičemž veřejností je často toto označení dávana na stejnou úroveň jako extremistu, je ale potřeba mezi těmito pojmy rozlišovat. Radikálové se proti politickému řádu staví do opozice, chtějí ho změnit, nikoliv zničit. Extremisté jsou vůči současnému politickému řádu otevřeně nepřátelští a stojí o

¹ CHARVÁT, Jan, 2007. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-098-6. 10.

² ASAL, Victor a Karl RETHEMEYER. Dilettantes, Ideologues, and the Weak: Terrorists Who Don't Kill. *Conflict Management and Peace Science* [online]. 2008, (25) [cit. 2023-07-14]. Dostupné z: doi:<https://doi.org/10.1080/07388940802219000> 251.

³ CHARVÁT, Jan, 2007. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-098-6. 10.

destrukci systému a jeho nahrazení, zpravidla nedemokratickou alternativou. Radikálové své názory a svojí ideologii prosazují bez používání násilí. Místo toho volí legitimní, demokratickou cestu, která neohrožuje existenci stávajícího systému.⁴

Extremismus se tak ve veřejné debatě používá jako zastřešující prvek, který pokrývá všechny neakceptovatelné jevy, jenž se příliš vychylují od středu na politické ose. Je možné spekulovat, že k tomu stavu jsme dospěli z velké míry kvůli nezodpovědnému užívání pojmu médií a politiky. První skupina si uvědomuje, že článek či reportáž o takzvaných extremistech snadno přiláká diváky či čtenáře a politici vědí, že označit své protivníky za extremisty je nejsnazší způsob, jak danou osobu zdiskreditovat. To souvisí s faktem, že pojem extremismus je brán jako výlučně negativní pojem a žádný jednotlivec či skupina nechce být dávana do souvislosti s extremismem.⁵

Jak bylo již v úvodu nastíněno, z politologického hlediska nelze pojem extremismus jednoduše zařadit a je předmětem diskusí a sporů. Němečtí výzkumníci Uwe Backes a Eckhard Jesse vytvořili teorii o extremismu, jejíž hlavním argumentem je chápání extremismu jako antiteze k demokracii. Zároveň tato teorie chápe extremismus jako závislou entitu na konkrétním, v tomto případě demokratickém režimu, a nemůže být tedy popsána jako samostatně stojící pojem.

Je přirozené, že postoje, které jsou považovány za extrémní ve Spojených státech amerických jsou diametrálně odlišné než například ty v Íránu či Sýrii. Extremismus tak můžeme chápat jako názor či postoj, který je namířen proti stávajícímu politickému uspořádání z pohledu Západního světa jsou extremistické postoje ty, které stojí o zničení demokracie.⁶

Práce se soustředí na prostředí Spojených států, kde je koncept extremismu a radikalismu chápán v jiných souvislostech, než v prostředí evropské legislativy a společnosti. Přímo pak souvisí s hodnotou svobody projevu, která je obsahem prvního dodatku Ústavy a výslovně zakazuje Kongresu vydávat zákony, které by omezily svobody slova a tisku.⁷

To má za následek, že to, co v Evropě znamená jasné překročení zákona, nemusí být v USA legální problém. Jde například o veřejný projev nacismu nebo jiné nenávistné ideologie. Jakákoliv právní úprava, která by znamenala omezení šíření nacistické ideologie by byla ve Spojených státech protiústavní a Nejvyšším soudem zrušena.⁸

Přesto ale svoboda slova není ve Spojených státech absolutní. V roce 1969 se dostal před Nejvyšší soud případ známý jako *Brandenburg vs Ohio*, kdy byl souzen tehdejší vůdce Ku-klux-klanu v Ohiu, za svůj veřejný projev, ve kterém vyjádřil nutnost fyzicky zakročit proti

---

⁴ WEBBER, David, Arie KRUGLANSKI, Erica MOLINARIO a Katarzyna JASKO, 2020. Ideologies that justify political violence. *Current Opinion in Behavioral Sciences* [online]. August 2020, (34), 107-111 [cit. 2023-07-14]. Dostupné z: [doi:http://dx.doi.org/10.1016/j.cobeha.2020.01.004](http://dx.doi.org/10.1016/j.cobeha.2020.01.004) 108.

⁵ CHARVÁT, Jan, 2007. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-098-6. 10.

⁶ MUDDE, Cas, 2010. The Populist Radical Right: A Pathological Normalcy. *West European Politics* [online]. 20 Oct 2010, 33(6), 1167-1186 [cit. 2023-07-14]. Dostupné z: [doi:https://doi.org/10.1080/01402382.2010.508901](https://doi.org/10.1080/01402382.2010.508901).

⁷ USA a podpora lidských práv. *Velvyslanectví USA v České republice* [online]. [cit. 2023-07-14]. Dostupné z: <https://cz.usembassy.gov/cs/our-relationship-cs/politika-historie/usa-a-lidska-prava/>.

⁸ *Extremistické projevy a jejich současné místo podle Ústavy USA* [online]. 95-100 [cit. 2023-07-24]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/extremisticke-projevy-a-jejich-soucasne-misto-podle-ustavy-usa.aspx> 3.

Afroameričanům a židům. Nejvyšší soud rozhodl podle principu „bezprostředně hrozícího protiprávního jednání“ o jeho vině.⁹

Doktor Kryštof Kozák nabízí další příklad posunutého vnímání extremistického chování ve Spojených státech oproti například české legislativě. Jedná se o hudební texty některých hip-hopových hudebníků, kdy například píseň *Revolutionary* od umělce *Immortal Technique* má následující text: „Nezapomeň rozbít okno, když ten fízl přijde a ustřelit tomu zmrdovi hlavu,“¹⁰ nebo „a srát na prezidenta, volím pro jeho popravu.“¹¹

Zatímco v právním prostředí České republiky se jedná o extremistické jednání, které odporuje zákonu § 356 (Podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod) a v českém právním řádě by autor písně mohl být trestně stíhán. Na půdě Spojených států se jedná o nepostihnutelný výrok, neboť jej chrání první dodatek Ústavy Spojených států.¹²

1.2. Západní civilizace

Pojmy „Západní civilizace“ nebo „Západní kultura“ pochází z tradic klasického Řecka a Říma, křesťanství a myšlenek osvícenství. Západní civilizace tak vznikla jako syntéza těchto tradic, a to i přesto, že se v mnoha ohledech rozcházel. Nejprve přišlo Řecko s idejí demokracie, Řím naopak s myšlenkou republiky. Stejně tak lze tyto hodnoty pojmout jako ideu svobody a římský koncept jako ideu práva. Kombinací obou myšlenek vznikla představa spojení práva a svobody – kde není právo, není svoboda. Křesťanství zase stanovilo svátost Krista, jakožto autoritu vyšší a mocnější než jakýkoliv světský panovník. Následovalo osvícenství, které je zdrojem idejí liberalismu, víry ve vědu a volný trh.¹³

Předtím než se začal používat termín „Západní civilizace“, se užívalo spojení „Evropská civilizace.“ Nicméně s rostoucím počtem evropských osadníků na území Severní Ameriky termín přestával dávat smysl. Na začátku 20. století tak vznikl pojem „Západní Civilizace“. V průběhu obou světových válek dostal termín novou dynamiku, neboť do „Západní civilizace“ začaly stále více mluvit Spojené státy. Energičnost mladého státu spolu s evropskou historií daly tomuto konceptu novou dynamiku.¹⁴

Jasnější vydefinování „Západního světa“ přišlo s vypuknutím studené války, kde se vykristalizovalo politické a intelektuální rozdělení mezi Východem a Západem. Západ nabízel liberalismus a kapitalismus, zatímco Východ marxismus. Západní společenství mělo několik atypických prvků, například v NATO se potkali nezvyklí spojenci – Řecko s Tureckem. Spojené Státy zase získaly za významného vazala Japonsko. Tyto anomálie poskytovaly příležitost k tzv. *Westernizaci*, a sice vývoz evropsko-americké tradice do zbytku světa. Globalizace, která následně westernizaci umožnila, ovšem do jisté míry relativizuje

⁹ SPOJENÉ STÁTY. *BRANDENBURG V. OHIO*. In: . ročník 1964, číslo 395. Dostupné také z:

<https://web.archive.org/web/20150518101137/http://www.acluohio.org/cases/brandenburg-v-ohio>

¹⁰ KOZÁK, Kryštof, 2019. *České probuzení z amerického snu: proč a jak se v České republice zabývat Spojenými státy*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum. ISBN 978-80-246-4280-2.141.

¹¹ *Ibid.*,141.

¹² *Ibid.*,141.

¹³ KURTH, James. Western Civilization: Our Tradition. *Intercollegiate Review* [online]. October 8, 2003, 39(1/2), 5-13 [cit. 2023-07-14]. Dostupné z: <https://isi.org/intercollegiate-review/western-civilization-our-tradition/> 6.

¹⁴ *Ibid.*,

celý pojem “Západní svět”, neboť jeho v současnosti, jsou téměř všechny vyspělé civilizace ovlivněné západní kulturou v různé intenzitě. Termín jako “Západní svět”, “Západní civilizace” nebo “Západní společnost” můžeme zařadit k termínům, které postrádají jednotnou definici, a proto je opět nutné brát v potaz kontext, v jakém je s termínem nakládáno.¹⁵

1.3. Ideologie

Málokterý pojem vzbuzoval v historii své existence takovou kontroverzi jako právě „ideologie“. Poprvé tento pojem použil v roce 1796 francouzský filozof Antoine Destutt de Tracy, aby pojmenoval nově vznikající “vědu o idejích.”¹⁶ Do většího podvědomí ho uvedl v 19. století Karl Marx, který pojem kritizoval a stavěl se k němu negativně – samotný koncept ideologie považoval za zbraň vládnoucí třídy, který ji využívá k vytváření falešné představy o světě a mystifikuje proletariát, aby nepoznal, že je vykořisťován.¹⁷ Sám Marx pak své myšlení považoval za vědu a nikoli ideologii, kterou odmítal. Paradoxní situace nastávala u jeho následovníků, neboť marxisté Vladimir Lenin či Antoine Gramsci běžně používaly obraty jako socialistická nebo proletářská ideologie.¹⁸

Jiný význam mělo heslo ideologie pro konzervativce. V meziválečném období a následně i v dobách Studené války byla ideologie brána jako nástroj, který měl zajišťovat sociální smír. Jednalo se o nepropustnou entitu, která nedovolovala diskusi, přičemž její faktičnost byla nezpochybnitelná. Zcela opačně chápali tento pojem liberálové, kteří z podstaty svého myšlení stáli o svobodnou diskusi, pojem ideologii tak odmítali pro její uzavřenost.¹⁹

Není tak možné neutrálně přemýšlet o ideologii jako o jednotném pojmu, spíše se zaměříme na jednotlivé možnosti, jak k termínu přistupovat. Politolog Pavel Šaradín konkretizuje: “*V odborné literatuře a politické praxi se většinou setkáváme se třemi hlavními koncepty ideologie: pejorativním (negativní, kritické teorie), kde převládá zejména psychologizující pojetí, pozitivním (programové aspekty, vize) a neutrálním (jedná se o neutralitu ve smyslu snahy o objektivitu, definiční neutralitu a neutralitu jako konstatování určitého jevu).*”²⁰

Moderní význam termínu ideologie je tak chápán skrze neutrální přístup, díky čemuž k němu můžeme přistupovat bez výraznějšího názorového zabarvení. Příkladem neutrální definice je to, jak ideologii chápe Britský politolog Andrew Heywood: “*Ideologie je více či méně skloubený soubor idejí, které jsou základem organizované politické aktivity, ať už tato aktivita má stávající systém zachovat, změnit nebo svrhnout.*”²¹

¹⁵ KURTH, James. Western Civilization: Our Tradition. *Intercollegiate Review* [online]. October 8, 2003, 39(1/2), 5-13 [cit. 2023-07-14]. Dostupné z: <https://isi.org/intercollegiate-review/western-civilization-our-tradition/>, 7.

¹⁶ FREEDEN, Michael, 2003. *Ideology : A Very Short Introduction* [online]. New York: Oxford University Press [cit. 2023-07-14]. ISBN 978-0-19-280281-1. Dostupné z: <https://web.s.ebscohost.com/ehost/detail/detail?vid=0&sid=98264f73-363f-4b6d-b923-3b2831cc9455%40redis&bdata=JmxhbmcyY3Mmc2l0ZT1laG9zdC1saXZl#AN=264790&db=e000xww 4>.

¹⁷ Ibid., 62.

¹⁸ Ibid., 62.

¹⁹ Ibid., 62.

²⁰ ŠARADÍN, Pavel, 2001. *Historické proměny pojmu ideologie*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury. Politologická řada. ISBN 80-859-5994-1. 77.

²¹ HEYWOOD, Andrew, 2004. *Politologie*. Praha: Eurolex Bohemia. Politologie (Eurolex Bohemia). ISBN 80-864-3295-5. 62.

Smyslem ideologie je také zjednodušovat pohled na svět. Ideologie vědomě či nevědomě ignorují mnohé proměnné, které by mohly narušit vlastní vidění světa. Zobecníme-li hlavní ideologické proudy současného západní světa, lze mluvit o konzervatismu, socialismu a liberalismu. V současnosti sledujeme mutování těchto hlavních ideologií do fragmentovanějších a ohraničenějších proudů, které reagují na decentralizaci moci. Vznikají tak tzv. „malé ideologie“, mezi které lze řadit například environmentalismus, libertarianismus či feminismus.²²

1.4. Koncept subkultur

Vzhledem k tomu, že v práci pracuji s tezí, že skupina Proud Boys splňuje některé definiční znaky konceptu subkulturalismu, je vhodné se věnovat i tomu, co heslo „subkultura“ znamená.

Dle politologa Smolíka lze kulturu definovat jako „*specifický způsob života určité vymezené skupiny nebo společnosti lidí*.“²³ Přičemž zároveň dodává, že neexistuje jednotně přijímaná definice kultury, vždy záleží na kontextu použití. Součástí slova *subkultura* je předložka „*sub*“, která se do češtiny překládá jako „*pod*“. Subkultura tedy znamená *podkultura*. Příslušníci určité subkultury tak nepatří do dominantní kultury. Smolík zmiňuje sociologa Alberta Cohena, který o subkulturách míní: „*Subkultura vzniká, když určitý počet lidí s podobnými problémy se sociálním přizpůsobením má dostatečný počet interakcí a vytváří si vlastní pohled na společnost*.“²⁴

Významným prvkem subkultur také může být, že součástí identity dané subkultury je i postoj vůči tzv. dominantní kultuře. V dnešní společnosti můžeme chápat pojem dominantní kultura jako kulturu střední třídy. Tato kultura se vyznačuje odkazováním k tradicím a nezpochybňováním současné dominantní kultury. Subkultura tak částečně stojí v opozici vůči dominantní kultuře a může narušovat či zpochybňovat její legitimitu. Pokud tato skutečnost přeroste do významné míry a opozice vůči dominantní kultuře je jedním z klíčových prvků subkultury, hovoříme už o tzv. kontrakultuře. Ta vzniká často v místech, kde je silná frustrace a deprivace, přičemž jejím projevem je často politický radikalismus či extremismus který, stejně jako kontrakultura, negují současný politický řád a vyznává ideologii násilí.²⁵

Jednou z nejznámějších subkultur, která s násilím pracovala a byla součástí její ideologie, je subkultura skinheads. Její vznik je spjat s 50. lety 20. století ve Velké Británii, kde po druhé světové válce probíhala změna společnosti, která se stále více orientovala na konzumní a kariéerní způsob života, což odporovalo smýšlení britské mládeže, která se začala proti tomuto životnímu stylu vymezovat.²⁶

---

²² FREEDEN, Michael, 2003. *Ideology: A Very Short Introduction* [online]. New York: Oxford University Press [cit. 2023-07-14]. ISBN 978-0-19-280281-1. Dostupné z: <https://web.s.ebscohost.com/ehost/detail/detail?vid=0&sid=98264f73-363f-4b6d-b923-3b2831cc9455%40redis&bdata=Jmxhbm9Y3Mmc2l0ZT1laG9zdC1saXZl#AN=264790&db=e000xww> 98-99.

²³ Ibid., 38.

²⁴ Ibid., 38.

²⁵ Ibid., 38.

²⁶ BLAZAK, Randy. White Boys to Terrorist Men: Target Recruitment of Nazi Skinheads. *American Behavioral Scientist* [online]. February 2001, 44(6), 1-19 [cit. 2023-07-14]. Dostupné z: <https://www.ojp.gov/ncjrs/virtual-library/abstracts/white-boys-terrorist-men-target-recruitment-nazi-skinheads>. 7.

Pozornost britské omladiny se tak obrátila na přistěhovalce z Jamajky, kteří byli nespokojeni s přijetím a životem ve Velké Británii a zastávali tak antisystémové názory. To mělo za následek nevšední míchání kultur karibských přistěhovalců a bílé dělnické mládeže, jejímž výsledkem je právě zrození subkultury skinheadů. Zprvu apolitická subkultura především zdůrazňovala svůj dělnický původ, oslavovala patriotismus, odmítala drogy (kromě alkoholu) a intelektuální elity.²⁷

Činnost nové subkultury se zprvu odehrávala na fotbalových stadionech, kde spíše než o zážitek ze sportovních výkonů šlo o následný násilný střet s fanoušky hostujícího týmu. Později z této činnosti vznikla samostatná subkultura *hooligans*. V této fázi tak můžeme sledovat zapojování násilí do ideologie subkultury, která ctí princip kultu síly.²⁸

Důležité je, že zprvu nebylo násilí politicky zaměřené, spíše se jednalo o unifikační prvek a přispíval k autenticitě jednotlivých členů. Postupem času se totiž i skinheadská subkultura dostávala více do mainstreamu a autenticitu právě ztrácela, pouliční násilí tak byl pomyslný návrat k pravé podstatě subkultury.

V 70. letech 20. století docházelo vlivem špatné ekonomické situace k nespokojenosti a následné radikalizaci společnosti. Do popředí se tak dostala rasová otázka, neboť dorůstala první generace Jamajčanů a Pákistánců, kteří se narodili už v Británii a ultrapravicové politické strany jako *National Front* byly vůči nim otevřeně nenávistní. V jejich mládežnické organizaci *Young National Front* také působilo mnoho příslušníků skinheadů. Sledujeme tak první zapojení této subkultury do politiky. Skinheadi, kteří rasistické a jinak nesnášenlivé názory neuznávali, založili hnutí *Skinheads against racial prejudice*. Odvolávali se na samotný vznik subkultury skinheadů, který silně ovlivnilo jamajské reggae.

Další částí skinheadské komunity jsou čistě apolitičtí skinheadi, kteří kritizují obě výše zmíněné odnože s argumentem, že jejich subkultura musí ze své podstaty zůstat apolitická. Společným znakem všech skinheadů je jejich unifikovaný vzhled, nicméně z politického a ideologického hlediska je subkultura skinheadů velmi pestrá a zažitá zkratka skinhead rovná se rasista (nebo neonacista) nikdy neplatila.²⁹

Jak již bylo zmíněno, subkultura skinheadů se vždy vyznačovala poměrně jasně definovaným vzhledem. Ať už se jedná o jakoukoliv frakci, důraz na módu je vždy zásadní a určující pro skinheadskou kulturu. Pro mnoho apolitických skinheads je jejich subkultura o respektování tradic, pocitu jednoty a kamarádství. Tyto hodnoty jsou zajišťovány po dekády neměnným a poměrně přísným stylem odívání a celkové vizáže.³⁰

Typicky se jedná o oholenou hlavu, povolen je také velmi krátký sestřih. Jednak byl tento typ účesu praktický při dělnických profesích a bitkách, jednalo se ale také o jakousi

²⁷ MAREŠ, Robert, 1997. Skinheads: subkultura zničená ideologií. *Nová přítomnost* [online]. 4/97, 2-6 [cit. 2023-07-14]. ISSN 2570-9275. Dostupné z: https://pritomnost.cz/archiv/cz/1997/1997_4.pdf. 3.

²⁸ BLAZAK, randy. White Boys to Terrorist Men: Target Recruitment of Nazi Skinheads. *American Behavioral Scientist* [online]. February 2001, 44(6), 1-19 [cit. 2023-07-14]. Dostupné z: <https://www.ojp.gov/ncjrs/virtual-library/abstracts/white-boys-terrorist-men-target-recruitment-nazi-skinheads>. 7.

²⁹ MAREŠ, Miroslav, 2001. Ku Klux Klan a pravicový extremismus V ČR. *Středoevropské politické studie* [online]. Brno: Faculty of Social Studies, Masaryk University, 3(3), 1-11 [cit. 2023-07-31]. ISSN 1212-7817. Dostupné z: <https://journals.muni.cz/cepsr/article/view/3867>. 7.

³⁰ MAREŠ, Robert, 1997. Skinheads: subkultura zničená ideologií. *Nová přítomnost* [online]. 4/97, 2-6 [cit. 2023-07-14]. ISSN 2570-9275. Dostupné z: https://pritomnost.cz/archiv/cz/1997/1997_4.pdf. 3.

antitezi vůči hnutí *hippies*, jejíž členové nosili dlouhé vlasy. Skinheadi tímto hnutím zcela opovrhovali.³¹

Na nohou skinheada často najdeme těžké boty značky *Dr. Martens*, které se původním skinheadům osvědčily jako vhodná obuv při bitkách na fotbalových stadionech. Následují ohnuté a úzké džíny nejlépe značky *Levi's*. Bunda pak typu *harrington* či *bomber*. Pod ní polo tričko značky například *Fred Perry*. Přípustné jsou i košile na knoflíky a kšandy.³²

Preference jednotlivých značek odráží kolektivní identitu a je jakýmsi poznávacím symbolem, dle kterého se pozná příslušnost k subkultuře. Osvojení konkrétních značek nevychází výlučně z dělnického prostředí, již zmiňovaná *Fred Perry* byla původně firma vyrábějící tenisové vybavení, tedy sport, který provozovala především vyšší třída. I přesto ale byla postupem času importována do subkultury skinheads. Skinheadská kultura odívání je mimořádně konzistentní a díky unifikovanému vzezření dává specifická „*image*” skinheadům možnost odlišit se od většinové společnosti, a naopak posilnit kolektivní identitu napříč subkulturou.³³

1.5. Krajiní a extrémní pravice

Při snaze pochopit, co pojmy jako krajiní nebo extrémní pravice znamenají narážíme na obdobný problém, jako u radikalismu a extremismu – jejich definice není jasně ohraničená. Používání těchto pojmů ve veřejné debatě do značné míry podléhá pouze abstraktním pravidlům a domněnkám autora. Pokud tedy mluvíme o krajiní či extrémní pravici a levici, je nutné si tyto pojmy nejprve vymezit.

Původ slov pravice a levice se datuje do období Velké Francouzské revoluce, kdy se v roce 1789 poprvé setkaly Generální stavy. Stoupenci krále (a tedy i monarchie) měli místa po jeho pravici, zatímco na opačné straně seděl tzv. třetí stav (tedy poddaní včetně veškerého měšťanstva a zemědělců), který usiloval o zavedení republiky, svržení monarchie a nastolení rovnoprávnosti pro střední třídu. Toto rozložení, jak dané uskupení sedělo, dalo vzniku označení konzervativních politiků jakožto pravice a socialistických politiků jakožto levice.³⁴

Stejně jako význam pojmu ideologie se formoval s nástupem nových témat, nejinak tomu bylo i u pravolevého rozdělení. Po druhé světové válce politologové reagovali na vzestup nacistické, fašistické a komunistické ideologie, které nedokázala pravolevá osa dostatečně zachytit a zařadit. Vznikla tzv. „teorie podkovy“. Dle ní mají extrémní na obou stranách tolik společných znaků, že se v konečném důsledku velice podobají. Proto je třeba nahradit lineární tvar podkovovitou formou, kde se oba kraje vyjadřující jednotlivé extrémní, k sobě přibližují.³⁵

³¹ MAREŠ, Robert, 1997. Skinheads: subkultura zničená ideologií. *Nová přítomnost* [online]. 4/97, 2-6 [cit. 2023-07-14]. ISSN 2570-9275. Dostupné z: https://pritomnost.cz/archiv/cz/1997/1997_4.pdf. 3.

³² Ibid.

³³ SARABIA, Daniel a Thomas SHRIVER. MAINTAINING COLLECTIVE IDENTITY IN A HOSTILE ENVIRONMENT: CONFRONTING NEGATIVE PUBLIC PERCEPTION AND FACTIONAL DIVISIONS WITHIN THE SKINHEAD SUBCULTURE. *Sociological Spectrum* [online]. 12 Aug 2010, 24(3), 267-294 [cit. 2023-07-14]. Dostupné z: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/02732170390258614?scroll=top&needAccess=true&role=tab> 271.

³⁴ HEYWOOD, Andrew, 2004. *Politologie*. Praha: Eurolex Bohemia. Politologie (Eurolex Bohemia). ISBN 80-864-3295-5. 270.

³⁵ Ibid., 270.

Zatímco na levé straně osy či podkovy by takové rozdělení dávalo smysl, jelikož extrémní verzi socialismu je právě komunismus, to samé nelze tvrdit o pravé straně osy. Pokud je extrémem na pravé straně fašismus či nacismus, neznamená to, že se jedná o extrémní verzi konzervatismu. Pro potřeby správného ukotvení extrémních jevů nám tak může místo přímky posloužit trojúhelník, který k bodům konzervatismu a socialismu přidá ještě liberalismus. Tento systém rozdělení politických ideologií zároveň reflektuje i nová témata, která nelze jednoduše zařadit do pravolevého spektra jako je feminismus, environmentalismus či rovná práva.³⁶

Jak tedy bylo dokázáno, pravice a levice jsou pojmy, které lze odlišně interpretovat a schází jim jednotná definice, stejný problém budeme řešit u krajní pravice a levice. Politolog Roy Macridis shrnuje ideologii extrémní pravice do třech základních témat, a sice rasismus, xenofobie a nacionalismus.³⁷

Dle Jana Charváta základním identifikačním prvkem pro krajní pravici je fašistická ideologie, pro kterou lze využít definici Piera Ignaziho:

*"Základy fašistické ideologie, společné všem jejím různým proudům představují: víra v autoritu státu nad jednotlivcem, důraz na přirozenou komunitu - odtud nacionalismus, etnocentrismus a rasismus, nedůvěra k individuální reprezentaci a parlamentním jednáním, omezování osobních a kolektivních svobod, adorace státní moci, kolektivní identifikace ve velkém národním osudu-proti třídnímu nebo etnickému nebo náboženskému rozdělování a přijetí hierarchických kritérií pro organizaci společnosti V extrémní syntéze mají stát nebo národ přednost před jednotlivcem."*³⁸

Pokud vycházíme z této definice, lze pak rozdělit pravicový extremismus do čtyř podskupin – pravicový populismus, neofašismus, neonacismus a ultrakonzervativní nacionalismus.³⁹ V politické realitě je ale nutné si uvědomit, že ideologický rámec extrémní pravice je velice široký a neustále se vyvíjející. Zároveň je také potřeba počítat s faktem, že extrémní pravice existuje v mnoha podobách, přičemž záleží mimo jiné také na politickém prostředí, ve kterém pravicový extremismus působí. V Itálii je tak fašismus přijímán výrazně odlišně než například v Německu. A zcela jinou genezi má také v severoamerickém prostředí. Definiční prvky evropského fašismu, jako je právě důraz na silný nezpochybnitelný stát, ve Spojených státech absentuje. Naopak je zde přítomen silný individualismus a liberalismus, které stojí v jasné opozici vůči jakékoliv formě centrální vlády, a to již od počátku založení Spojených států. Liberalismus v 18. století lze chápat jako vzpouru proti státu. Byl to opak státu a protiklad socialismu. Pokud tedy mluvíme o fašismu ve Spojených státech, je nutné vzít v potaz, že vychází z liberalismu, nikoliv z idejí silného státu. Souvislosti s americkým extremismem budou rozebrány v další kapitole.

Cílem této kapitoly bylo představit hlavní pojmy, které budou v práci využívány. Hlavním problémem, kterému jsem v kapitole čelil, je fakt, že mnoho pojmů postrádá jasnou definici a jejich význam tedy závisí na konkrétní situaci, ve které je pojem používán. Pokud

³⁶ CHARVÁT, Jan, 2007. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál. ISBN 9781138063891. 17.

³⁷ MUDDE, Cas. *The ideology of extreme right*. Manchester: Manchester University Press. ISBN 0 7190 5793.

³⁸ Jan Charvát. "Analýza současného pravicového extremismu". *Politologická revue* 59.

³⁹ *Ibid.*, 59.

například politik označí svého soupeře jako extremistu, je možné se domnívat, že tak učinil proto, aby ho zdiskreditoval před veřejností. Média zase ví, že titulky, ve kterých figurují pojmy jako “extremisté“, “krajně pravicoví” nebo “radikální” poutají pozornost a zvyšují dosah. Z politologického hlediska by bylo ideální, aby tyto pojmy nemusely být používány vůbec. To je ovšem z důvodů rozšířenosti pojmů u neodborné veřejnosti nemožné, a právě o to větší důraz je třeba klást na to, aby při použití pojmů byly zváženy všechny proměnné, které by mohly pojmy ideologicky zabarvit a výslednou práci tak znevážit.

2. Metodologie

Práce je deskriptivní jednopřípadovou studií. Jejím smyslem je provést analýzu konkrétního případu, přičemž je nutné zohlednit celkový historický, politický a sociální kontext. Je tak záhodno pracovat s co nejvyšším množstvím proměnných, aby bylo možné podat co nejkomplexnější obraz o dané problematice.⁴⁰

Metodou, která v práci bude využívána je kvalitativní obsahová analýza, jejímž předmětem je výstavba argumentace skrze obsah textových, obrazových či audiovizuálních dat, kdy jsou zachycovány určité znaky na jejichž základě je argumentace a analýza vystavěna.⁴¹

Z výše vypsanych budu analyzovat jednak text, tak také obraz, například v podobě memů. Analýza proběhne tak, aby bylo možné odpovědět na výzkumnou otázku, která je: „*Jakou roli hraje násilí v ideologii organizace Proud Boys?*“ V práci ověřím hypotézu, že násilí je jedním ze stěžejních prvků, který tvoří ideologii organizace.

V práci budu využít primární i sekundární zdroje. Mezi primární prameny se řadí publikace, výroky a příspěvky na sociálních sítích samotných členů *Proud Boys*, případně i dalších aktérů. Příkladem primárního pramene je například článek představující skupinu jejím zakladatelem na webu *Tiki Magazine*, do kterého zakladatel *Proud Boys* pravidelně přispíval. Mezi další primární prameny pak patří příspěvky členů na sociálních sítích. Nicméně vzhledem k tomu, že byl jejich obsah na většině mainstreamových sociálních sítích (Twitter, Facebook, Instagram) zablokovan, přístup na tyto publikace je možný skrze články, které příspěvky zachytily v době, kdy byl skupině přístup ještě umožněn a jedná se tak o sekundární pramen. Jedním z argumentů práce je, že hlavní ideologii vstípil skupině její zakladatel Gavin McInnes, jeho výroky pak slouží jako stěžejní primární prameny.

Mezi sekundární prameny patří odborné publikace v podobě knih, přičemž jejich využití bylo stěžejní v teoretické části. V práci totiž pracuji s mnoha termíny, které nemají jednotnou definici a jejich použití je ve společnosti nekonzistentní. V tomto ohledu byla nepostradatelná publikace *Současný politický extremismus a radikalismus* od Jana Charváta, která termíny vysvětluje z hlediska historického, společenského a politického kontextu.

---

⁴⁰ DRULÁK, Petr, 2008. *Jak zkoumat politiku: kvalitativní metodologie v politologii a mezinárodních vztazích* [online]. Praha: Portál [cit. 2023-07-24]. ISBN 978-80-7367-385-7. 16.

⁴¹ DVOŘÁKOVÁ, Ilona. Obsahová analýza / formální obsahová analýza / kvantitativní obsahová analýza. *Antropoweb* [online]. 2010(2), 95-100 [cit. 2023-07-24]. ISSN 1804-6665. Dostupné z: http://www.antropoweb.cz/media/webzin/webzin_2_2010/Dvorakova_I-2-2010.pdf 98

Vzhledem k tomu, že téma práce je zasazeno do prostředí Spojených států amerických, bylo potřeba zdůraznit jedinečnost tohoto prostředí a jeho odlišnost od evropského. V práci proto pracuji s publikacemi od Seymoura M. Lipseta, především pak z knihy *Dvousečná zbraň: Rub a líc americké výjimečnosti* a dalších článků, kde zdůrazňuje jedinečné prvky v americké společnosti, které jsou pro kontext práce důležité. Zároveň je potřeba si uvědomit, že sám Lipset, sociolog a politolog je americké národnosti a je vhodné jeho postoje konfrontovat i s dalšími, například evropskými autory.

Stěžejní část práce, která se konkrétně věnuje organizaci *Proud Boys*, stojí jednak na již zmíněných primárních zdrojích. Sekundární zdroje využitě na analýzu skupiny pocházejí z novinových článků, včetně serverů s popkulturní tematikou. Při práci s těmito zdroji je potřeba být značně opatrný a přistupovat ke každému z nich s velkou opatrností. Většina zpravodajských serverů má větší či menší ideologické zaměření, často opačné než mají představitelé *Proud Boys*, proto existuje riziko, že zprávy a články, které tyto servery publikují, nemusí být zcela objektivní a mohou obsahovat normativní soudy. Mezi další sekundární zdroje pak patří odborné články a také publikace neziskové organizace *Southern Poverty Law Center*, která se dlouhodobě zaměřuje na problematiku extremismu ve Spojených státech. I přesto, že bývá kritizována za ideologickou zabarvenost směrem k liberálnějším politikám, jejich publikace nabízejí detailní a ucelený exkurz do současného amerického extremismu a radikalismu. Vzhledem k výše vypsáným skutečnostem, budu i k tomuto zdroji přistupovat s obezřetností.

3. Historie extremismu ve Spojených státech

Spojené státy americké jsou zemí, která vzešla z revoluce. Americký sociolog a politolog Seymour Lipset zároveň míní, že se jedná o stát, který má základy ve své vlastní ideologii, kterou nazývá jako „amerikanismus“. Jako každá jiná ideologie je „amerikanismus“ tvořen souborem unikátních hodnot, kterými dle Lipseta jsou svoboda, rovnostářství (ve smyslu rovné možnosti uplatnění se a rovnosti před zákonem), individualismus, *laissez faire* a populismus (moc patří lidu, nikoliv vládě, jedná se o formu antielitářství). Tato ideologie tak tvoří kolektivní identitu země, což ze Spojených států tvoří unikátní úkaz, neboť dle Lipseta všechny ostatní země (snad s výjimkou Sovětského Svazu) sdílí svoji identitu na základě společné historie a vztahu k společenství.⁴²

Pokud chceme mluvit o historii extremismu ve Spojených státech, můžeme stejně tak dobře mluvit o pravicovém extremismu. Americká revoluce svrhla feudální prvky ve společnosti a odstranila elitářské vztahy. Mladý stát tak začal svoji politickou kulturu stavět na hodnotách rovnosti a demokracie. I přesto, že Spojené státy ve svých raných letech měly k ideálnímu naplnění těchto hodnot daleko, *Deklarace Nezávislosti Spojených států amerických* je akcentovala a formovala politický a společenský život v život v zemi.⁴³

---

⁴² LIPSET, Seymour Martin, 2003. *Dvousečná zbraň: rub a líc americké výjimečnosti*. Praha: Prostor. Obzor (Prostor). ISBN 80-726-0094-X. 10.

⁴³ Ibid. 10.

Hodnoty, na kterých se tento politický život budoval, byly individualismus, se kterým souvisela důležitost osobního úspěchu, egalitářství a antielitismus. Zatímco v evropském prostoru 19. století dlouhá historická zkušenost dokázala rovnostářské pojmy jako je princip vyšší třídy a elitářství udržet v politické realitě, v USA hlas lidu lpěl na hodnotách individualismu. To je velmi důležité, neboť tento ideologický základ je stále platný i v současnosti a vytváří jakousi utopickou verzi americké společnosti, která stojí na rovnosti a osobním úspěchu, přičemž stát by do tohoto harmonického vztahu měl vstupovat co nejméně, aby ho neporušil. To zároveň souvisí s výrazným antielitářstvím, respektive s absencí respektu vůči autoritám, typicky v podobě federální vlády. Silný důraz na individualismus má za následek celospolečenskou nedůvěru ke kolektivním plánům vlády, proto jsou například i současná témata jako univerzální zdravotní péče či sociální zabezpečení těžko politicky prosaditelná.⁴⁴

Spojené státy vznikly skrze povstání proti britské vládě a snaze být na silné monarchii nezávislý. Evropané, kteří přišli do mladého státu často nechali všechny své sociální vazby na starém kontinentě a v novém státě. I vlivem nízké hustoty zalidnění byli nuceni spoléhat se především na sebe. To dalo vzniknout silnému důrazu na individualismu, který je pro americkou společnost typický. Z něj vzešla i nedůvěra vůči federální vládě a spíše důraz na volné tržní hospodářství a snahou orientovat se na svůj společenský status, případně status své komunity.⁴⁵

Lipset poukazuje na to, že geneze extremismu vychází ze dvou základních politických sil. Jednak je to třídní původ, který definován ideologickým rozporem mezi pravicovou a levicovou politikou. Druhou entitou ve společnosti je pak úroveň společenského statusu, přičemž vznikají politická hnutí, která se snaží různými prostředky zlepšit, či alespoň zabránit propadu svého sociálního postavení. Konkrétní podoby těchto činností pak byly mimo jiné, apely na ekonomické reformy, které tradičně zesílily v období krizí a recesí. Na druhou stranu, v období prosperity se různé skupiny cítily ohroženy jinými společenskými vrstvami, které díky prosperitě mohly zvyšovat svůj společenský status. Podstata hnutí, snažících se o revizi sociálních a statusových postavení různých skupin, je zpravidla iracionální a postavená na nutnosti pojmenovat hrozbu, která ohrožuje jejich vlastní postavení – zjednodušeně řečeno, je třeba najít onoho “obětního beránka.”⁴⁶

Tradičně tato domnělá hrozba byla ve Spojených státech konkrétní náboženská či etnická menšina. Náboženství a konkrétně pak protestantismus hraje při formování identity Spojených států důležitou roli. Francouzský myslitel Alexis de Tocqueville ve svém klasickém díle *Demokracie v Americe* napsal: “Myslím, že vidím celý osud Ameriky v prvním puritánovi, který přistál u těchto břehů, jako vidím celý osud lidské rasy v prvním člověkov.”⁴⁷

Tocqueville dále míní, že protestantství dělalo z lidí více individualistické jedince a přiměl je být kulturně nezávislími. Jedním z důvodů, proč považovat protestantismus za individualistický je, že protestantská reformace zastávala postoj, že ke spáse dochází bez účasti

⁴⁴KOZÁK, Kryštof, 2019. *České probuzení z amerického snu: proč a jak se v České republice zabývat Spojenými státy*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum. ISBN 978-80-246-4280-2. 149.

⁴⁵Ibid., 132.

⁴⁶MARTIN LIPSET, Seymour. The Radical Right: A Problem for American Democracy. *The British Journal of Sociology*. London: The London School of Economics and Political Science, 6.(2.), 176-209. 177.

⁴⁷TOCQUEVILLE, Alexis de, 2000. *Demokracie v Americe*. Praha: Academia. ISBN 80-200-0829-2. 371.

církve, a to individuálním spojením s Bohem. Oproti například právě katolictví, kde je role církve důležitější. Profesorka psychologie Daphna Oyserman s tímto názorem souhlasí a dále jej rozvíjí: *“Protestantismus a proces občanské emancipace v Západním světě obhajovaly roli individuální volby, osobní svobody a seberealizace.”*⁴⁸

Byli to právě členové protestantské episkopální a presbyteriánské církve, kteří zakládali kolonie, z nichž později vznikly Spojené státy.⁴⁹ Zjednodušeně řečeno, být Američanem znamenalo být protestantem a pravý Američan tak byl bílý protestantský muž. Ti, co přišli po něm byli už přistěhovalci.

Rozkol mezi protestanty a katolíky je dobře znám – zrodil se v krvavém střetu s Vatikánem. Příklad nenávisti, která v Evropě mezi katolíky a protestanty panovala je viditelná v díle „Eckermannovy rozhovory s Goethem“ kde německý básník Johann Wolfgang von Goethe míní:

*“Katolíkům se nedá věřit. Byli jsme svědky strádání dvou milionů protestantů pod pětimilionovou většinou katolíků v Irsku. Katolíci se vždy postaví společně, když má být napaden protestant. Jsou jako smečka psů, která, jakmile jim ukážete jelena, vrhne se na něj.”*⁵⁰

Nicméně, zatímco v Evropě nenávist mezi protestanty a katolíky slábla stejně tak jako slábl celkový význam křesťanství, ve Spojených státech nenávist protestantů vůči katolíkům neustávala.⁵¹ V duchu tohoto sentimentu byly již před americkou občanskou válkou v zemi cítit anti-katolické a protiimigrační postoje, které byly později pevnou součástí *“Know Nothing party.”* Jednalo se o nativistickou a protikatolickou stranu, která vrcholu popularity dosáhla právě v období ekonomické prosperity a dokázala uzurpovat značné množství hlasů v prezidentských volbách roku 1856. Následujícího roku, kdy zemi postihla ekonomická deprese, byla strana na zlomku své původní popularity.⁵²

Funkčnost vzorce, kdy se extremistickým stranám dařilo v období ekonomické prosperity, podporuje i případ strany *„American Protective Association“* (A.P.A.), která stejně jako *„Know Nothing Party“* zastávala protikatolické postoje. Především druhá generace amerických katolíků dokázala výrazně zlepšit své ekonomické postavení. Zároveň se dostávala do důležitých pozic veřejného života a mezi katolíky byli lékaři, právníci, průmyslníci a také politici. *A.P.A* i *Know Nothing Party* tak byla reakcí původních rodilých Američanů, kteří se cítili rychlým vzestupem katolické obce znejistěni. Nešlo tak primárně o jejich ekonomickou situaci, spíše jako o ohrožení jejich společenského postavení. Katolická obec často působila ve větších městech, nevraživost vůči nim tak vycházela z protestantské části venkova. Archetypálním přívržencem těchto stran byl protestantský dělník, který opovrhoval městskou

⁴⁸ OYSERMAN, Daphna, Heather M. COON a Markus KEMMELMEIER, 2002. Rethinking individualism and collectivism: Evaluation of theoretical assumptions and meta-analyses. *Psychological Bulletin* [online]. 128(1), 3-72 [cit. 2023-07-15]. ISSN 0033-2909. Dostupné z: doi:10.1037//0033-2909.128.1.3. 5.

⁴⁹ JEVTIC, Miroslav. POSITION OF PRESIDENT AND RELIGION WITHIN POLITICAL SYSTEM OF USA. *ПОЛИТИКОЛОГИЈА РЕЛИГИЈЕ* [online]. 2007, (2), 39-60 [cit. 2023-07-15]. Dostupné z: <http://www.politicsandreligionjournal.com/index.php/prj/article/view/377/424> 51.

⁵⁰Ibid., 54.

⁵¹Ibid., 54.

⁵² MARTIN LIPSET, Seymour. The Radical Right: A Problem for American Democracy. *The British Journal of Sociology*. London: The London School of Economics and Political Science, 6.(2.), 176-209. 178.

katolickou elitou (později byli katolíci nahrazeni židy) a zároveň se cítil ohrožen imigrantskými dělníky, kteří byli ochotni pracovat déle a za méně peněz.⁵³

Tzv. *Progressive movement* byl aktivní na přelomu století a vyznačoval podobný narativ jako výše zmíněné strany. Tentokrát ale do diskursu vstoupili tzv. “loupeživí baroni”, tedy bohatí průmyslníci, kteří údajně mohli za propad životní úrovně. Plutokracie tak byl další domnělý nepřítel, který společně již tradičně s imigranty, poškozoval společenské postavení dotčených.⁵⁴

Výše vypsané protestní skupiny nebo strany sdílejí jisté společné znaky. Jedním z nich je pozoruhodná skutečnost, že svého vrcholu dosáhly v období prosperity, čímž se nabourává běžný narativ o tom, že radikální a extrémní politika je produkt ekonomických krizí. Dále sdílejí obecnou potřebu najít určitou část společnosti, která je zodpovědná za vykonstruovaný (či skutečný) problém oné skupiny. Starost o udržení tradičních hodnot, která vycházela z protestantismu a důrazu na puritánskou politiku je jedním z klíčových důvodů intolerance v americkém prostředí v raných letech existence Spojených států.⁵⁵

Na přelomu 18. a 19. století se stále více v americké společnosti objevoval antisemitismus, jehož vzestup podpořila i účast Spojených států v první světové válce. Ve společnosti byla přítomna nevraživost vůči cizím vlivům. Irská a německá menšina spolu s židovskou byly jejími hlavními terči. Vstup Spojených států do tohoto konfliktu znamenal transformaci celé země, která opustila doktrínu izolacionismu a zapojila se do globální politiky. V poválečné Americe byl cítit jistý závan modernismu, síla církve slábla, uvolňovaly se mravy, alkohol byl dostupnější a sukně kratší.

Mnoho protestantského obyvatelstva ale odmítala přijmout jakékoliv změny a nadále se držela jakési formy extrémního tradicionalismu. Jak poukazuje Lipset, protestantský jih věřil, že lidská přirozenost má svůj dokonalý biblický předobraz a je tedy nutné se k ní přiblížit, což odporovalo tehdejšímu trendu vývoji společnosti. To vedlo ke vzniku extrémně moralistické společnosti a následné frustraci z nedodržování tradicionalistických a mravních pravidel.⁵⁶

Nejsilnější hnutí krajní pravice, které doposud Spojené státy zažily, se zrodilo ve 20. letech 20. století. První Ku-klux-klan založili veteráni z občanské války, bojující na straně Konfederace, v Tennessee v roce 1866. Název hnutí je složen z řeckého slova “kuklos” (v češtině “kruh” a „klan“) a z galského výrazu znamenající lojalitu či službu. První Ku-klux-klan používal pochodně, bílé kápě, rituály a silnou hierarchickou strukturu a jeho vznik je spjat s Demokratickou stranou. Byl reakcí na nově osvobozené černošské otroky, kteří údajně ohrožovali princip bělošské nadvlády. Působení prvního klanu ale nemělo dlouhého trvání a k roku 1877 již prakticky přestal existovat.⁵⁷

---

⁵³ LIPSET, Seymour. *The Politics of Unreason: Right Wing Extremism in America, 1790-1977*. 56.

⁵⁴ LIPSET, Seymour. *The Radical Right: A Problem for American Democracy*. *The British Journal of Sociology*. London: The London School of Economics and Political Science, 6.(2.), 176-209. 179

⁵⁵ *Ibid.*, 180.

⁵⁶ LIPSET, Seymour. *The Politics of Unreason: Right Wing Extremism in America, 1790-1977*. 117.

⁵⁷ HOROWITZ, David, 1999. *Inside the Klavern: the Secret History of a Ku Klux Klan of the 1920s*. Carbondale: Southern Illinois University Press Publication. ISBN 0809322471. 2.

Vznik tzv. druhého Ku-klux-klanu je spojován s filmem „Zrození národa“, natočeným v roce 1915. Spolu s dalšími miliony diváků tento film imponoval jistému Williamu Josephovi Simmonsovi, který po shlédnutí snímku se svými kolegy na pohoří *Stone Mountain* napustil naftou kříž a následně ho zapálil, přičemž se u toho prohlásil za nového „Velkého Čaroděje.“ Poté legálně zaregistroval organizaci „Rytíři Ku-klux-klanu“ a od tohoto okamžiku můžeme hovořit o začátku druhé fáze této organizace.⁵⁸

V první fázi své druhé existence se aktivity klanu zaměřily především proti katolíkům, židům a přistěhovalcům. Nicméně poté, co se afroameričtí vojáci vrátili z bojů první světové války, se pozornost klanu obrátila i na ně, protože tito veteráni odmítali snášet nerovné podmínky poté, co riskovali své životy za svou vlast ve válce a dávali to otevřeně najevo. To vyprovokovalo mnoho Američanů, z čehož klan profitoval a jeho členská základna vzrostla z 9 000 na 100 000 během let 1919–1921. V této době již druhý klan navazoval na brutální aktivity „prvního“ a opět začalo období násilí nejen vůči Afroameričanům, ale i například sufražetkám.⁵⁹

“Znepokojuje mě pomyšlení, že jsem celý život pracoval a zdá se, že to nevede k žádnému pokroku.”⁶⁰ Tak shrnul svoji situaci člen Ku-klux-klanu S.B. Yarborough ve 30. letech 20. století. Dělnická profese, kterou většinu života zastával byla pouze jednou z mnoha, mezi členy klanu. Častý narativ, že členové klanu patřili mezi chudinu, je nutné vyvrátit. Nejčastěji se jednalo o nižší tzv. “bílé límečky”, drobné podnikatele a živnostníky. Můžeme tak mluvit o solidní střední třídě. Zároveň ale mnoho členů Ku-klux-klanu mělo prominentní a exekutivní postavení ve společnosti. Jednalo se typově o soudce, politiky či policisty. Protestantská pracovitost, která se vyplatila především v období prosperity 20. let, těmto lidem umožnila být do jisté míry ekonomicky nezávislími, ale vlivem změn v americké společnosti, nestačila na udržení si společenského postavení. Významný člen klanu Eurith D. Rivers tuto změnu pojmenoval ve své kampani při kandidatuře na guvernéra Georgie jako “vládu oligarchie centralizovaného bohatství” a “invazi přísluhovačů monopolů – cizáckých obchodních řetězců.”⁶¹

Klan zároveň navazoval na americkou tradici sdružování se do organizací, spolků, bratrstev či tajných klubů. Na začátku 18. století se jednalo řádově o tisíce Američanů, kteří patřili k různým tajným bratrstvům. Například v roce 1884 se v středoamerickém městečku o 15 000 obyvatelích nacházelo hned několik organizací: *Liederkrantz Society*, která sdružovala germafonní obyvatelstvo, dále také klub pro vdovy, vdovce a sirotky nebo Klub pekanového ořechu. Další zajímavou částí byly také tajné organizace, které působily ve stejném městě – Pýcha Západu (*Pride of the West*) nebo bratrstva *Independent Order of Odd Fellows* a *Knights of Pythias*. Tato bratrstva a tajné organizace kladla silný důraz na společnou identitu jejich členů. Typické byly vstupní rituály, které museli nově příchozí splnit, aby se stali členem – bratrem v bratrstvu.⁶²

⁵⁸Ku Klux Klan a pravicový extremismus V ČR. *Středoevropské politické studie / Central European Political Studies Review* [online]. 2001, 3(3), 1-11 [cit. 2023-07-15]. ISSN 1212-7817. Dostupné z: <https://journals.muni.cz/cepsr/article/view/3867> 1.

⁵⁹Ibid., 1.

⁶⁰MACLEAN, Nancy, 2007. *Pod maskou ušlechtilosti: Ku-klux-klan po první světové válce*. Praha: BB/art. ISBN 978-80-7381-105-1. 78.

⁶¹Ibid., 109.

⁶²CLAWSON, Mary Ann, 1985. Fraternal Orders and Class Formation in the Nineteenth-Century United States. *Comparative Studies in Society and History*. Cambridge: Cambridge University Press, 27.(4.), 680.

Bratrstva byla často složena z mužů různých sociálních vrstev, což je rozdíl oproti Evropě, kde se jednotlivé sociální třídy sdružovaly právě podle svých profesí. To v konečném důsledku přispělo k tomu, že ve Spojených státech nevznikaly významné dělnické organizace či odbory.⁶³

Zatímco v Evropě působily organizace na základě sociálních tříd, bratrstva ve Spojených státech ze své podstaty tuto “třídnost” ze svých členů “vysávala.” Více tak zde byla akcentována kulturní jednotnost a udržovala se solidarita mezi (především) bílými muži, kdy rasa a genderová příslušnost nabízela další možnost pro rozvíjení kolektivní identity. Důležitá zde byla i role již zmiňovaných rituálů. Sociolog Craig Calhoun zdůrazňuje, že “*Rituály se liší od jiných symbolických a komunitních aktivit tím, že přináší sentimentní skupinové prožití.*” Společná identita tak i díky tomu nemusí stát na racionálních základech jakými jsou pravda či faktičnost, spíše ji definuje “*charakter vzájemných vztahů, které rituálně vytvořili.*”⁶⁴

Organizace či bratrstva jakými byli *Knights of Labor*, *Patrons of Husbandry* nebo právě klan se sice lišily svým politickým zaměřením, nicméně sdílely kulturní rozměr, který se točil okolo upevňování společné identity. O 127 let později bylo na území Spojených států přes 800 tajných řádů ve kterém celkem působila přes 30 milionů Američanů.⁶⁵

Klan svého vrcholu dosáhl v 30. letech 20. století, když jeho členská základna dosáhla 4 milionů členů, mezi nimiž se nacházeli i významní politici, soudci, podnikatelé a další osobnosti veřejného života. Nicméně postupem času význam klanu silně poklesl. Násilnická činnost, finanční skandály a obdiv nacistickému Německu, kterou část klanu projevovala, znamenala, že v 50. letech měl klan méně jak 9 000 oficiálních členů.⁶⁶

Klan se opětovně nadechl k životu v roce 1954, kdy Nejvyšší soud Spojených států zakázal segregaci ve školách, což opět podnítilo mnohé Američany, aby svoji nespokojenost s tímto rozhodnutím vyjádřili tím, že se stali členy klanu. Toto “znovuzrození” je známo jako tzv. třetí období klanu. V této fázi historie také sílil boj za občanská práva, což mělo za následek zvýšenou brutalitu klanu, který se také zaměřil na aktivisty za občanská práva.⁶⁷ Zároveň ve světle své brutality ztratil klan podporu veřejného mínění, byl fragmentován a v polovině 70. let měla jeho členská základna půldruhého tisíce.⁶⁸

V klanu byl také přítomen silný antikomunismus. Tento typický postoj americké krajní, resp. extrémní pravice pozdějších let nebyl doposud na radikální scéně silně přítomen. Klan byl tak jednou z prvních organizací, která se otevřeně proti komunismu stavěla, k čemuž se později členové hrdě hlásili se slovy, že právě oni byli prvními, kteří “*odhalili komunismus ve Spojených státech a zaútočili na něj.*”⁶⁹ Klan si pod komunismem představoval koncentraci veškerých rovnostářských vlivů v zemi, od monopolizace ekonomiky přes uznávání práva žen, až po sdružování se Afroameričanů.⁷⁰

⁶³ CLAWSON, Mary Ann, 1985. Fraternal Orders and Class Formation in the Nineteenth-Century United States. *Comparative Studies in Society and History*. Cambridge: Cambridge University Press, 27.(4.), 680.

⁶⁴ Ibid 694.

⁶⁵ Ibid., 694.

⁶⁶ MAREŠ, Miroslav, 2001. Ku Klux Klan a pravicový extremismus V ČR. *Středoevropské politické studie* [online]. Brno: Faculty of Social Studies, Masaryk University, 3(3), 1-11 [cit. 2023-07-31]. ISSN 1212-7817. Dostupné z: <https://journals.muni.cz/cepsr/article/view/3867.30>.

⁶⁷ Ibid 30.

⁶⁸ Ibid 30.

⁶⁹ MACLEAN, Nancy, 2007. *Pod maskou ušlechtilosti: Ku-klux-klan po první světové válce*. Praha: BB/art. ISBN 978-80-7381-105-1. 78.

⁷⁰ Ibid.,... 78.

3.1. Komunismus, antikomunismus a „Rudá hrozba“

Téma komunismu, respektive jeho odmítání v rámci americké společnosti je tradičním tématem (nejen) americké extrémní a radikální pravice. Antikomunismus byl relevantní téma již v dobách industrializace. Miliony dělníků pracovaly v nebezpečných podmínkách za minimální mzdu. Zatímco se zvyšovala dominance korporací, dělníkův život stagnoval a nezlepšoval se. I přesto, že se dělníci snažili skrze demonstrace a shromažďování se prosadit pro sebe lepší pracovní podmínky, většinou byly jejich aktivity tvrdě potlačeny.⁷¹

V roce 1894 jedna taková demonstrace probíhala v chicagském *Haymarketu*, kde dosud neidentifikovaný útočník hodil bombu do davu a následný zmatek, ve kterém policie i demonstrující použili střelné zbraně, měl za výsledek 11 mrtvých. V následujícím pochybném soudním řízení bylo obžalováno a odsouzeno k popravě 8 anarchistů. Tisk ovlivňoval veřejné mínění výstupy proti odsouzeným. Deník *New York Times* počínání anarchistů shrnul do článku s titulkem „*Rudá anarchistická ruka.*“ Deník *St. Louis Globe Democrat* zašel s agresivní rétorikou ještě dál, když publikoval sdělení „*Jediní dobří anarchisté jsou mrtví anarchisté.*“⁷²

V policejních sborech začaly vznikat speciální oddíly monitorující levicové subjekty v zemi. V jednom chicagském policejním oddělení najali speciálního agenta, aby monitoroval „anarchisty, komunisty a další podvratné živly“, přičemž slova anarchismus a komunismus tehdy fungovala jako synonymum. Korporace a politický establishment zároveň argumentoval, že za demonstrace a nepokoje mohou přichodzí imigranti, označováni také jako „cizáci“, kteří s sebou přinášejí představy o třídním boji. Strach z nepokojů a spiknutí tak podporoval „protipodvratnou“ politiku antikomunismu, ze které se brzy stala vlivná doktrína, používaná korporacemi a vládou.⁷³

Výrazným předělem ve vnímání komunismu jako celospolečenské hrozby bylo období první světové války. Události roku 1917, konkrétně pak vstup Spojených států do konfliktu a následná Velká říjnová revoluce otevřely novou kapitolu dějin antikomunismu, kterou dnes známe jako tzv. první rudou hrozbu.⁷⁴

Na zapojení do bojů první světové války a porušení izolacionistické politiky nepanovala celospolečenská shoda. Aby si federální vláda udržela situaci pod kontrolou, přistoupila k represivní politice vůči těm, kteří s válečným úsilím státu nesouhlasili. Prosazování kulturní i politické konformity zesílilo a svobody nespokojených občanů s vládní politikou byly omezeny. Praxí se stalo použití americké armády při potlačování demonstrací a nepokojů. To oslabilo dělnická hnutí a zároveň posílilo pozici průmyslníků a korporací, které využívaly záminky válečného průmyslu pro odmítání jakýchkoliv požadavků svých zaměstnanců na zlepšení podmínek.⁷⁵

⁷¹ MACLEAN, Nancy, 2007. *Pod maskou ušlechtilosti: Ku-klux-klan po první světové válce*. Praha: BB/art. ISBN 978-80-7381-105-1, 1.

⁷² MICHAELS, Jonathan, 2017. *McCarthyism: The Realities, Delusions and Politics Behind the 1950s Red Scare* [online]. [cit. 2023-07-17]. ISBN 9780203766712. Dostupné z: <https://www.taylorfrancis.com/books/mono/10.4324/9780203766712/mccarthyism-jonathan-michaels>. 19.

⁷³ FISCHER, Nick. *Spider Web: The Birth of American Anticommunism* [online]. Urbana: University of Illinois Press, 2016 [cit. 2023-07-16]. ISBN 9780252040023. 28.

⁷⁴ *Ibid.*, 3.

⁷⁵ *Ibid.*, 4.

Republikáni i Demokraté zase využili situaci pro potlačení menších konkurenčních stran, jakými byly Socialistická strana Spojených států nebo právě Komunistická strana. Vláda zase svoji represi podpořila i tím, že zavedla nové praktiky, kterými podpořila svůj kontrolní aparát. Vznikla armádní zpravodajská služba (*Military Intelligence Division*), zvýšila se důležitost FBI, která se brzy stala dalším nástrojem, jenž během tzv. „Rudé hrozby“ přispíval k likvidaci skutečných i domnělých komunistických živlů v zemi.⁷⁶

Tato hrozba vygradovala po skončení první světové války. Ta sice neprobíhala na území Spojených států, přesto z ní stát nevyšel v ideální kondici. Vysoká inflace, vzrůstající životní náklady a neochota korporací zvyšovat mzdy přispěla k napjaté situaci. K tomu se přidala celospolečenská paranoia z toho, že by se expanze komunismu mohla rozšířit i do Spojených států. Americká veřejnost tak jednu z prvních zapojení do globální politiky nehodnotila příliš dobře a akcentovala se otázka návratu k izolacionismu.⁷⁷

Po skončení první světové války se ale opět rozběhla migrace z Evropy, přičemž někteří přistěhovalci pocházeli i z východní části tohoto kontinentu. Obecně u těchto imigrantů byla nezanedbatelná šance, že se budou věnovat špatně placeným manuálním pracím a byli tak ideálními kandidáty do odborů a do levicových politických stran. Například Socialistická strana měla v roce 1917 33 tisíc členů z celkového počtu 80 tisíců členů mluvících jinak než anglicky. Komunistická strana měla ve 20. letech 20 století pouze 15 % členů, jejichž mateřským jazykem byla angličtina.⁷⁸ Kombinací výše vypsanych faktorů tak vzniklo ideální podhoubí pro další zintenzivnění antikomunistické politiky a jejímu spojení s cizinci.⁷⁹

Odborové organizace byly mezi prvními, které se dostaly pod tlak. „*Průmysloví dělníci světa*“ (*IWW*), také nazývaní *Wobblers*, byla organizace založená roku 1905 v reakci na neúspěšnou Leninovu revoluci. Doufali, že právě oni sjednotí veškerá dělnická hnutí. Stejně jako Socialistická strana i *Wobblers* odmítali účast USA v první světové válce. Eugene V. Dubs, spoluzakladatel *IWW* a vícenásobný kandidát na prezidenta Spojených států za Socialistickou stranu, byl na základě *Sedition Act* (rozšiřující zákon o špionáži z roku 1918) odsouzen na 10 let za kritizování válečného úsilí Spojených států. Zkratka o tom, že protiválečné myšlenky jsou napojeny na Komunistické živly, byla všudypřítomná. Mezi podezřelými nebyli pouze odboráři a socialisté. Učitelé a lidé s vyšším vzděláním byli také pod drobnohledem a situace se později vyostřila až do takové míry, že i středoškolská vyučující byli propuštěni z práce i za sympatizování s pouze mírně levicovými organizacemi. Podobná paranoia se přesunula následně i do státní správy.⁸⁰

Příznačným prvkem první rudé hrozby byly již zmiňované rozsáhlé stávky či demonstrace za lepší pracovní podmínky a jejich následné potírání ze strany státu. Stávka v Seattlu v lednu 1919 představovala jednu z prvních a největších poválečných stávek. Přes 35 tisíc dělníků z místních loděnic odmítlo přijít do práce a byla vyhlášena rozsáhlá stávka. Stávkující sami sebe pojmenovali jako Rudí s odkazem na novou barvu vlajky Sovětského

⁷⁶FISCHER, Nick. *Spider Web: The Birth of American Anticommunism* [online]. Urbana: University of Illinois Press, 2016 [cit. 2023-07-16]. ISBN 9780252040023, 27.

⁷⁷FISCHER, Nick. *Spider Web: The Birth of American Anticommunism* [online]. Urbana: University of Illinois Press, 2016 [cit. 2023-07-16]. ISBN 9780252040023, 58-59.

⁷⁸LIPSET, Seymour. *The Politics of Unreason: Right Wing Extremism in America, 1790-1977*.

⁷⁹BAILEY, Budd, 2017. *Red Scare: communists in America* [online]. New York: Cavendish square [cit. 2023-07-17]. ISBN 1-5026-2326-9, 18.

⁸⁰Ibid., 18.

svazu. Tisk po celé zemi měl jasno: stávky jsou snahou protlačit komunismus do vlády a převzít moc. I přesto, že například Komunistická strana v zemi skutečně působila, čítala pouze 50 tisíc členů. Organizace *Americká Legie*, která mimo jiné vznikla jako obrana proti komunistické hrozbě, dosáhla za jeden rok svého působení až 1 milionu členů. Mezi aktivity této organizace patřilo i organizované násilí proti příznivcům komunismu. Fráze „*Nechte rudé legii.*” vzrůstala na popularitě.⁸¹

První rudá hrozba dosáhla svého vrcholu v lednu 1920. Vláda jako reakci na masové stávky a bombové útoky nařídila pod vedením tehdejšího nejvyššího státního zástupce Alexandera Palmera rozsáhlé razie ve dvaceti městech napříč Spojenými státy. Akce, která je dnes známá pod názvem *Palmer Raids*, byla charakteristická nebývalou intenzivní represí. Počet zadržených přerostl počet vydaných soudních příkazů k tomu určených. Situace se vymkla z kontroly a na ulicích byli lidé zadržováni i za to, že mají cizí přízvuk.⁸²

Palmer měl ambice ujmout se prezidentského úřadu a věřil, že stylizování se do role bojovníka proti komunismu mu zajistí popularitu. Když se později v roce 1920 dozvěděl, že komunisté chystají na prvního května převrat v Bílém domě, ucítil svoji příležitost a bil na poplach. Nicméně onoho dne se žádný převrat nekonal a Palmer se zcela zdiskreditoval. S ambicemi na prezidentské křeslo se mohl rozloučit. Společně s nimi ambicemi skončila i celá první rudá hrozba. I přesto, že v po první světové válce byl komunismus ve Spojených státech přítomen, celková reakce na tuto “hrozbu” byla neadekvátních rozměrů.⁸³

Rudá hrozba také měla silný nativistický nádech. Panovala všeobecná paranoia, že komunistická ideologie bující v Ruském impériu a ve východní Evropě se přesune na území Spojených států. Tato hrozba byla do velké míry amorfní, neboť ani úřady nedokázaly údajnou hrozbu spolehlivě kvantifikovat. Americké vojenské zpravodajství vydalo v roce 1920 dokument, ve kterém mluvilo o tzv. důležitých hnutích anarchismu, socialismu, dělnictva. Dále se mělo jednat o mezinárodních hnutích jako o “mezinárodním židovstvu”, “mezinárodním japonsko-sibiřském hnutí” nebo bolševicko-německém hnutí.⁸⁴ Neurčité a všeobecné označování všemožných skupin za komunistickou hrozbu znamenalo, že každý cizinec a přistěhovalec byl v podezření, že je součástí širšího spiknutí. Paranoia prostupovala americkou společností a byl zájem o to, aby lidé narození v zahraničí zapomněli na svůj rodný jazyk a učili se pouze anglicky. Senátor William Kenyon prohlásil: “*Nastal čas, aby se tento stát stal jednojazyčným.*”⁸⁵

Pozice komunistické ideologie se ale mezi lety 1930 a 1945 začala lepší. Důvodem pro to byla pokračující nepříznivá ekonomická situace, která společně s obdobím liberálních a reformních myšlenek pomohla komunismu “infiltrovat se” do levicových komunit ve státě. Bující fašismus v Evropě také naopak dostal pod tlak pravicovou politiku a boj proti fašismu se stal relevantním tématem i ve Spojených státech. Po vstupu USA do druhé světové války se Sovětský svaz stal americkým spojencem, což postavení komunismu dále zvýhodňovalo.⁸⁶

⁸¹BAILEY, Budd, 2017. *Red Scare: communists in America* [online]. New York: Cavendish square [cit. 2023-07-17]. ISBN 1-5026-2326-9, 18.

⁸²Ibid., 23.

⁸³Ibid., 19.

⁸⁴COBEN, Stanley. A Study in Nativism: The American Red Scare of 1919-20. *Political Science Quarterly* [online]. Oxford: Oxford University Press, 1964, 79(1), 52-75 [cit. 2023-07-17]. Dostupné z: doi:https://doi.org/10.2307/2146574. 53.

⁸⁵Ibid., 71.

⁸⁶Ibid., 183-184.

Neznamenalo to ale, že se komunistická ideologie dostala na úroveň legitimně přijímaného politického směru. Kořeny, které antikomunismus ve 20. letech 20. století v rámci první rudé hrozby zapustil, ve společnosti zůstaly. Rooseveltův New Deal byl konzervativci označován jako socialistický a odporující americkým hodnotám. V roce 1938 byl ustanoven tzv. *Výbor pro neamerickou činnost*, který byl podporován napříč politickým spektrem. Výbor se nejprve zaměřoval na imigranty s německými kořeny a jejich možnými konexemi s nacismem, ovšem časem se činnost výboru přeorientovala na potírání komunismu a postihla také Hollywoodské herce. Komunistický vliv v zemi v meziválečné době skutečně existoval a infiltrace do státní správy probíhala, nikdy však nedosahovala takových rozměrů, aby byla ohrožena vnitřní integrita země.⁸⁷

Po druhé světové válce antikomunistické tendence opět zesílily. Rozšiřování komunismu ve východní Evropě, ztráta jaderného monopolu a začátek Studené války dokázali konzervativní radikálové využít k přesvědčování americké společnosti, že komunistická hrozba na území Spojených států je reálná. Hysterie z komunistického nebezpečí má zároveň prvopočátek v obecném pacifistickém a izolacionistickém postoji, který americká společnost vůči válčení cítí. Ten má mimo jiné základ v protestantské moralistické vizi, že legitimní válka je pouze proti zlu. Pokud je potřeba vyslat armádu do války musí se, v přeneseném významu, jednat o konflikt boha s ďáblem. Neválčí se proto, aby se uchovaly hmotné statky, ale aby se porazilo zlo.⁸⁸

Narativ, kdy komunismus představuje absolutní zlo, byl součástí druhé rudé hrozby, známé také jako „Mccarthismus.“ Období je charakterizované právě osobou senátora Josepha McCarthyho, který popsal boj proti komunismu jako: *“Poslední, totální bitva mezi ateistickým komunismem a křesťanstvím.”*⁸⁹ Tento výrok tak dobře dokresluje to, v jaké pozici se komunistická ideologie v americké společnosti nacházela. Sám Joseph McCarthy byl až do února 1950 nepříliš známý senátor a potřeboval téma, které mu zajistí znovuzvolení. Sázka na antikomunismus se vyplatila. V únoru 1950 přednesl senátor proslov, ve kterém tvrdil, že disponuje jmény 205 úředníků, kteří jsou členy komunistické strany. Brzy se ukázalo, že McCarthy čísla značně nadhodnotil, ale to nezabránilo tomu, aby se z něj takřka přes noc stala mediální hvězda a prominentní figurou tisku.⁹⁰

Mccarthismus představoval boj proti ideologii. Domnělým nepřitelem tak nebyl samotný Sovětský svaz, ale komunistická ideologie na území Spojených států. Joseph McCarthy například prohlásil: *“Existuje pouze jediná skutečná hrozba pro farmáře, dělníky a podnikatele. Tím je přítomnost komunismu ve vládě.”*⁹¹

McCarthy kritizoval působení Američanů v Korejské válce s argumentem, že vláda by se především měla zaměřit na potírání komunismu na půdě Spojených států. Stejně tak

---

⁸⁷ BAILEY, Budd, 2017. *Red Scare: communists in America* [online]. New York: Cavendish square [cit. 2023-07-17]. ISBN 1-5026-2326-9. 25.

⁸⁸ LIPSET, Seymour Martin, 2003. *Dvousečná zbraň: rub a líc americké výjimečnosti*. Praha: Prostor. Obzor (Prostor). ISBN 80-726-0094-X. 20.

⁸⁹ BAILEY, Budd, 2017. *Red Scare: communists in America* [online]. New York: Cavendish square [cit. 2023-07-17]. ISBN 1-5026-2326-9. 62.

⁹⁰Ibid., 62.

⁹¹ LIPSET, Seymour Martin, 1978. *The Politics of Unreason: Right Wing Extremism in America, 1790-1977*. 2. Chicago: University of Chicago Press, 239.

negativně posuzoval účast vlastního státu ve druhé světové válce, kdy USA přispěly k růstu Sovětského Svazu.⁹²

Důvodem této na první pohled zvláštní rétoriky je skutečnost, že McCarthyho pravými cíli nebyl severokorejský nebo čínský komunismus. Nebyli to ani sovětsí špioni. McCarthyho politické působení v letech 1950–1954 mělo za cíl útočit na establishment, který byl v rukou demokratů. Mccarthismus tak byl kombinací amerikanismu, antielitarismu, izolacionismu a konspiračního přesvědčení, zabalený do antikomunistických postojů. Osoba McCarthyho nebyla příčinou antikomunismu v zemi, ale spíše jeho důsledkem. Samotný senátor nebyl ničím výjimečný, jeho antikomunistická rétorika nebyla příliš originální. McCarthy především dokázal využít příležitosti a vytěžit z ní nejvíce. O to více je alarmující, že průměrný politik dokázal ovlivnit smýšlení velké části americké společnosti a v konečném důsledku ohrozil demokratické principy země.⁹³

3.2. Miliční hnutí

Dalším výrazným prvkem extremismu ve Spojených státech jsou miliční hnutí a domobrany. Jejich existence je unikátním prvkem v tematice amerického extremismu. Zatímco například již zmiňovaná rudá hrozba a obecně antikomunismus vycházel z paranoie ohledně možného zavlčení komunistických myšlenek z Evropy, zrod a ideologické zakotvení milic má původ ve specifickém výkladu historie Spojených států.

Konkrétně je pro milice důležitá epizoda Americké války za nezávislost a následný počátek nového státu. Členové milic považují toto období za klíčové, neboť zde se zrodily republikánské hodnoty státu, které pak nechaly vzniknout například druhému dodatku v Ústavě Spojených států. Ten zaručuje právo držet a nosit zbraně, který je pro milice klíčový. Členové milic jsou přesvědčeni, že tyto ideály a hodnoty jsou v ohrožení a je nutné je bránit před nepřáteli. Těch je dle ideologie milic několik, přičemž mezi hlavní protivníky patří samotný koncept federální vlády, která je ze své podstaty tyranická a ohrožuje osobní svobodu každého Američana. Tato obava má i další dimenze, neboť příznivci milic se obávají, že americká federální vláda je součástí mezinárodního spiknutí, které (v některých verzích) vede Organizace spojených národů. Mimo to v myslích členů miličních hnutí figurují ilumináti nebo téma svobodných zednářů.⁹⁴

Jak je zřejmé z výše zmíněných vět, ideologie miličních hnutí je silně ovlivněna konspiračními teoriemi, přičemž jejich obsah se točí okolo odhalení “skryté pravdy“. Tato konspirační hnutí mají často společný prvek, a sice důraz na “osudovost” a konec světa. Jinými slovy, je potřeba odhalit spiknutí dříve, než bude příliš pozdě. Milice tak v konečném důsledku bojují o záchranu světa.⁹⁵

---

⁹² LIPSET, Seymour Martin, 1978. *The Politics of Unreason: Right Wing Extremism in America, 1790-1977*. 2. Chicago: University of Chicago Press, 239.

⁹³ Ibid.

⁹⁴ D. J. Mulloy, 2004. *American extremism: history, politics and the militia movement* Mulloy, D. J., author. [online]. London: Routledge [cit. 2023-07-17]. ISBN 1-134-35801-6. Dostupné z:

https://cuni.primo.exlibrisgroup.com/view/action/uresolver.do?operation=resolveService&package_service_id=18324731890006986&institutionId=6986&customerId=6985&VE=true 2.

⁹⁵ Ibid., 27.

Významnost a počet miličních hnutí silně ovlivnily dvě události z 90. let 20. století. První případ se stal roku 1993, kdy obydlí samozvaného “bílého separatisty” Randyho Weavera bylo obléháno federálními agenty. Situace se ale zcela vymkla kontrole a při zásahu zemřela manželka a syn Weavera. Druhá událost se pak datuje k roku 1994, kdy poblíž texaského města Waco bylo 51 dní obléháno sídlo Davidianské sekty. Výsledkem byla katastrofa v podobě požáru, při kterém zemřelo nejméně 74 lidí.⁹⁶

Pro mnoho, především pravicových radikalistů, se jednalo o jasný důkaz toho, že federální vláda stojí otevřeně proti svým lidem a nepohodlné občany je schopná kdykoliv odstranit. Událost z Waco nechala přesně v duchu miličních hnutí vzniknout několika konspiračním teoriím, dle kterých byl požár založen úmyslně. To logicky nenávist či nedůvěru vůči federální vládě stupňovalo a mnoho lidí z těchto událostí vyvodilo závěr, že je potřeba se proti federální vládě a jejím praktikám bránit se zbraní v ruce. Začaly tak vznikat polovojskové organizace a místní buňky podobné domobranám.⁹⁷

Kdo se tedy do milic přidával? Výzkumníci Michael Kimmel a Abby Ferber identifikovali typického člena milic – bílý křesťan z maloměsta, nižší střední třídy, řemeslník nebo drobný podnikatel a často také válečný veterán. Z ideologického či názorového hlediska se do milic přidávali rozličné skupiny obyvatel. Obyčejní konzervativci s nepřilíš radikálními názory bojující se, že federální vláda zpřísní zákony o držení zbraní jsou jedni z nich. Dále libertariáni a anarchističtí libertariáni, kteří svůj odpor vůči federální vládě měli jako jednu ze základních složek svých ideologií. Výraznou skupinou také byli obyčejní „tátové od rodin“, kteří jednoduše hledali ve svém životě dobrodružství. Další třídou jsou ale již skuteční extrémisté, ztotožňující se s konspiračními teoriemi a nenávistnými ideologiemi.⁹⁸

I přesto, že většina milic není explicitně násilná, je potřeba je brát vážně. Kombinace přístupu ke zbraním a dalšímu vojenskému materiálu spolu se skutečností, že část členů disponuje armádním výcvikem, může vytvořit potenciálně velmi nebezpečnou extremistickou skupinu. Příkladem pak může být současná *Atomwaffen Division*, která navazuje na tradici miličních hnutí z 90. let 20. století. Jejich význam sice postupně opadal, zvolení Baracka Obama ale zmobilizoval velkou část populace k opětovnému formování milic a *Atomwaffen Division* je jedním z jeho produktů.

Svou roli opět sehrály konspirační teorie, jako například když mnoho Američanů věřilo, že Barack Obama je muslim narozený v zahraničí a nemůže být tedy legitimní hlavou státu. Vznikaly milice jako *Oath Keepers* nebo *Three Percents*, kteří svým názvem odkazují na nepřesnou informaci o tom, že za nezávislost USA bojovalo 3% obyvatelstva. Nicméně, zatímco v 90. letech milice fungovaly na nutnosti osobního setkání, v dnešní době jsou tyto

---

⁹⁶D. J. Mulloy, 2004. *American extremism: history, politics and the militia movement* Mulloy, D. J., author. [online]. London: Routledge [cit. 2023-07-17]. ISBN 1-134-35801-6. Dostupné z: https://cuni.primo.exlibrisgroup.com/view/action/uresolver.do?operation=resolveService&package_service_id=18324731890006986&institutionId=6986&customerId=6985&VE=true 4.

⁹⁷ Ibid., 14.

⁹⁸D. J. Mulloy, 2004. *American extremism: history, politics and the militia movement* Mulloy, D. J., author. [online]. London: Routledge [cit. 2023-07-17]. ISBN 1-134-35801-6. Dostupné z: https://cuni.primo.exlibrisgroup.com/view/action/uresolver.do?operation=resolveService&package_service_id=18324731890006986&institutionId=6986&customerId=6985&VE=true 4.

milice hojně propojeny s online prostředím a lze o nich přemýšlet jako o širší součásti *alt-right*.⁹⁹

Nicméně případ milice *Atomwaffen Division* je unikátní a odlišuje se od ostatních milic svojí extrémní ideologií a násilností. Milice byla založena roku 2013, je také známá pod názvem *National Socialist Resistance Front* a je explicitně neonacistická. Zatímco mnoho organizací a skupin, které budou v práci rozebrány, alespoň formálně odmítají nenávistné ideologie, *Atomwaffen Division* se o nic takového nepokouší.

Jedná se o otevřeně rasistickou, neonacistickou organizaci, která je zároveň extrémně nebezpečná a za první tři roky své existence má na svědomí životy pěti lidí. Ve Spojených státech je *Atomwaffen Division* klasifikována jako teroristická organizace a po zemi má rozeseť na 20 buněk a zahrnuje 80-100 členů. Milice adoruje ideologii Třetí říše a hlásá nenávist vůči židům, LGBT komunitě a etnickým menšinám. Zajímavým prvkem organizace také je, že zjevně několik jejích členů vyznává satanistickou ideologii. Důvodem, proč tomu tak může být, je jistá akcelerace absolutního nihilismu a negace – v organizaci není žádný prostor pro pozitivní výklad světa.¹⁰⁰

Americká organizace *Southern Poverty Law Center (SPLC center)* specializující se na pravicový extremismus spojení satanismu a neonacismu dále vysvětluje: “*Násilí, zkaženost a degenerace jsou jediným spolehlivým způsobem, jak nastolit řád v jejich dystopické a apokalyptické vizi světa.*”¹⁰¹ Proto není překvapivé, že členové *Atomwaffen Division* obdivují postavy jako je Adolf Hitler, Usama Bin Ladin nebo Anders Breivik.¹⁰²

Atomwaffen Division je natolik extrémní, že i v řadách krajní pravice vzbuzuje mnohé kontroverze, a to především kvůli používání násilí. Jak již bylo zmíněno, členové milic často disponují vojenským tréninkem. Nejinak je tomu i v případě *Atomwaffen*, kdy údajně několik členů je součástí Ozbrojených sil Spojených států amerických. Organizace také velice dbá na udržování se v pohotovosti tím, že pravidelně cvičí vojenskou taktiku, boj zblízka i ze střelných zbraní. V současné době má skupina na svědomí 8 lidských životů na území USA a díky tomu, že udržují i mezinárodní síť a mají své buňky v Kanadě a Evropě, dalších 6 lidí navíc zemřelo díky *Atomwaffen Division* mimo hranice Spojených států.¹⁰³

3.3. Shrnutí

Cílem této kapitoly nebylo kompletní zmapování a rozebrání historie amerického extremismu. Na to by byla potřeba samostatná knižní publikace. Smyslem spíše bylo poukázat na jistý vývoj, rozdíly a společné znaky v rámci jednotlivých vln extremismu Spojených států.

⁹⁹ DIMAGGIO, Anthony. *Rage on the Right: The American Militia Movement from Ruby Ridge to the Trump Presidency*, written by Lane Crothers. *Populism (Leiden, Netherlands)* [online]. Leiden | Boston: Brill, 2021, 4(1), 124-127 [cit. 2023-07-17]. ISSN 2588-8064. Dostupné z: doi:10.1163/25888072-BJA10019. 125.

¹⁰⁰ *ATOMWAFFEN DIVISION: Atomwaffen Division (AWD) is a terroristic neo-Nazi organization that formed out of Iron March, an influential fascist forum that went offline in fall 2017.* [online]. Alabama: Southern Poverty Law Center [cit. 2023-07-17]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/atomwaffen-division>

¹⁰¹ *Ibid.*.

¹⁰² BALLECK, Barry J., 2019. *Hate groups and extremist organizations in America: an encyclopedia* [online]. Santa Barbara, California: ABC-CLIO, 1 online resource (438 pages) [cit. 2023-07-17]. ISBN 979-82-16-09468-5. Dostupné z: https://cuni.primo.exlibrisgroup.com/permalink/420CKIS_INST/1ustijj/alma9925252895406986. 50.

¹⁰³ *ATOMWAFFEN DIVISION: Atomwaffen Division (AWD) is a terroristic neo-Nazi organization that formed out of Iron March, an influential fascist forum that went offline in fall 2017.* [online]. Alabama: Southern Poverty Law Center [cit. 2023-07-17]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/atomwaffen-division>

Vzhledem ke specifčnosti vzniku Spojených států a sadě unikátních hodnot, které americká společnost sdílí je logické, že i extremistické a radikální postoje mají původ v odlišné ideologické sadě než ty evropské. Společným znakem pro různé extremistické hnutí a skupiny napříč historií v USA je snaha pojmenovat “viníka” neboli “obětního beránka”, který je důvodem pro frustraci a nespokojení. V první fázi americké historie tuto roli zastávali katolíci, později se přidávaly i etnické menšiny. Obecně lze říct, že kdo nebyl protestantský bílý muž, mohl být v ohrožení, čemuž odpovídá i vznik a fungování Ku-klux-klanu.

Zatímco pojmenování určité skupiny obyvatel a posléze snaha je ostrakizovat je společným znakem všech extremistických hnutí, rozdílná geneze a původ “viníků” se liší. Paranoidní strach z komunistické ideologie byl reakcí na bolševickou revoluci a výsledkem bylo ostrakizování evropských přistěhovalců. Domnělý nepřítel tak mohl pocházet jak z “vnitřku” Spojených států, tak to mohl být vzdálený nepřítel, jako v případě domnělé komunistické hrozby. Jasným příkladem “vnitřního” nepřítele je pak samotný koncept federální vlády, která je v očích mnohých Američanů omezovačem svobody a formování do milic je pak jedním z nástrojů, jak se proti “tyranské” vládě bránit. I zde je nutné být citlivý, neboť označit celé miliční hnutí jako extrémní, neodpovídá realitě. Spousta členů různých milic jsou, zkráceně řečeno, obyčejní konzervativci, kteří mají zálibu ve zbraních nebo přežití v přírodě. *Atomwaffen Division* je však příkladem jedné z nejvíce extremistických organizací, které na půdě Spojených států působí.

Působení extremistických hnutí a organizací na půdě Spojených států ve 20. století bylo silně ovlivněno dvěma faktory, které změnil dynamiku a naše chápání (amerického) extremismu obecně. Zvolení Baracka Obamy jako katalyzátor a mobilizační prvek pro nespokojené Američany a vzestup sociálních sítí, které silně ovlivnily celou společnost včetně její extremistické a radikální složky jsou těmi faktory, které budou rozebrány v další kapitole. Zároveň ale tyto nová hnutí či organizace jsou dalším vývojovým stupněm amerického extremismu a vycházejí z historických reálií. To je i případ skupiny *Proud Boys* a právě tato kapitola má za úkol demonstrovat, že ideologie skupiny nevznikla ve vzduchoprázdnu, ale všechny části ideologie mají svůj předobraz v historii Spojených států.

4. Současný pravicový extremismus na příkladu skupiny Proud Boys a problematika ideologie násilí

4.1. Alt-right

Pojem *alt-right* (zkratka pro *alternative right* neboli alternativní pravice) je fenoménem 21. století. Vznikl v roce 2008, kdy neonacista a konspirační teoretik Richard Spencer, jedna z významných tváří tohoto hnutí, použila tento pojem ve svém textu v periodiku *Taki's Magazine*. Tento výraz tehdy zahrnoval veškeré pravicové proudy, které nespádaly pod tradiční pravici.¹⁰⁴

Právě nespokojenost s tradiční Republikánskou stranou přiměla Richarda Spencera k úvaze o změně přístupu k pravicové politice, přičemž do popředí stavěl především otázku bílé nadřazenosti. Neznamená to ale, že při vzniku *alt-right* stáli pouze rasisté. Hnutí bylo podporováno také paleokonzervativci a libertariány, kteří byli především nespokojeni s tím, jak tradičně funguje Republikánská strana z ekonomického hlediska.¹⁰⁵

Jiné odnože nespokojených pravicových voličů, kteří hledali různé alternativy k již zaběhlé Republikánské straně existovaly ještě před vznikem hnutí *alt-right*. Jako protiváha establishmentu vystupovalo hnutí *Tea Party*, jehož název odkazuje k události tzv. bostonského pití čaje, které bylo jednou z prvních událostí Americké revoluce o nezávislost. Mimo *Tea Party*, která nikdy nedosáhla silného politického úspěchu, lze jako předchůdce *alt-right* uvést libertariánskou komunitu. Tu v roce 2008 spoluzaložil Americký ekonom Murray Rothbard, který se také angažoval u zrodu libertariánského institutu *Ludwig von Mises Institute*, který mimo jiné obhajuje velmi přísné postoje proti nelegální imigraci a myšlenky minimálního státu.¹⁰⁶

Spencer v roce 2010 založil web *AlternativeRight.com*, který označil za “online magazín radikálního tradicionalismu” a “pokus o vytvoření nové intelektuální pravice, která stojí mimo nynější establishment.” V praxi se jednalo o směsici kritiky Republikánské strany za příklon k levicové politice a odmítání politické korektnosti. Web šířil rasovou pseudovědu, která obhajovala myšlenky bílé nadřazenosti. Stránka ovšem fungovala pouze tři roky, poté ji sám Spencer odstavil z provozu a vypadalo to, že pojem alternativní pravice přestane být jakkoliv relevantní.¹⁰⁷

Nicméně v roce 2015 se na sociální síti Twitter začalo znenadání šířit hashtagové heslo *#AltRight*. Zde je také nutné si uvědomit, že existují významné rozdíly mezi Spencerovou *Alternative Right* a internetovým hnutím *#AltRight*. První jmenovaná byla založena na osobě

¹⁰⁴ THOMPSON, J., & Hawley, G. (2021). Does the Alt-Right still matter? An examination of Alt-Right influence between 2016 and 2018. *Nations and Nationalism*, 27(4), 1165–1180. <https://doi.org/10.1111/nana.12736>. 1167.

¹⁰⁵ MOFFIT, B. (2023). What Was the ‘Alt’ in Alt-Right, Alt-Lite, and Alt-Left? On ‘Alt’ as a Political Modifier. *Political Studies*, 0(0). <https://doi-org.ezproxy.is.cuni.cz/10.1177/00323217221150871>. 4.

¹⁰⁶ MCELROY, Wendy. Murray N. Rothbard: Mr. Libertarian. <https://web.archive.org/> [online]. August 2003 [cit. 2023-07-25]. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20060803045740/http://www.zetetics.com/mac/rockwell/mcelroy000706.html>

¹⁰⁷ MOFFIT, B. (2023). What Was the ‘Alt’ in Alt-Right, Alt-Lite, and Alt-Left? On ‘Alt’ as a Political Modifier. *Political Studies*, 0(0). <https://doi-org.ezproxy.is.cuni.cz/10.1177/00323217221150871>. 5.

Richarda Spencera a snažila se o seriózní vystupování a sama sebe brala velmi vážně, #AltRight o nic takového nestála.

Hnutí bylo vytvořeno organicky uživateli a algoritmem Twitteru a zpočátku se jednalo o decentralizované hnutí bez jednotné vůdčí osobnosti. Obsah #AltRight se brzy přesunul na internetové *imageboardy*, kterými byly *4chan* a *8chan*, kde chybí moderovaná debata. Je zde tak ideální prostředí pro projevy rasismu, xenofobie, fašismu a jakýchkoliv dalších nenávistných myšlenek a ideologií. Tyto nenávistné názory se často mísily s kulturou memů a hraničního humoru, přičemž některé tyto memy se staly doslova symbolem nenávistné kultury.

Smutným příkladem je kreslená žába původně ze zcela apolitického komiksu *Boys Club*, která je známá jako *Pepe the Frog*. Versatilita použití tohoto obrázku využívali i členové *alt-right* při vytváření nenávistných memů až do takové míry, že se obrázek žaby stal důležitou součástí této komunity. Na Twitteru vznikl hashtag #FrogTwitter, kdy uživatelé, kteří používali emotikonu žaby ve svých příspěvcích vyjadřovali podporu nacionalistickým a rasistickým názorům. Situace se dostala až do té absurdity, že některé organizace dokonce označují meme *Pepe The frog* za nenávistný symbol.

Zároveň tato kultura brutálního humoru, který je často rasistický, xenofobní nebo jakkoliv jinak nesnášenlivý, přitahovala několik různých skupin, které dohromady vytvořily nesourodou komunitu *alt-right*. Jedna část této komunity je složena z převážně bílých mladých mužů, kterým se líbí možnost zavtipkovat si na účet etnických nebo sexuálních menšin i s použitím hraničního humoru, často v podobě memů. Takovým lidem imponuje vůbec možnost něco takového dělat, pokud například šíří memy o plynování židů, nutně to neznamená, že by této myšlence skutečně věřili, spíše se jedná se o jakousi formu zábavy a testování hranic. Druhá skupina jsou pak ovšem přesvědčení neonacisté nebo rasisté, kteří cítí vůči sexuálním či etnickým menšinám skutečnou nenávist. Zároveň se tyto skupiny mísí mezi sebou a může tak docházet k radikalizaci první skupiny. Protože to, co začalo jako nevinné šíření memů přerostlo v stav, že takový jedinec je obklopen nenávistnými postoji vůči minoritám ze všech stran.¹⁰⁸

Důležitou událostí pro *alt-right* hnutí se stal rok 2016, kdy probíhal boj o Bílý dům mezi Hillary Clintonovou a Donaldem Trumpem. Právě Clintonová ve svém předvolebním projevu ve státě Nevada vzpomenula v souvislosti s Trumpem *alt-right* hnutí a označila jej za komunitu propagující rasismus, antifeminismus a xenofobii. Konkrétně pak jmenovala Stephena Bannona, poradce pro kampaň Donalda Trumpa a zakladatele ultrapravicového webu *Breitbart*, kterou sám Bannon označil za “platformu pro *alt-right*.”¹⁰⁹ Clintonové se tímto však nechtěně podařilo zajistit hnutí velkou míru mediální pozornosti. Na základě toho se stoupenci tzv. bílého amerického nacionalismu začali sami sebe identifikovat jako alternativní pravice. Projev zaujal i velké mediální domy, které o fenoménu *alt-right* začaly informovat a dostal se tak do mainstreamového diskursu.¹¹⁰

¹⁰⁸ ECHEVARRIA, Gina. How this frog meme became a symbol of hope and hate. *Business Insider* [online]. New York [cit. 2023-07-31]. Dostupné z: <https://www.businessinsider.com/pepe-frog-meme-hate-symbol-hope-hong-kong-protesters-2019-10>.

¹⁰⁹ MOFFIT, B. (2023). What Was the ‘Alt’ in Alt-Right, Alt-Lite, and Alt-Left? On ‘Alt’ as a Political Modifier. *Political Studies*, 0(0). <https://doi-org.ezproxy.is.cuni.cz/10.1177/00323217221150871> 5.

¹¹⁰ HORNÁT, Jan, KYROVÁ, Lucie, ed., 2020. *America First: příčiny a kontext volebního vítězství Donalda Trumpa*. Praha: Karolinum. ISBN 978-80-246-4606-0. 94

Rok 2016 byl pro alt-right klíčovým i z dalšího důvodu, neboť v témže roce byl zvolen do prezidentského úřadu Donald Trump, který se stal neoficiálním vzorem pro celé hnutí a zároveň mu jeho zvolení dodávalo legitimitu toho, že bojují za správnou věc. Trump získal v *alt-right* loajální online armádu, která útočila na názorové odpůrce a média. Dělali to tak, že zaplavovali sociální sítě nekonečným množstvím nesmyslného obsahu (v angličtině je tento termín znám jako “*shitposting*”). Tento obsah byl složen z memů, cynického a sarkastického humoru a jeho cílem bylo udělat z jakékoli debaty nepřehlednou, bezvýhlednou a celkově zbytečnou aktivitu.¹¹¹

V listopadu 2016 se dostalo na veřejnost video, ve kterém Richard Spencer pronášel nacionalistický projev, který zakončil zdravicí „*Hail Trump*“, načež v davu několik lidí hajlovalo. Pro komunitu to byla značná rána, neboť média tuto událost nenechala bez odezvy a veřejné mínění se postavilo proti *alt-right*.

Získat zpět ztracenou legitimitu se příznivci *alt-right* snažili v srpnu 2017. V Charlottesville, ve městě ležícím ve státě Virginia, byla pořádána akce s názvem *Unite the Right*, která měla ukázat, že alternativní pravice je relevantní a legitimní pojem nejen v online prostředí a její členové nejsou neonacisti, kteří hajlují. Pro pochopení fenoménu *alt-right* jsou události v Charlottesville zásadní. Složení účastníků akce dobře ilustruje rozsáhlost a rozdrobenost *alt-right*. V Charlottesville se sešlo přes 50 různých skupin, které lze označit za součást *alt-right*. Jednalo se například o neonacisty z Národního socialistického hnutí, rasistické skinheady *Hammerskins*, fašistickou organizaci *Vanguard America* nebo členy Ku-klux-klanu a nechyběli ani příslušníci *Proud Boys*. Jednotlivé organizace se ve svých ideologiích lišily, ale všichni přítomní se shodli na tom, že bílá kultura a rasa jsou lepší než ostatní, že je v ohrožení a je třeba ji chránit.

Na zmiňované akci probíhaly výtržnosti a střety s protestujícími i policií a byla provolávána rasistická hesla. Člen *alt-right* najel automobilem do přítomné odpůrkyně akce Heather Heyer, usmrtil ji a dalších 19 lidí zranil. Událost se dostala do všech významných novin ve Spojených státech a byla odsouzena politiky jak ze stran demokratů, tak republikánů. Pro hnutí *alt-right* to znamenalo faktický konec. Zcela se zdiskreditovalo, a to i přesto, že se prezident Trump snažil chování ospravedlnit, odpor proti hnutí byl jednoznačný. Sám Spencer pak v roce 2020 prohlásil “*Hnutí alt-right skončilo.*”¹¹² Profesor Brian Levin z Kalifornské Státní Univerzity s tímto tvrzením souhlasí a tvrdí, že: “*hnutí je fragmentováno více než kdykoliv předtím.*”¹¹³

Období Trumpovy prezidentské kampaně a jeho následný začátek úřadování v Bílém domě lze označit za vrchol *alt-right* z hlediska jejich významu a úspěchu. V této době také na sociálních sítích vznikl vcelku znenadání další termín, a sice *alt-light*. Mezi členy *alt-right* se nacházela významná část, která sice explicitně nevyjadřovala myšlenky bílého nacionalismu či antisemitismu, ale stále s *alt-right* komunitou souhlasila v tématech antifeminismu či tvrdých

¹¹¹ Ibid.,94.

¹¹²MOFFIT, B. (2023). What Was the ‘Alt’ in Alt-Right, Alt-Lite, and Alt-Left? On ‘Alt’ as a Political Modifier. *Political Studies*, 0(0). <https://doi-org.ezproxy.is.cuni.cz/10.1177/00323217221150871> 6.

¹¹³ MATULÍK, Rostislav. Americké hnutí alt-right je v rozkladu. Chybí peníze i noví stoupenčí, hádá se mezi sebou. *Irozhlas.cz* [online]. Český Rozhlas [cit. 2023-07-31]. Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/usa-amerika-alt-right-alternativni-pravice-pad_1808140800_mls.

imigračních zákonů. To ale považovala členská základna *alt-right* za známku slabosti a začala je označovat za *alt-lite*. Jednalo se o posměšné označení a tvrdé jádro *alt-right* komunity nově vytvořenou skupinu *alt-lite* pohrdalo a vyčítalo jim nedostatečnou oddanost.¹¹⁴

Nestátní nezisková organizace *Anti-Defamation League alt-lite* popsala jako “*volně propojené hnutí, jeho členové se obecně vyhýbají myšlenkám bílé nadřazenosti, ale v otázkách nenávisti vůči feminismu a imigrantům jsou zajedno s alt-right.*”¹¹⁵ Mezi hlavními tvářemi tohoto hnutí byl například Milo Yiannopoulos, homosexuál židovského původu nebo například zakladatel magazínu *Vice* Gavin McInness, který také stál u zrodu *Proud Boys*.¹¹⁶

Alt-lite se podařilo vytvořit si a udržet lepší mediální obraz a jejich názory nebyly tak radikální, díky čemuž si dokázali udržet pozornost mainstreamových médií. Aby nebyla poznat pravá podstata jejich občasných nenávistných či jinak závažných projevů, maskovali je za trolling či provokaci a odvolávali se na svobodu projevu. Tuto taktiku zručně ovládal právě Milo Yiannopoulos, který svým odpůrcům často vzkazoval, že jsou přecitlivělí a že nerozumí jeho kombinaci britského sarkasmu a šibeničního humoru.

S vítězstvím Joea Bidena v prezidentských volbách začal převládat názor, že spolu s Trumpem bylo poraženo i *alt-right* /*alt-lite* hnutí. Prominentní figury se stáhly do pozadí nebo byly zdiskreditovány a mnoho členů obou komunit se roztránilo mezi nově vznikající skupiny a komunity. Zároveň mezi odborníky nepanuje shoda, jestli nově vzniklé pravicově radikální skupiny kvalifikovat jako *alt-right* nebo by měli mít vlastní označení. Jedná se například o *Boogaloo Boys*, stojící o druhou občanskou válku, konspirační teoretikové *Qanon*, protivládní milice *Oath Keepers* nebo právě skupina *Proud Boys*.¹¹⁷

4.2. Proud Boys

Jak již bylo zmíněno, *Proud Boys*, stejně jako mnohé další organizace a skupiny, mají svůj původ v hnutích *alt-right* a *alt-lite*. Mezi oběma frakcemi alternativní pravice jsou jisté ideologické rozdíly, obecně lze říct, že *alt-lite* je umírněnější verze, nicméně obě hnutí se často překrývají a rozdíly nemusí být na první pohled zřetelné.¹¹⁸

Zakladatel skupiny *Proud Boys*, Gavin McInnes, je bývalý zaměstnanec magazínu *Vice* a věnoval se i několika dalším mediálním projektům. Založil reklamní agenturu a spoluprodukoval filmy *Brotherhood of travelling pants* a *How to be a man*. Již při pohledu na názvy filmů lze vyzorovat jistou McInnesovu fascinaci mužstvím. Pravidelně se také

¹¹⁴ MOFFIT, B. (2023). What Was the ‘Alt’ in Alt-Right, Alt-Lite, and Alt-Left? On ‘Alt’ as a Political Modifier. *Political Studies*, 0(0). <https://doi-org.ezproxy.is.cuni.cz/10.1177/00323217221150871> 8.

¹¹⁵ *From Alt Right to Alt Lite: Naming the Hate* [online], 2017. New York City [cit. 2023-07-25]. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/backgrounders/alt-right-alt-lite-naming-hate>

¹¹⁶ *Ibid.*.

¹¹⁷ VALASIK, Matthew a Shannon REID. Alt-right gangs and far-right extremists: From the margins to the mainstream. *Sociology Compass* [online]. 05 April 2023, 17(7), 1-19 [cit. 2023-07-17]. ISSN 1751-9020. Dostupné z: [doi:https://doi.org/10.1111/soc4.13094](https://doi.org/10.1111/soc4.13094) 2.

¹¹⁸ Al Jazeera Staff, 1996. Explained: Alt-right, alt-light and militias in the US: The US far right is a crowded political terrain. Here are the differences and similarities between some key groups. *Al Jazeera* [online]. Dauhá: Al Jazeera Media Network, 13 Oct 2017 [cit. 2023-07-25]. Dostupné z: <https://www.aljazeera.com/features/2017/10/13/explained-alt-right-alt-light-and-militias-in-the-us>

objevoval v talk-show *Red Eye* televize *Fox News*. Gavin McInnes tak měl rozsáhlé mediální zkušenosti a uměl jich vhodně využít.¹¹⁹

V roce 2015 založil vlastní podcast *The McInnes show*. Jedna z rubrik podcastu byl projekt, jehož cílem bylo, aby si jistý producent pořadu přezdívaný „Rat“ (Krysa) našel dívku, se kterou bude mít sex. „Rat“ byl definicí toho, co McInnes považoval za úpadek mužství. Trávil většinu svého času u počítače a neměl motivaci udržet si vztah nebo mít sex. Dle McInnese to nebyla jeho chyba, ale chyba feminismu. „*Project Rat*“ získával mezi fanoušky *The McInnes show* stále vyšší popularitu, až se kolem něj utvořila komunita, která si v Newyorských barech poblíž prozpěvovala píseň *Proud of you Boy* z filmu *Aladdin*. Ke zrodu *Proud Boys* nechybělo mnoho. Sám Gavin McInnes zmiňuje ve svém článku popisující vznik *Proud Boys* na webu *Tiki Magazine* jedno z prvních setkání skupiny *Proud Boys* jako “shromáždění asi 50 mužů a žádných žen, neboť ženy mají vstup zakázán, kde se hromadně pije, zápasí a předčítá se z knihy *Smrt Západu* od Patricka Buchanana.”¹²⁰

Gavin McInnes se také vyjádřil k ideologickému zakotvení skupiny: “*Základním princem této skupiny je, že jsme západní šovinisté, kteří se odmítají omlouvat za vytvoření moderního světa.*”¹²¹ Dále dodal: “*Postupně se z této komunity stal pánský klub s vlastními pravidly, tradicemi a rituály.*”¹²²

4.2.1. Složení Proud Boys a rasismus

Kdo jsou tedy *Proud Boys* a jak se liší od jiných *alt-right/lite* skupin? Členové skupiny jsou často bílí muži, kteří se cítí být frustrovaní z vývoje společnosti. Geneze této frustrace se pojí se zvolením Baracka Obamy, kdy se americká společnost ještě více polarizovala na otázce barvy pleti. Odpůrci prvního černošského amerického prezidenta vytvořili lživou představu o tom, že Barack Obama je „neamerický muslim narozený v zahraničí.” Černého prezidenta tak někteří, především bílí Američané, vnímali jako symbol nadvlády Afroameričanů a jejich pomyslného vítězství. Někteří výzkumníci poukazují na to, že během Obamovy administrativy se rasistické postoje u bílé části populace významně zvýšily. Tyto postoje byly zřetelné především u nižší střední třídy, která v přímém přenosu sledovala, jak mimo jiné i vlivem globální ekonomické krize, upadá jejich vlastní relevance na pracovním trhu, zatímco se zvyšovala nebělošská populace.

Tento sentiment z pak hojně využíval na svých předvolebních *rallies* Donald Trump, který je oslovil drzou, přímočarou rétorikou. Studie výzkumnice Tahemy Bunyasové dokládá, že na těchto *rallies* se objevovali především běloši, kteří věřili, že na trhu práce mají lepší postavení Afroameričané než běloši a obecně, že být bílý je v současné společnosti těžší než být Afroameričanem.¹²³

Vývoj občanské společnosti především po roce 2000 se podle mnohých ubíral správným směrem, kdy práva menšin dostávala větší prostor a rasistické postoje byly

¹¹⁹ TYNES, Robert, 1995-. Gavin McInnes's hate machine. *First Monday* [online]. University of Illinois at Chicago, 26(2), 1-18 [cit. 2023-07-31]. ISSN 1396-0466. Dostupné z: doi:<https://doi.org/10.5210/fm.v26i2.11424> 3.

¹²⁰ MCINNES, Gavin. Introducing: The Proud Boys. *Tiki's Magazine*. 2016.

¹²¹ Ibid.,

¹²² Ibid.,

¹²³ Lopez Bunyasi, T. (2019). The Role of Whiteness in the 2016 Presidential Primaries. *Perspectives on Politics*, 17(3), 679-698. doi:10.1017/S1537592719001427. 671.

vytlačovány. Zvolení Donalda Trumpa tento směr zastavilo či přímo otočilo. Donald Trump vytvořil z otázky kolem “bílé identity” politické téma. Používal rétoriku složenou populistických a nativistických argumentů o “invazi hord nelegálních migrantů”, díky čemuž mnoho bílých Američanů uvěřilo, že jsou skutečně v ohrožení. Prominentní konzervativní komentátor Fox News Tucker Carlson mluvil dokonce o “genocidě proti bílým lidem.”¹²⁴

S Carlsonem souhlasil právě i Gavin McInnes, který používal i další narativy, jimiž rozdmýchával nenávist vůči nebílému obyvatelstvu. Ve svých pořadech hostil bílé nacionalisty, jakými byli například Tommy Robinson. Podporoval konspirační teorii tzv. *Great Replacement*, což je teorie o tom, že bílí Evropané a Američané jsou systematicky nahrazováni nebílým obyvatelstvem.¹²⁵

McInnes tak vědomě a cíleně posiloval narativ o tom, že bílému obyvatelstvu hrozí nebezpečí a je utlačováno, a že proti tomuto nebezpečí je potřeba bojovat kolektivně. Přitom ale odmítal, že by *Proud Boys* byla rasistická organizace. “*Naše motto je, že jsme západní šovinisté, kteří se odmítají omlouvat za vytvoření moderního světa... To je naše jediná zásada.*”¹²⁶

Rich Donahue, který o sobě v diskusních fórech tvrdí, že je členem *Proud Boys*, také odmítá spojení rasismu s jejich organizací. “*Při mém přijímacím rituálu mě mlátili muži, kteří byli jiné barvy pleti než bílí a gayové. Myslíte si snad, že by se někdo z White Pride organizace nechal mlátit nebílými a gayi?*”¹²⁷

Zároveň ale McInnes a celá skupina *Proud Boys* otevřeně bojovala proti LGBT komunitě a na demonstracích se dostávala do fyzických střetů s příznivci hnutí *Black Lives Matter*. V online prostředí, především na sociálních sítích typu Parler a Telegram, členové *Proud Boys* explicitně sdílejí rasistické komentáře a memy, které jsou často shodné s neonacistickým obsahem, který je na těchto platformách také k dispozici a obě komunity se tak navzájem ovlivňují a mísí.¹²⁸

Často je tento obsah maskován za to, že se jedná pouze o zábavu, která má naštvat “levičáky.” Je to účinná strategie – můžete říct či napsat cokoli, jakkoliv urážlivého rasistického či xenofobního. V momentě, kdy se situace vymyká, stačí říct, že se jedná o pouze o zábavu, které lidé bez smyslu pro humor nechápají. To vše má ale za následek, že *Proud Boys* a obecně *alt-right* scéna, přitahovala autentické neonacisty, kteří pak sdíleli prostor v online ale i offline prostoru (například. na demonstracích a pochodech) s členy jako byl Rich Donahue, který rasismus odmítal.¹²⁹

¹²⁴ TYNES, Robert, 1995-. Gavin McInnes's hate machine. *First Monday* [online]. University of Illinois at Chicago, 26(2), 1-18 [cit. 2023-07-31]. ISSN 1396-0466. Dostupné z: doi:<https://doi.org/10.5210/fm.v26i2.11424> 5-6.

¹²⁵ ROSE, Steve. A deadly ideology: how the ‘great replacement theory’ went mainstream. *The Guardian* [online]. Londýn [cit. 2023-07-31]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/world/2022/jun/08/a-deadly-ideology-how-the-great-replacement-theory-went-mainstream>.

¹²⁶ DISSER, Nicole. Gavin McInnes and His ‘Proud Boys’ Want to Make Men Great Again. *Bedford and Bowery* [online]. July 28, 2016 [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20190209020443/https://bedfordandbowery.com/2016/07/gavin-mcinnnes-and-his-proud-boys-want-to-make-white-men-great-again/>

¹²⁷ DISSER, Nicole. Gavin McInnes and His ‘Proud Boys’ Want to Make Men Great Again. *Bedford and Bowery* [online]. July 28, 2016 [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20190209020443/https://bedfordandbowery.com/2016/07/gavin-mcinnnes-and-his-proud-boys-want-to-make-white-men-great-again/>

¹²⁸ KRINER, Matthew Kriner a Jon LEWIS, 2021. Pride & Prejudice: The Violent Evolution of the Proud Boys. *CTC Sentinel*. 2021(6), 29-37. 29

¹²⁹ CORNISH, Dean. Meet the Proud Boys, a group of men who say there's a war on masculinity. *SBSNews* [online]. 3 July 2018 [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <https://www.sbs.com.au/news/dateline/article/meet-the-proud-boys-a-group-of-men-who-say-theres-a-war-on-masculinity/rxe0ki88y>

Z toho, co bylo výše napsáno vyplývá, že Proud Boys také do svých řad přijímají i členy, kteří jsou jiné barvy pleti než bílé. Podmínkou je být biologický muž, trans osoby a ženy jsou tedy z možnosti ucházet se o členství ve skupině vyřazeny. Druhá podmínka a součást první úrovně členství je ztotožnění se s myšlenkou, že Západní kultura je nejlepší a stojí tedy nad všemi ostatními kulturami a civilizacemi.

Proč by se dobrovolně do takové skupiny přidával například hispánský přistěhovalec? Pro tuto, na první pohled zjevnou alogičnost, nabízí vysvětlení odborný asistent z Yaleovy univerzity Daniel Martinez HoSang, který tvrdí, že mnoho lidí jiné barvy pleti než bílé se ztotožňuje s armádou, nacionalismem, konzervatismem a patriotismem.¹³⁰ Tuto teorii podporuje například případ Davida Napala, člena Proud Boys, jehož rodiče jsou ilegálními migranty z Mexika. Napal prohlásil: *“Jsem velký patriot. Spojené státy nejsou perfektní, ale jsou zatraceně lepší než většina jiných států.”*¹³¹

Fenomén, kdy nebílí Američané hlásají názory typické pro bílé nacionalisty není pouze devízou *Proud Boys*, ale je rozšířen po celé *alt right/lite* scéně. Na “pochodu proti levicovému násilí” v Seattlu s podnázvem “Svoboda nebo smrt” přišla i Afroameričanka původem z Portorika, která pochází z vojenské rodiny: *“Všichni milují Ameriku... proto jsem patriotka.”*¹³² Pochopení má i pro skutečnost, že policie zabíjí mnohonásobně více Afroameričanů než bělochů. Tento fenomén je pro celou ultrapravicovou scénu důležitým prvkem ve snaze o její vlastní legitimizaci. HoSang dokonce zmiňuje, že tímto způsobem může adaptovat témata antirasismu a povznést se tak nad rasovou otázkou.

Profesorka Cristina Beltranová má pro fenomén, kdy se lidé nebílé rasy hlásí k bělošské nadřazenosti vysvětlení, a sice že jejich blízkost k „bílým privilegiím“ jim zajistí lepší sociální postavení. „Bělost“ tak není otázka rasy, ale spíše ideologie moci a nadřazenosti.¹³³ Bílí extrémisté a etnické menšiny tak fungují vedle sebe a svoji etnicitu se ani v takovém případě nesnaží skrývat.

Enrique Tarrío, kubánský člen a pozdější předseda *Proud Boys*, v jednom rozhovoru o své rase prohlásil *„Jsem pěkně snědý, jsem Kubánek. Není na mě nic co by mě spojovalo s bílou nadřazeností.”*¹³⁴ Právě svoji etnicitu Tarrío používal jako důkaz toho, že Proud Boys nejsou rasistická skupina. Navzdory tomu například ale odcizil a spálil ceduli s nápisem *„Na černých životech záleží.”*¹³⁵

Proud Boys dokonce udržovali svoji pobočku v Honolulu, která je charakteristická tím, že je etnicky smíšená. To ovšem členům této pobočky nezabraňuje zaštiťovat se hesly jako *„Na černých životech nezáleží“* a Trumpovým heslem *“Postavte zed’ (s Mexikem)“*! Přičemž

---

¹³⁰ GUPTA, Aron. Why Young Men of Color Are Joining White-Supremacist Groups: Patriot Prayer’s leader is half-Japanese. Black and brown faces march with the Proud Boys. Is the future of hate multicultural?. *TheDailyBeast.com* [online]. Sep. 04, 2018 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.thedailybeast.com/why-young-men-of-color-are-joining-white-supremacist-groups>

¹³¹ Ibid.,

¹³² Ibid.,

¹³³ RHODES, Christopher. Why ‘white’ supremacists are not always white: Black and brown men committing white supremacist crimes in America should not surprise anyone. *Al Jazeera* [online]. Dauhá: Al Jazeera Media Network, 1996, 2 Jun 2023 [cit. 2023-07-25]. Dostupné z: <https://www.aljazeera.com/opinions/2023/6/2/why-white-supremacists-are-not-always-white>

¹³⁴ Ibid.,

¹³⁵ KRINER, Matthew a Jon LEWIS, 2021. Pride & Prejudice: The Violent Evolution of the Proud Boys. *Combating Terrorism Center* [online]. 14(6), 26-39 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://ctc.westpoint.edu/wp-content/uploads/2021/07/CTC-SENTINEL-062021.pdf> 32.

minimálně problematika existence zdi na hranicích s Mexikem je pro havajský ostrov Oahu nerelevantní.¹³⁶

Otázka spojení rasismu a *Proud Boys* je komplexní. Základním stavebním kamenem jejich filozofie je přesvědčení, že Západní kultura je nejlepší. Při bližším zkoumání zjistíme, že v tomto případě “západní” je eufemismus pro “bílý.” Zakladatel McInnes sice v New Yorku v roce 2018 prohlásil “*Nepřijímáme žádné neonacisty... je nám jedno, jaká rasa jsi, důležité je, že si myslíš, že Západ je nejlepší kultura*”¹³⁷ Zároveň však veřejně vystupoval používajíc rasistické urážky, tzv. *N-word* a na adresu jisté části Američanů se vyjádřil slovy “*...Alespoň jsou bílí.*”¹³⁸

Zatímco rovnice „*Gavin McInnes je rasista*“ bývá minimálně samotným McInnesem zpochybňována, jeho silná islamofobie je neoddiskutovatelná a sám se k ní přihlašuje: „*Nejsem fanoušek islámu. Myslím, že je v pořádku, když mě nazvete islamofobem.*”¹³⁹ Při jiné příležitosti se zase zamýšlel nad tím, proč se nepodnikají novodobé křižácké výpravy, „*abychom dobili Betlém zpátky.*”¹⁴⁰ Silnou islamofobií je tak infikovaná celá skupina *Proud Boys*, kdy muslimové a islám obecně často figurují jako prominentní nepřátele onoho mýtického Západního světa. McInnes ve svém podcastu s názvem “*GET OFF MY LAWN*” (vypadni z mého pozemku) dokázal obratně skloubit svoji nenávist k islámu s misogynií, když prohlásil, že si dokáže představit, že muslimským ženám znásilnění nevadí. Argumentuje, že znásilňování patří do islámské kultury, a proto by ho nepřekvapilo, pokud by muslimská žena měla menší trauma ze znásilnění než bílá žena.¹⁴¹

I přesto ale ve skupině *Proud Boys* panuje vůči rasovým otázkám nejednoznačnost a ve skupině vedle sebe fungují skuteční rasisté a lidé, kteří rasismus odmítají. Označit tak *Proud Boys* čistě za rasistickou organizaci by bylo zkratkovité. Jejich ideologie je především namířena proti liberalismu, feminismu a levicovým postojům, se kterými je boj proti rasismu tradičně spjat. *Proud Boys* přijímají členy bez ohledu na rasu a ve skupině skutečně figuruje nemalé procento nebilých členů, nicméně ženy jakékoliv barvy pleti mají vstup zapovězený. Do problematiky se tak přidává unikátní vztah *Proud Boys* k ženám, které mají své jasné místo ve společnosti a sice rodit děti a být v domácnosti. V další kapitole rozeberu důvody, proč je v případě skupiny *Proud Boys* jejich silná misogynie v symbióze s ideologií bělošské nadřazenosti, což opět komplikuje postoje skupiny k rasismu.¹⁴²

¹³⁶KITTS, Margo, 2021. Proud Boys, Nationalism, and Religion. *Journal of Religion and Violence*. 9(1), 12-32. ISSN 2159-6808. Dostupné z: doi:10.5840/jrv2020102778 15-16.

¹³⁷GOLLNER, Adam. The Secret History of Gavin McInnes. *The Vanity Fair*. New York.

¹³⁸Ibid.,

¹³⁹KITTS, Margo, 2021. Proud Boys, Nationalism, and Religion. *Journal of Religion and Violence*. 9(1), 12-32. ISSN 2159-6808. Dostupné z: doi:10.5840/jrv2020102778. 25.

¹⁴⁰Ibid., 25.

¹⁴¹*Get Off My Lawn Podcast #59 | Friday, Friday, gotta get down on Friday* [online]. [cit. 2023-06-12]. Dostupné z:

<https://podbay.fm/p/get-off-my-lawn-podcast-w-gavin-mcinnnes/e/1529428354>

¹⁴²Venerating the Housewife:” A Primer on Proud Boys’ Misogyny, 1913. *ADL* [online]. August 12, 2021 [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/blog/venerating-housewife-primer-proud-boys-misogyny>.

4.2.2. Antifeminismus a vztah k ženám

Při představování minulosti Gavina McInnese byla zmíněná osoba s přezdívkou *Rat* (*Krysa*), kterým McInnes opovrhoval za jeho neschopnost navázat vztah se ženami. *Rat* mohl docela dobře zapadat do subkultury INCEL, která se v různé míře prolíná s *Proud Boys*. Kdo jsou ale INCELOvé?

Vše začalo v roce 1997 – v době, kdy ještě neexistovaly sociální sítě, založila dívka se jménem Alana stránku “*Alanin projekt pro nedobrovolný celibát.*” Dle jejích slov mělo jít o přátelské místo, kde ženy i muži budou sdílet své zážitky, zkušenosti a problémy s navazováním kontaktů a milostných vztahů. Jednalo se tak o stránku pro především osamělé muže, kam Alana občas napsala článek či poslala newsletter ohledně navazování vztahů. Při reflexi toho, co vytvořila také tvrdila, že komunita na její stránce byla veskrze pozitivní a navzájem se podporující. Údajně se na stránkách dal dohromady i pár, který později vstoupil do manželského svazku.¹⁴³

Sama Alana v roce 2000 stránku opustila a nechala ji žít svým vlastním životem. O to překvapenější byla o více než dekádu déle, když zjistila, že termín INCEL je dáván do spojitosti s mladíkem Elliotem Rodgersem, který v roce 2015 zavraždil 7 lidí včetně sebe. Svě důvody, které ho k tomuto činu vedly, rozepsal na 141 stran dlouhý manifest, ve kterém se vyznával ke své nenávisti vůči ženám a frustraci z neschopnosti přijít o panictví. V manifestu také například zmiňoval, že ženy by neměly mít možnost si vybrat, s kým budou mít pohlavní styk. Dle Rodgerse by ženám měl být vybrán sexuální partner “mužskou inteligencí.”¹⁴⁴ V tuto dobu taky začal být pojem INCEL vyhledáván na internetu násobně více než předtím. Společnost postupně odkrývala dosud spíše obskurní skupinu silně frustrovaných mladých mužů.

Čin Rodgerse inspiroval jiného mladého muže – Alek Minassian se na Rodgerse přímo odkazoval ve svém facebookovém statusu, ve kterém stálo: „*Rebélie INCELů právě začala. Svrhneme všechny Chady a Stacy. Všechna sláva Nejvyššímu Gentlemanovi Elliotovi Rodgersovi!*“¹⁴⁵ Po napsání tohoto statusu sedl Minassian do dodávky, se kterou vědomě vjel do zaplněné ulice a usmrtil 10 lidí.

Na internetu tak vznikala komunita lidí, kteří svou frustraci z neúspěchu u žen, přetavili v nenávist vůči celé společnosti. Kolektivní identita INCELŮ, která je tvořena i vlastním slangem a memy, reflektuje jejich vlastní představu o sociálním uspořádání společnosti. Tyto memy jsou také často tvořeny tak, aby je pochopila jen určitá část společnosti. Plní tak funkci toho, jak ověřit, jestli je jedinec součástí skupiny.¹⁴⁶

Samotný facebookový status Aleka Minassiana je toho dobrým příkladem, neboť na první pohled nemusí být běžnému čtenáři jasné, co je jeho významem. *Nejvyšší Gentleman* (*The Supreme Gentleman*) je označení pro Elliota Rodgerse, který se stal pro online komunitu INCELŮ jakýmsi vzorem a hrdinou. Na jeho počest byl vytvořen i amatérský dokument, který

¹⁴³ TAYLOR, Jim. The woman who founded the 'incel' movement. *BBC* [online]. Londýn, 30 August 2018 [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-45284455>.

¹⁴⁴ BEREINSTEIN, Lindsay, 1976-. Elliot Rodger's War on Women. In *These Times*. Chicago.

¹⁴⁵ TAYLOR, Jim. The woman who founded the 'incel' movement. *BBC* [online]. Londýn, 30 August 2018 [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-45284455>

¹⁴⁶ GING, D. (2019). Alphas, Betas, and Incels: Theorizing the Masculinities of the Manosphere. *Men and Masculinities*, 22(4), 638–657. <https://doi-org.ezproxy.is.cuni.cz/10.1177/1097184X17706401>. 643.

byl několik let dostupný na Youtube. Jiné stránky zase prodávaly trička s nápisem *The Supreme Gentleman* a fotkou Rodgerse. Jména Chad a Stacy nebyla autorem statusu vybrána náhodou, pro INCEL komunitu bylo jméno Chad označení pro všechny atraktivní muže a Stacy pak je velice atraktivní žena, která nemá o INCELY zájem.¹⁴⁷

INCELOvé tak vytvořili svoji verzi toho, jak vypadá lidská společnost. Mimo existence žen, které jsou *Stacy*, existují také ženy *Becky*. Rozdílem je, že *Becky* jsou ženy veskrze obyčejné, které nemusí být atraktivní. Společným znakem ovšem je, že oba typy žen jsou povrchní zlatokopky, které zasluhují opovržení. Průměrní muži jsou pak označováni za *Bety* (dle druhého písmena v řecké abecedě) či *normies*. Tito muži jsou pak ženami zneužívání pro jejich vlastní dobro. Důležitým prvkem je, že muži-*Bety* mohou se ženou navázat sexuální kontakt. Poslední v této v mužské hierarchii jsou pak samotní INCELOvé, kteří díky své neschopnosti nedokáží za žádných okolností navázat jakkoliv smysluplný vztah se ženou.

Zde se tak dostáváme do zajímavé situace, kdy takto definují sami sebe členové komunity INCELŮ. To má za následek, že žádný INCEL se tak nesnaží zlepšit svoji situaci a místo toho všechnu svoji energii věnuje nenávisti k ženám, feminismu a celkově liberální společnosti. Podle INCELŮ také funguje například narativ o tom, že pokud žena INCELa odmítne, trauma, které mu přivodí je horší než znásilnění. Zároveň však věří, že každá žena ve skutečnosti touží být znásilněna. Bizarní a extrémně toxická komunita INCELŮ je ovšem pouze jedna část z prostředí internetu, která je známá jako Manosféra (*Manosphere*), což je zastřešující pojem, který pod sebou volně sdružuje mužská hnutí známá svou misogynií. Celospolečensky významné se staly v momentě, kdy se nenávist v ní přesunula z online prostředí do toho reálného a výsledkem byly již popisované teroristické útoky, dále pak obtěžování a znásilňování studentek na univerzitách nebo vyhrožování smrtí novinářkám.¹⁴⁸

I přesto, že Manosféra je decentralizované hnutí spojující na první pohled nesourodé skupiny, při bližším zkoumání lze pojmenovat jejich společné znaky a vlastní ideologii. Zastřešující prvky jsou přesvědčení o mužské nadřazenosti, misogynie, toxický antifeminismus a konspirace o feministické nadvládě. Tyto prvky mají společný název, a sice "*Red Pill*". Jedná se o odkaz na kultovní film *Matrix*, kde protagonista dostane na výběr ze dvou pilulek, přičemž poté, co zkonsumuje červenou pilulku, odhalí skutečnou podstatu světa, v případě manosféry jde o odhalení feministické nadvlády.

Pickup artists (do češtiny přeložitelné například jako "baliči") mezi sebou sdílejí tipy a návody, jak zaručeně holku přemluvit k pohlavnímu styku. Další skupinou jsou *Men Going its own way* kteří zanevřeli nad smyslem partnerského života. Další ze skupiny *Red Pill* jsou "*Men's Rights Activists*", kteří sdílí přesvědčení, že v dnešním světě jsou muži vůči ženám znevýhodněni a společnost je sexistická – vůči mužům. Nejvíce radikálním a toxickým proudem jsou pak INCELOvé, kteří již byli probíráni.¹⁴⁹

---

¹⁴⁷ JANE, Emma, 1945. Stacys, Brads and 'reverse rape': inside the terrifying world of 'incels'. *ABC News* [online]. New York [cit. 2023-07-31]. ISSN 2162-2191. Dostupné z: <https://www.abc.net.au/news/2018-04-27/incels-inside-their-terrifying-online-world/9700932>.

¹⁴⁸ GING, D. (2019). Alphas, Betas, and Incels: Theorizing the Masculinities of the Manosphere. *Men and Masculinities*, 22(4), 638–657. <https://doi-org.ezproxy.is.cuni.cz/10.1177/1097184X17706401>. 640.

¹⁴⁹ *Ibid.*, 639.

„95 % žen by bylo ve skutečnosti nejraději ženou v domácnosti.“¹⁵⁰ Toto není citát jednoho ze členů INCEL komunity, nýbrž zakladatele *Proud Boys* Gavina McInnese. Pokud by se sesbíraly výroky o ženách a feminismu od *Proud Boys* a INCELů a mělo by se určit, jaký citát patří které skupině, jednalo by se o náročnou práci s nejistým výsledkem, neboť právě odpor k feminismu a silná misogynie jsou prvky, které obě skupiny sdílejí a zároveň se jedná o určující hodnoty jejich ideologií – ztráta výsadního mužského postavení jež se přetavuje v odpor vůči liberálním hodnotám.

I přesto obě skupiny pracují s misygonií a antifeminismem jinak. Zatímco, jak již bylo napsáno, INCELOvé zcela zanevřeli nad partnerským životem, *Proud Boys* naopak vidí v rodině, tvořené dominantním mužem, submisivní ženou a dětmi, cíl mužského snažení. Zároveň *Proud Boys* umožňují vstup do organizace i INCELům, *Betám* a dalším “slabým mužům” právě proto, že členství v *Proud Boys* a s tím související dodržování veškerých pravidel a rituálů udělá z těchto chlapců “pravé muže.” Slovy *Red Pill* komunity – z *Bety* se stane *Alfa*.¹⁵¹

Role ženy je ve světě *Proud Boys* velmi důležitá, ovšem podléhá přísným genderovým pravidlům, které vycházejí ze silného patriarchy a misogynie. “*Nasad’ ji prsten a zbouchni ji*” je heslo *Proud Boys*, které dobře vystihuje ideální roli žen. Jsou to rodičky (ideálně bílých) dětí. Za tuto oběť jsou pak odměňovány přízvisky jako zachránkyně západní civilizace. “*Bílé ženy v produktivním věku tvoří pouze 2% světové populace, ale neustále jsou povzbuzovány k rasovému míšení a je jim omýváno, že mají bělošská privilegia.*”¹⁵² Výše vypsany výrok je výňatek z videa, který sdílela houstonská pobočka *Proud Boys* na svém Telegramovém kanále.¹⁵³

Vztah k ženám je také definován přesvědčením, že existuje jasně definovaný řád mužské nadřazenosti a ženské podřízenosti – tento řád je pak pro společnost zcela přirozený. Předpoklad pro *Proud Boys* pak je, že oni jakožto bílí muži – válečníci – budou doslova bojovat za uchování Západní civilizace, zatímco ženy jim k tomuto poslání budou produkovat děti. V boji proti hrozbám jako je tzv. *Big Replacement* jsou tak ženská těla vysoce ceněným artiklem, které úzce souvisí se skutečností, že mohou rodit děti a starat se o ně. Existence žen je tedy redukována na biologický objekt.¹⁵⁴

Dochází tak k paradoxní situaci, kdy na jedné straně *Proud Boys* vnímají ženy jako hodnotné existence, ovšem nejsou ochotni tolerovat odchýlení od jejich vlastní ideální představy takové ženy. Pokud se pak žena vymyká této zidealizované představě, je terčem útoků. Těmi jsou především aktivistky, političky a feministky. Členové *Proud Boys* neváhají o těchto ženách polemizovat jako o stvořeních, které “*mají omezené možnosti používat logické*

¹⁵⁰ KITTS, Margo, 2021. Proud Boys, Nationalism, and Religion. *Journal of Religion and Violence*. 9(1), 12-32. ISSN 2159-6808. Dostupné z: doi:10.5840/jrv2020102778 . 17-18.

¹⁵¹ NORRIS, Sian. ‘Put a Ring on It and Knock Her Up’: The Proud Boys Credo of Far-Right Misogyny: A script read out at the start of every Proud Boys gathering reveals the paradoxes of being a woman in the far-right, and the misogyny inherent in nationalism. *Sian Norris reports* [online]. 3 February 2023 [cit. 2023-06-12].

¹⁵² “Venerating the Housewife:” A Primer on Proud Boys’ Misogyny, 1913. *ADL* [online]. August 12, 2021 [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/blog/venerating-housewife-primer-proud-boys-misogyny>

¹⁵³ Ibid..

¹⁵⁴ NORRIS, Sian. ‘Put a Ring on It and Knock Her Up’: The Proud Boys Credo of Far-Right Misogyny: A script read out at the start of every Proud Boys gathering reveals the paradoxes of being a woman in the far-right, and the misogyny inherent in nationalism. *Sian Norris reports* [online]. 3 February 2023 [cit. 2023-06-12].

uvažování a rozhodují se na základě emocí.”¹⁵⁵ Jiný případ ukazuje, že pokud žena kritizuje policejní násilí, *Proud Boys* kontrují argumentem, že “*Policie je to jediné, co ženu ochraňuje od toho, aby byla znásilněna k smrti.*”¹⁵⁶

Proud Boys nemají pochopení ani pro ženy, které rozbíjejí tradicionalistické genderové normy a místo rolí žen v domácnosti zvolily budovat svoji vlastní kariéru. “*Uctíváme ženy v domácnosti. Naše ženy v domácnosti jsou mnohem šťastnější, než kterákoliv z těchto neplodných kariéristek.*”¹⁵⁷ Je příspěvek ze sociálních sítí wisconsinské pobočky skupiny *Proud Boys*. Tento postoj, který je jedním z klíčových prvků celkové ideologie této skupiny silně ovlivnil zakladatel Gavin McInnes, který ve svých textech před založením *Proud Boys* vystupoval proti feministkám nebo hnutí MeToo. Zajímavým prvkem je i existence *Proud Girls*. Jedná se skupinu ženských příznivkyň organizace *Proud Boys*. Ta existuje neoficiálně a nezávisle na mužské skupině. *Proud Boys* však jejich existenci neuznávají a odmítají společnou spolupráci. „*Chcete nás podpořit? Vstupte do manželství a mějte děti!*“ Tak zněla jedna z odpovědí členů *Proud Boys* na možný vstup žen do organizace.¹⁵⁸

Proud Boys tak zastávají narativ, že je potřeba mít ženy v domácnosti, aby plodili bílé děti. Zároveň je nutné jednat ihned, neboť bílá rasa je pod přímým útokem hord (nebílych) migrantů. Americká nezisková organizace *Anti-Defamation League* zmiňuje, že mezi misogynií a bělošskou nadřazeností je přímá souvislost a skupina *Proud Boys* je jejím ukázkovým příkladem.¹⁵⁹

4.2.3. Hierarchie a struktura skupiny *Proud Boys*

Jak již bylo zmíněno, *Proud Boys* nejsou jednotná organizace a názorových a ideových proudů je ve skupině celá řada. Doktorka Margo Kitts z Havajské pacifické univerzity míní, že ve skupině *Proud Boys* se nacházejí členové INCEL komunity, dále pak konzervativní katolíci, kteří sympatizují s Ku-Klux-Klanem. Skinheadi i přesvědčení neonacisté jsou další součástí této skupiny. V neposlední řadě, mezi *Proud Boys* jsou i tací, kteří se hlásí ke germánskému novopohanství.

Vzhledem k tomu, že každá z těchto podskupin definuje jako své nepřátele jinou skupinu, nepanuje shoda na jejím přesném ideologickém zakotvení. Nicméně, jak již bylo mnohokrát v práci zmíněno, stěžejním prvkem skupiny je představa o utopickém uspořádání západní společnosti. Dle Kitts je skupina “*oportunistickou skupinou pro každou nenávisť.*”¹⁶⁰

Členství ve skupině podléhá několikastupňovému systému a vstupním rituálům. Iniciační rituály mají za cíl upevnit komunitního ducha a jejich provedení připomíná rituály z tajných bratrstev. Na těchto vstupních rituálech lze také pozorovat jasné sklony k násilí.¹⁶¹

¹⁵⁵ NORRIS, Sian. ‘Put a Ring on It and Knock Her Up’: The Proud Boys Credo of Far-Right Misogyny: A script read out at the start of every Proud Boys gathering reveals the paradoxes of being a woman in the far-right, and the misogyny inherent in nationalism. *Sian Norris reports* [online]. 3 February 2023 [cit. 2023-06-12].

¹⁵⁶ Venerating the Housewife:” A Primer on Proud Boys’ Misogyny, 1913. *ADL* [online]. August 12, 2021 [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/blog/venerating-housewife-primer-proud-boys-misogyny>

¹⁵⁷ Ibid.,

¹⁵⁸ Ibid.,

¹⁵⁹ Ibid.,

¹⁶⁰ KITTTS, Margo, 2021. Proud Boys, Nationalism, and Religion. *Journal of Religion and Violence*. 9(1), 12-32. ISSN 2159-6808. Dostupné z: doi:10.5840/jrv2020102778 2

¹⁶¹ Ibid.,5.

Zároveň jsou tyto rituály a následně celá organizace *Proud Boys* velmi nápadné tajným bratrstvům z historie Spojených států. V práci již byla tato souvislost vzpomenuta s Ku-klux-klanem a *Proud Boys* je dalším pokračováním této americké tradice. Jsou si toho vědomi i představitelé *Proud Boys*, kteří o své skupině referují jako o „nejlepším tajném bratrstvu na světě.“¹⁶²

První stupeň členství zahrnuje nutnost prohlásit o sobě, že „*Jsem hrdý chlapec.*“ S tím se pojí i to, že nový člen bude veřejně prohlašovat, že je západní šovinista a bude za to nést následky bez „fňukání“, například pokud je člen například vyhozen z veřejného prostoru za podporu Trumpa. „*Naši otcové umírali ve válkách. To nejmenší, co můžeme udělat, je žít v nepohodlí.*“¹⁶³ dodává McInnes na adresu této problematiky.

Druhým stupněm je rituál, kdy se nový člen nechá zmlátit od již přijatých příslušníků, přičemž, zatímco je mlácen, vyjmenovává značky amerických snídaňových cereálií. Smyslem tohoto rituálu McInnes vysvětloval tak, že fyzické napadení povede ke zlepšení kontroly adrenalinu, což je pro člena *Proud Boys* při obraně západních hodnot, důležitá vlastnost. Ve druhém stupni členství je vyžadována i kontrola nad sebeukájením, konkrétně je pak omezena masturbace a sledování pornografie, a to na jednou za třicet dní. Důvodem pro toto sebeomezování je dle McInnese skutečnost, že masturbace a pornografie odvádí pozornost od toho, aby si muž našel „smysluplnou“ ženu. Do doby, než tak muž učiní, je potěšení z pornografie a z masturbace nahrazeno „bratrskými svazky“ s ostatními členy *Proud Boys*. Omezení masturbace a pornografie má dle McInnese „*Zvednout mladé muže z gauče a naučit je mluvit se ženami a ženaté muže to donutí vypnout počítač a věnovat se své drahé polovičce.*“¹⁶⁴

Třetí stupeň členství vyžaduje, aby si člen nechal udělat tetování spojené s *Proud Boys*. Nejčastěji se jedná o nápis *Proud Boy* na předloktí či na hrudi.¹⁶⁵ Aby člen dosáhl čtvrtého stupně členství, musí se zapojit do fyzického násilí proti členům Antify. *Proud Boys* v raných letech své existenci používali mainstreamové sociální sítě, které zároveň sloužily jako rekruční nástroj. Na Twitteru měl v minulosti osobní účet jak Gavin McInnes, tak i oficiální účet s názvem *@ProudBoysUSA*, který byl dokonce i verifikován Twitterem a měl tzv. „modrou fajfku.“ Ta sloužila k rozpoznání pravosti účtů a účty, které ověřením disponovaly mohly být brány za legitimní organizaci, která neporušuje žádná pravidla.¹⁶⁶

Proud Boys zakládají své další frakce a konkrétně na Twitteru pak existovalo mnoho účtů regionálních skupin *Proud Boys*. K příkladů se dávají účty *@ProudBoysOhio*, *@ProudBoysCA*, *@Proud_Boys_IL*, *@ProudBoysVT*, *@ProudBoysNH*, *@ProudBoysOR* či *@ProudBoysNeb*.

---

¹⁶²BUNCOMBE, Andrew. Proud Boys founder Gavin McInnes says he is quitting right wing group FBI labels 'extremist'. *Independent* [online]. Londýn [cit. 2023-07-18]. ISSN 0951-9467. Dostupné z: <https://www.independent.co.uk/news/world/americas/proud-boys-founder-quit-group-right-wing-extremist-fbi-us-white-nationalism-a8647661.html>

¹⁶³MCINNES, Gavin. Introducing: The Proud Boys. *Tiki's Magazine*. 2016.

¹⁶⁴Ibid.,

¹⁶⁵KITTS, Margo, 2021. Proud Boys, Nationalism, and Religion. *Journal of Religion and Violence*. 9(1), 12-32. ISSN 2159-6808. Dostupné z: doi:10.5840/jrv2020102778 6.

¹⁶⁶BONAZZO, John, 1971-. Alt-Right 'Proud Boys' Still Verified on Twitter Despite Reforms. *The Observer* [online]. Londýn: The Guardian [cit. 2023-07-31]. ISSN 0029-7712. Dostupné z: <https://observer.com/2018/07/twitter-proud-boys-alt-right/>

Tyto účty jsou regionálními odnožemi Proud Boys, přičemž písmena za názvem skupiny reprezentují zkrácený název daného státu. „CA“ tak znamená Kalifornie a „IL“ je Illinois. Dále na Twitteru existovaly účty jako *@proudboysgirls*, a sice dívčí část Proud Boys, který ovšem nikdy nebyl vedením uznán. Dalšími zajímavou existencí pak byl účet *@proudboysFOAK*, který byl zřízen za účelem spojení skupiny *Proud Boys a Tajného řádu alternativních rytířů (FOAK)*.¹⁶⁷ FOAK je polovojenská organizace, která je součástí *Proud Boys*.¹⁶⁸

Účet *@ProudboysCanada* je důkazem toho, že Proud Boys v určité formě působí i za hranicemi Spojených států. Fyzická přítomnost mužů se symboly *Proud Boys* se ovšem nelimitovala pouze na severoamerický kontinent. Individua se symboly *Proud Boys* se zúčastnili například pochodu v Melbourne v Austrálii, který byl svolán na protest proti otevření muzea holocaustu v Canbeře.¹⁶⁹ Přítomnost členů *Proud Boys* byla v Austrálii zaznamenána již dříve, když sháněli bojově zdatné jedince, aby „zatýkali“ policisty na anti-covidových shromážděních.¹⁷⁰

Všechny účty, které se hlásily ke skupině *Proud Boys* byly Twitterem zablokovány nejpozději po na shromáždění „*Unite the Right rally*“ z Charlottesville 2017 a skupina tak přišla o jeden ze svých komunikačních kanálů.¹⁷¹ Pro organizaci a relevanci *Proud Boys* se ale nejednalo o tak zásadní ránu, jak by se na první pohled mohlo zdát, neboť jejich středisko a upřednostňovaná sociální síť pro verbování nových členů byl Facebook. Ještě v říjnu roku 2018 existovalo na Facebooku 35 regionálních nebo městských skupin *Proud Boys*. Většina těchto skupin měla ve svém popisu prohlášení, že jejich členové nejsou rasisté, ani homofobové, čímž se skupiny částečně chránily před zablokováním.¹⁷²

Samotné lákání nových členů pak v praxi vypadalo tak, že stránky či skupiny jednotlivých poboček zveřejnily seznam požadavků na přijetí, mezi kterými byly jednak obligátní prvky, například že potenciální člen musí být biologický muž a být přesvědčený západní šovinista. Mezi dalšími požadavky, které se mezi jednotlivými stránkami lišily, byly požadavky jako že případný člen nesmí být rasista, musí mít dobrou kontrolu nad adrenalinem a musí souhlasit s tvrzením, že *Proud Boys* jsou „nejlepší tajná organizace na světě.“¹⁷³

Facebookové skupiny pak často byly důležitou součástí samotného vstupu do organizace, neboť rituál, který zaručoval první stupeň členství, probíhal právě na této síti. Konkrétní podoba přijetí pak spočívala v tom, že uchazeč o členství byl přidán do tzv. „prověřovacích“ skupin. Aby se zájemce dostal přes síť těchto skupin musel nahrát video, na

¹⁶⁷ MAC, Ryan a Blake MONTGOMERY. Twitter Suspended Proud Boys' And Founder Gavin McInnes' Accounts Ahead Of The "Unite The Right" Rally. *BuzzfeedNews*.

¹⁶⁸ FRATERNAL ORDER OF ALT-KNIGHTS (FOAK) [online]. [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/fraternal-order-alt-knights-foak>

¹⁶⁹ Presence of far-right Proud Boys symbol at Melbourne marches 'frightening for us all', Josh Frydenberg says. <https://www.abc.net.au/news>.

¹⁷⁰ MCGOWAN, Michael. Australian Proud Boys sought combat-trained supporters to 'arrest' police at Covid lockdown protests: Messages on anti-lockdown social media groups reveal role of the far-right group in Covid-related protests. *The Guardian*. 2021.

¹⁷¹ MAC, Ryan a Blake MONTGOMERY. Twitter Suspended Proud Boys' And Founder Gavin McInnes' Accounts Ahead Of The "Unite The Right" Rally. *BuzzfeedNews*.

¹⁷² HATMAKER, Taylor, 2005. Facebook is the recruiting tool of choice for far-right group the Proud Boys: Messages on anti-lockdown social media groups reveal role of the far-right group in Covid-related protests. *Techcrunch*. San Francisco, 2018.

¹⁷³ Ibid.,

kterém odrecituje větu: „Jsem západní šovinista, který se odmítá omlouvat za vytvoření moderního světa.“¹⁷⁴

Po splnění těchto požadavků se zájemce stane jednak členem *Proud Boys* prvního stupně a zároveň bude přes “prověřovací” skupinu přeměrován na regionální skupinu podle bydliště člena. V praxi to vypadalo tak, že například existovala facebooková skupina „*Proud Boys – prověřování jihozápad*“, která se starala o verbování členů ze států jako Nové Mexiko, Arizona, Colorado nebo Utah. Pokud čekatel na členství splnil veškeré podmínky, byl přeměrován na konkrétní facebookovou skupinu, která odpovídala místu působení nového člena. Tento funkční model náboru a sebe prezentace fungoval do roku 2018, nicméně poté Facebook odstavil většinu účtů a skupin *Proud Boys*, kvůli porušení uživatelských podmínek.¹⁷⁵

Během roku 2018 zbývající mainstreamové sociální sítě jako Instagram či TikTok zásadně omezily působení pravicových extremistických skupin na svých platformách a *Proud Boys* nebyli výjimkou. Pro extremistické skupiny to znamenalo, že si museli hledat jiné pole své působnosti a přesunuli se proto na alternativní sociální sítě jako Gab, BitChute a především Telegram.¹⁷⁶ Tyto sítě mají společný prvek a sice minimální či žádnou moderaci obsahu, jsou tedy ideálním působištěm pro jedince a skupiny s extremistickými názory.

Prezentace skupiny na Telegramu pak funguje podobným způsobem jako na Facebooku, kdy je skupina rozčleněna do poboček dle geografické příslušnosti. Struktura skupiny *Proud Boys* je tak založena na místních pobočkách, nejčastěji na úrovni měst či států. Většina poboček za svého předsedu považovala v letech 2016 až 2018 za zakladatele *Proud Boys* Gavina McInnese. Ten od skupiny v roce 2018 odstoupil a nahradil ho právník skupiny Jason Lee Van Dyke, který také nechal zaregistrovat známku „*Proud Boys*“ u Amerického úřadu pro patenty a ochranné známky. Ve vedení ale vydržel pouhé dva dny a poté byl nahrazen dosavadním šéfem pobočky v Miami Enrique Tarriem.¹⁷⁷ *Proud Boys* také udržovali širší vedení, které operovalo na národní úrovni a skládalo se z osmi významných členů, které bylo označováno jako „Rada Starších.“¹⁷⁸

V prvních dvou letech předsednictví Gavin McInnes dohlížel nad fyzickou prezentací skupiny na nejrůznějších politických shromážděních, přičemž také vědomě umožňoval členům dvojí neverejné členství v čistě extremistických skupinách jako byla *Divize Atomwaffen – Fronta národního socialistického odporu*. Ve skupině *Proud Boys* tak byli přítomni i přesvědčení neonacisté a další extremisté. To vedlo k tomu, že na těchto shromážděních jednak bylo možné spatřit symboly (tetování členů, či potisky na tričkách) které přímo oslavovaly nenávistné ideologie a zároveň to ovlivnilo politický směr skupiny, včetně její fyzické prezentace na různých shromážděních, kde se často členové dopouštěli fyzického násilí.

¹⁷⁴ HATMAKER, Taylor, 2005. Facebook is the recruiting tool of choice for far-right group the Proud Boys: Messages on anti-lockdown social media groups reveal role of the far-right group in Covid-related protests. *Techcrunch*. San Francisco, 2018.

¹⁷⁵ Ibid.,

¹⁷⁶ K. STEWART, Nicole, Ahmed AL-RAWI, Carmen CELESTINI a Nathan WORKU. Hate Influencers' Mediation of Hate on Telegram: "We Declare War Against the Anti-White System." *Social Media + Society* [online]. SAGE Publications, June 8, 2023, 9(2) [cit. 2023-07-26]. ISSN 2056-3051. Dostupné z: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/20563051231177915>.

¹⁷⁷ Proud Boys: Organizational Overview. *Stanford* [online]. [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: https://cisac.fsi.stanford.edu/mappingmilitants/profiles/proud-boys#highlight_text_32632

¹⁷⁸ KRINER, Matthew a Jon LEWIS, 2021. Pride & Prejudice: The Violent Evolution of the Proud Boys. *Combating Terrorism Center* [online]. 14(6), 26-39 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://ctc.westpoint.edu/wp-content/uploads/2021/07/CTC-SENTINEL-062021.pdf>, 32.

Zároveň je třeba zdůraznit, že McInnes ani širší vedení neměli nad místními pobočkami absolutní kontrolu. Vztah mezi vedením a místními pobočkami byl definován dynamickým vztahem a širokou autonomií lokálních buněk. Nezávislost dané pobočky umožňovala to, že nemuseli svoji činnost konzultovat s vedením. S tím také souvisí vznik různých frakcí a odštěpených skupin, které se od Proud Boys mohli distancovat a vydat se vlastní cestou. Úroveň dohledu vedení nad danou buňkou často záviselo na tom, zda v daném místě probíhala například nějaká politická kampaň či protestní pochod nebo jiná akce, do které se *Proud Boys* tradičně zapojují.

Postupem času, jak se zvyšoval počet členů, tím pádem i počet poboček, se naopak snižoval dohled vedení nad nimi. To vedlo k tomu, že členské složení poboček začalo být charakteristické na základě geografických a kulturních rozdílů daného regionu. Některé frakce se tak vyprofilovaly jako skupiny vyhledávající násilí a pořádaly ozbrojené protesty, přičemž své aktivity neomezovaly pouze na město či stát, kde měly svou pobočku, ale neváhaly i cestovat po Spojených státech a účastnit se výše zmíněných aktivit. Jiné pobočky zase zvolily zcela jinou strategii fungování skupiny, když ze svého programu opustili politické aktivity a soustředili se především na společné trávení volného času v barech. Mezi regiony praktikujícími a vyhledávajícími násilí pak hrály hlavní roli oblasti regionu *Pacific Northwest*, sdružující státy Oregon, Washington a případně i Britskou Kolumbii v Kanadě. Jiný region se stejným zaměřením sdružoval státy Miami a New York, přičemž především pobočka v Miami byla i díky spojením s neúspěšným kandidátem na guvernéra Rogerem Stoneym politicky aktivní.¹⁷⁹

Vysoká autonomie poboček vedla také k tomu, že úroveň radikalizace jednotlivých členů se lišila dle jednotlivých buněk. Například Michiganská pobočka se vyprofilovala do podoby, kdy převzala činnost extremistických skupin v daném místě a fungovala jako ozbrojená milice.

Takové jednání není ojedinělé a vlivem vysokého počtu členů a minimálního dohledu se stává, že členové jednotlivých buněk jsou často extrémnější, než vedení organizace. Tito extremisté se nesnaží svoji příslušnost k nenávistným ideologiím příliš skrývat a nosí oblečení s podobiznou hákového kříže, trička s nápisy jako “6 milionů nestačilo”¹⁸⁰ či *RWDS (Right Wing Death Squad* – slogan používaný krajní pravicí).¹⁸¹

Jiné pobočky zase udržují svoje vlastní stránky a lze se tak dozvědět více o fungování konkrétní buňky. „<https://okfafo.com/>“ je webová stránka *Proud Boys* pro stát Oklahoma, kde lze nalézt informace o tom, že existují dvě buňky skupiny v tomto státě, a případný zájemce zde může i vyplnit formulář pro členství. K nalezení jsou také obecné informace ohledně toho, čemu se *Proud Boys* věnují, a odpovídají i na častou otázku, zda *Proud Boys* vyznávající bílou nadřazenost. Odpověď je zabarvena sarkasmem, který skupina často využívá: „*Naši bílí členové se shodují, že se necítí být nadřazení, i když jeden z našich homosexuálních členů o*

¹⁷⁹ KRINER, Matthew a Jon LEWIS, 2021. Pride & Prejudice: The Violent Evolution of the Proud Boys. *Combating Terrorism Center* [online]. 14(6), 26-39 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://ctc.westpoint.edu/wp-content/uploads/2021/07/CTC-SENTINEL-062021.pdf>, 32.

¹⁸⁰ Odkaz na počet zavražděných v rámci Holocaustu.

¹⁸¹ KRINER, Matthew a Jon LEWIS, 2021. Pride & Prejudice: The Violent Evolution of the Proud Boys. *Combating Terrorism Center* [online]. 14(6), 26-39 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://ctc.westpoint.edu/wp-content/uploads/2021/07/CTC-SENTINEL-062021.pdf> 31.

sobě mluví jako „Královně děvce.“¹⁸² Zajímavá část webu je i stanovisko, zda pobočka uznává za svého předsedu Enrique Tarria, přičemž odpověď na tuto otázku je negativní.¹⁸³

Na tomto lze demonstrovat, že pokud se pobočka rozhodne nerespektovat vedení, není mnoho efektivních možností, jak dané buňce v tomto zabránit. Po událostech z útoku na Kapitol navíc mnoho regionálních skupin vypovědělo svoji loajalitu vedení. Debaty o tom, že Enrique Tarrio mohl být v minulosti informátorem FBI tento sentiment podporovalo. Rozčarování z dopadů vyšetřování a celospolečenského negativního postoji vůči událostem z útoku na Kapitol dokonce donutil mnoho regionálních buněk *Proud Boys* zcela ukončit svoji činnost a ohlásili tak svůj zánik. Analytici ale varují, že to v konečném důsledku může vést k rozsáhlejší radikalizaci jedinců, kteří se doposud identifikovali s ideologií *Proud Boys*, která je z mnoha úhlů pohledu problematická, ale nikdy se oficiálně nepřihlásila k čistě nenávisným ideologiím a sama skupina se spíše snažila vystupovat jako mužský klub, kde se hodně pije pivo. Nicméně po těchto událostech například telegramový účet „*Proud Boys Uncensored*“ vypustil ze svého názvu pojem *Proud Boys* a to z toho důvodu, aby se mohl více zaměřit na fašistickou ideologii, kterou *Proud Boys* alespoň navenek odmítají.¹⁸⁴

Výše vypsané události byly pro *Proud Boys* výrazné komplikace v tom, jak samotná organizace funguje. Navzdory tomu, skupina i po událostech z ledna 2021 neustávala v aktivitě a zaměřila se na boj proti covidovým restrikcím. Na konci tohoto roku také můžeme sledovat, že se stále více členů *Proud Boys* zapojuje do politiky na lokální úrovni a účastní se zasedání školních rad a městských zastupitelstev.¹⁸⁵

Nejistá odpověď panuje i na otázku, jak početná je organizace *Proud Boys*. Výzkumníci odhadují, že počet členů se pohybuje mezi 3 až 8 tisíc jednotlivci. Nejvyšší vedení *Proud Boys* odhadlo počet skupiny na 20 000 jednotlivců. Není také jasné, jaká velká část sympatizantů s *Proud Boys* jsou skutečnými členy s potvrzeným členstvím a kdo jsou pouze sympatizanti se skupinou. Tato nejednoznačnost je zřejmá především na demonstracích, kde ze strany pozorujících neexistuje spolehlivá metoda jak rozlišit skutečného člena skupiny od náhodného protestujícího, který si například zrovna koupil tričko s motivy *Proud Boys*.

4.2.4. Ideologie násilí

„Jakou roli hraje násilí v ideologii organizace *Proud Boys*?“

Pokud bylo zvolení Baracka Obamy pomyslnou prohrou ve společenském postavení pro jistou část společnosti, zvolení Donalda Trumpa do Bílého Domu pak pro tuto stejnou skupinu obyvatel znamenalo velké vítězství. Jednou z těchto skupin pak byla i skupina *Proud Boys*, která byla založena 53 dní před zvolením Donalda Trumpa a jeho osoba je pro skupinu mimořádně důležitá.

Donald Trump měl již před svým zvolením velké množství příznivců a v případě některých radikálních a extremistických subjektů, organizací a skupin až fanatické

¹⁸² FAQ: IS THERE A CHAPTER IN MY AREA?. <https://okfafo.com/> [online]. [cit. 2023-07-19]. Dostupné z: <https://okfafo.com/faq/>

¹⁸³ Ibid.,

¹⁸⁴ Proud Boys: Organizational Overview. *Stanford* [online]. [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: https://cisac.fsi.stanford.edu/mappingmilitants/profiles/proud-boys#highlight_text_32632

¹⁸⁵ Ibid.,

následovatele. Ti totiž v jeho osobě viděli pomyslného ochránce společnosti před těmi, kteří ji chtěli zničit. Soubor nepřátel je pro každou skupinu na pravicovém spektru jiný, již popsané pojmy *alt-right* a *alt-lite* ukazují, že ideologie na krajní pravici se liší v intenzitě i zaměření. Liberalismus, feminismus, sexuální, etnické a náboženské menšiny jsou nejčastějšími entitami, které pokládají za hrozbu pro jejich ideální až utopické uspořádání společnosti.

Prezident Donald Trump představoval extrémně polarizační osobnost, která rozdělila společnost na dva tábory, které se neshodnou na základních politických hodnotách. Zatímco velká část občanů viděla v osobě prezidenta Trumpa záchranu společnosti a na tradiční konzervativní témata, druhá část, která volila proti Trumpovi, ho považovala za bezprostřední ohrožení liberální politiky a demokracie. Radikální a extremistická pravice ve Spojených státech často v součásti *alt-right* či *alt-lite* hnutí pak tento hodnotový rozkol demagogicky posunuly až k představě o nutnosti porazit zlo, které představují političtí odpůrci Trumpa a zachránit Západní civilizaci.¹⁸⁶

Donald Trump na oplátku za tuto oddanost vyjadřoval po dobu svého prezidentství shovívavost až sympatie ke krajní pravici více než kterýkoli z nedávných amerických prezidentů. Než se ujal úřadu, krajní pravice se pohybovala na politické periferii bez reálných možností proniknout do politického mainstreamu. Trump ale svým zvolením dodal krajní pravici obrovskou dynamiku, silně akceleroval její význam a svojí rétorikou ji dodával legitimitu. Zároveň vyvíjel tlak na orgány činné v trestním řízení, aby bagatelizovaly prohřešky krajní a extrémní pravice, pro kterou se tak vytvářela stále příznivější atmosféra a dodávala jí odvahu.¹⁸⁷

Donald Trump v průběhu svého prezidentství tak rozdělil společnost a zdůrazňoval nutnost bránit tradiční hodnoty. Zároveň používal strategii viktimizace, kdy přesvědčoval své voliče, že jsou sami obětí. Ve svém inauguračním projevu mluvil o „*Zapomenutém lidu, kteří už nevěří zkorumpovaným falešným zprávám.*“¹⁸⁸ V roce 2017 na návštěvě Polska se nechal slyšet: „*Každý centimetr země a každá poslední část civilizace stojí za to bránit svým životem.*“¹⁸⁹

Jedním z velkých příznivců osoby Trumpa byl i Gavin McInnes, který založil skupinu *Proud Boys*, se kterou se 3. listopadu 2016 – v den, kdy se USA měli dozvědět jméno svého nového prezidenta – shromáždil se svojí skupinou „hrdých chlapců“ a společně doufali v „kulturní změnu.“ Slovy zakladatele Gavina McInnese: „*Dnes v noci bud' ovládneme zemi nebo o ni přijdeme* ve prospěch establishmentu.“¹⁹⁰

Trump tak ze členů *Proud Boys* dokázal zformovat loajální komunitu následovníků, která je sdružována skrze skupinovou identitu maskulinního násilí, neboť *Proud Boys* vnímají zvolení Trumpa jako znovuzískání autority pro používání síly a násilí, především při obraně Západu – či lépe řečeno, při obraně jakéhosi „mýtu o Západu.“

¹⁸⁶ KRINER, Matthew a Jon LEWIS, 2021. Pride & Prejudice: The Violent Evolution of the Proud Boys. *Combating Terrorism Center* [online]. 14(6), 26-39 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://ctc.westpoint.edu/wp-content/uploads/2021/07/CTC-SENTINEL-062021.pdf> 27.

¹⁸⁷ KENES, Bulent. The Proud Boys: Chauvinist poster child of far-right extremism. ECPS: European center for populism studies [online]. February 2021, 1-37 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.populismstudies.org/wp-content/uploads/2021/03/ECPS-Organisation-Profile-Series-1.pdf>. 4.

¹⁸⁸ *Ibid.*, 13.

¹⁸⁹ *Ibid.*, 13.

¹⁹⁰ *Ibid.*, 13

Tento sentiment pak sám Trump vlastně potvrdil v první prezidentské debatě v roce 2020 s Josephem Bidenem. Trump byl Bidenem vyzván, ať odsoudí paramilitantní skupiny vyznávající bělošskou nadřazenost se Trump zasekl a poté na adresu *Proud Boys* pronesl: *“Proud Boys? Ustupte a vyčkejte.”*¹⁹¹

Ihned po vyřknutí tohoto výroku začali *Proud Boys* tisknout na svá trička hesla která tematizovala tento výrok a celkově si ho vykládali tak, že prezident Spojených států ospravedlňuje konání „hrdých chlapců“. Účty *Proud Boys* na sociálních sítích zaznamenaly skokový nárůst v počtu sledujících a heslo *“Proud Boys”* ve vyhledávači Google významně narostlo.¹⁹²

Tehdejší předseda skupiny Enrique Tarrío se vyslovil, že je kvůli tomuto vyjádření na Trumpa extrémně hrdý a že *Proud Boys* byli vždy v pozadí a vyčkávali.¹⁹³ Odborníci na extremismus ale brali tento výrok velice vážně. *“V podstatě říkáte polovojenské organizaci, aby zůstala připravena.”*¹⁹⁴ Shrnuje problematiku doktorka a odbornice na politický extremismus Heidi Beirichová.

To, že si *Proud Boys* vysloužili přízviska jako paramilitantní skupina je práce především zakladatele *Proud Boys* Gavina McInnese, jehož fascinace v násilí je známá a datuje se do dob před založením *Proud Boys*. Svoji náklonnost k násilí vyjadřoval ve své talk show *The Gavin McInnes Show*, která fungovala mezi lety 2015–2017 a vyjadřoval se v ní následovně:

*“Chci násilí. Chci pěsti do obličeje. Jsem zklamaný z Trumpových příznivců, že se nebijí více”*¹⁹⁵

*“Na pěsti do obličeje je něco speciálního... Nemohu to doporučit dostatečně.”*¹⁹⁶

*“Zabijeme vás. Zabijeme vás. To jsou Proud Boys v kostce.”*¹⁹⁷

*Potřebujete násilí. Potřebujete násilí k boji... Co je za problém s násilím? Násilí vyřeší všechno!”*¹⁹⁸

Není tak překvapivé, že McInnes zaimplementoval prvky násilí do základních struktur skupiny a hraje svoji výsadní roli při přijímacích rituálech. Připomeňme, že uchazeč, který touží být členem druhého stupně, musí při postupu na druhou úroveň členství vyjmenovat pět druhů amerických snídaňových cereálií, zatímco je fyzicky napadán pěsti již pěti přijatých členů. Smyslem tohoto prověření je prověřit, zda je zájemce o členství připraven bránit Západní

---

¹⁹¹ FRANKEL, Sheera a Annie KARNI, 1851. Proud Boys celebrate Trump’s ‘stand by’ remark about them at the debate. *The New York Times* [online]. New York: The New York Times Company, Jan 20, 2021 [cit. 2023-07-26]. ISSN 1553-8095. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2020/09/29/us/trump-proud-boys-biden.html>

¹⁹² KENES, Bulent. The Proud Boys: Chauvinist poster child of far-right extremism. *ECPS: European center for populism studies* [online]. February 2021, 1-37 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.populismstudies.org/wp-content/uploads/2021/03/ECPS-Organisation-Profile-Series-1.pdf>, 17.

¹⁹³ *Ibid.*, 18.

¹⁹⁴ *Ibid.*

¹⁹⁵ Gavin McInnes says "Fighting solves EVERYTHING!" while hitting the heavy bag at boxing gym, 2005-. In: *Youtube: the free encyclopedia* [online]. San Bruno, Kalifornie, USA: Google, 24.6.2018 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z:

https://www.youtube.com/watch?v=fhoI94Lw_34&ab_channel=RadicatusDextra

¹⁹⁶ *Ibid.*

¹⁹⁷ *Ibid.*

¹⁹⁸ *Ibid.*

civilizaci. Slovy McInnese: “Bránit Západ před lidmi, kteří jej chtějí zničit, je jako vyjmenovávat cereálie, když vás bombardují 10 pěstmí.”¹⁹⁹

Úrovně členství již byly rozebrány v předešlých kapitolách, ovšem především čtvrtý stupeň si zasluhuje větší pozornost, právě v souvislosti s násilím.

Čtvrtá úroveň byla vytvořena až časem, v roce 2017 ji Gavin McInnes představil v podcastu *Joe Rogan Experience*. Aby se uchazeč stal *Proud Boyem* čtvrtého stupně, musí se zapojit do násilného střetu, v ideálním případě s členem *antify*. Smyslem tohoto rituálu je podnitit hrdost jak na archetyp správného a pravého muže, tak na Západní kulturu. Iniciační rituály v sobě zahrnují politicko-společenské odkazy na svět, který je třeba bránit fyzickou silou. Tyto rituály, především pak druhý a čtvrtý stupeň mají také úlohu v tom smyslu, že radikalizují daného jedince a utvrzují ho v názoru, že násilí je ten pravý cíl, jak dosáhnout politické změny.²⁰⁰

Expertka na politické násilí a radikalizaci, Samantha Kutner z *Khalifa Itner Institute* spočítala, že se *Proud Boys* mezi lety 2016 až 2021 účastnili 135 násilných incidentů. Častokrát se snažili působit jako jakási ochranka na politických shromážděních a samozvaná pomocná ruka zákona a snažili se vypadat jako skupina, která násilí aktivně nevyvolává, ale pouze reaguje na provokace politických odpůrců. Slovy Gavina McInnese: “*Bitky nezačínáme, ale dokončujeme je.*”²⁰¹

Působení *Proud Boys* na veřejných shromážděních se nápadně podobá například subkultuře skinheads, kteří ve Velké Británii spoléhali na fyzické zastrašování a rvačky, aby prosadili svůj politický program.²⁰²

Stejně jako subkultura skinheadů, i *Proud Boys* mají jednotnou vizáž, která posiluje kolektivní identitu na shromážděních vzbuzuje dojem, že se jedná o bojeschopnou armádu. Není ani náhoda, že si *Proud Boys* jako svoji uniformu zvolil polokošili od značky Fred Perry, která je nošená i právě ve skinheadských subkulturách.²⁰³ *Proud Boys* také se skinheadskými skupinami v různé intenzitě spolupracují. Například 18. října před republikánským klubem na Manhattanu stáli bok po boku *Proud Boys* s ultra nacionalistickou a násilnou skinheadskou skupinou *211 Bootboys*. Po pouliční rvačce, která před klubem následně propukla, byli dva členové *Proud Boys* odsouzeni k trestu odnětí svobody, přičemž dalších sedm se přiznalo k vině.²⁰⁴

---

¹⁹⁹ MCINNES, Gavin. Introducing: The Proud Boys. *Tiki's Magazine*. 2016.

²⁰⁰ KRINER, Matthew a Jon LEWIS, 2021. Pride & Prejudice: The Violent Evolution of the Proud Boys. *Combating Terrorism Center* [online]. 14(6), 26-39 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://ctc.westpoint.edu/wp-content/uploads/2021/07/CTC-SENTINEL-062021.pdf> 33.

²⁰¹ KUTNER, Samantha. Swiping Right: The Allure of Hyper Masculinity and Cryptofascism for Men Who Join the Proud Boys. *International Centre for Counter - Terrorism*. 7.

²⁰² KRINER, Matthew a Jon LEWIS, 2021. Pride & Prejudice: The Violent Evolution of the Proud Boys. *Combating Terrorism Center* [online]. 14(6), 26-39 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://ctc.westpoint.edu/wp-content/uploads/2021/07/CTC-SENTINEL-062021.pdf> 34.

²⁰³ KENES, Bulent. The Proud Boys: Chauvinist poster child of far-right extremism. *ECPS: European center for populism studies* [online]. February 2021, 1-37 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.populismstudies.org/wp-content/uploads/2021/03/ECPS-Organisation-Profile-Series-1.pdf> 15.

²⁰⁴ GOLDMACHER, Shane, 1851. Fight Breaks Out Near Republican Club After Visit by Gavin McInnes, Police Say. *The New York Times* [online]. New York: The New York Times Company, Oct 12, 2018 [cit. 2023-07-26]. ISSN 1553-8095. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2018/10/12/nyregion/gavin-mcinnnes-republican-club-vandalized.html?action=click&module=RelatedCoverage&pgtype=Article&ion=Footer>

To, že kolektivní účast *Proud Boys* končí na veřejných místech tím, že jsou někteří členové zadrženi, obviněni a následně odsouzeni, není ničím neobvyklým a samotní členové *Proud Boys* k násilí vyzývají. Například Alan Swinney byl po demonstraci v Portlandu obviněn z napadání a nedovolaného ozbrojování. Později se také dostaly na veřejnost Swinneyho konverzace s ostatními extremistickými skupinami, jakými byli například *Patriot Prayer* nebo *Resist Marxism* ve kterých vyzývá ve kolektivnímu násilí: „*Musíme v čase, který máme, napáchat co nejvíce škod.*“²⁰⁵ Jiný člen *Proud Boys* zase napsal: *Až přijde čas, nezastavím se před ničím, abych je úplně zlikvidoval.*“²⁰⁶

Často násilné události vedly ke skokovému nárůstu popularity *Proud Boys* na sociálních sítích. Například, na shromáždění v Portlandu, když 28letý člen *Proud Boys* Ethan Nordean udeřil jednou ranou do obličeje politického odpůrce takovou intenzitou, že skončil v bezvědomí. Incident byl natočen na video a poté co bylo zveřejněno, facebookové skupiny *Proud Boys* zaznamenaly 823 nových žádostí o členství, což znamenalo nárůst o 70 %.²⁰⁷

Jeden z příspěvků na facebookové stránce *Proud Boys* zněl následovně: *“Vidět toho antifašistického šmejda, jak dostává na frak byl jeden z vrcholů mého roku. Díval jsem se na to pořád dokola.”*²⁰⁸

Ethan Nordean se zároveň okamžitě stal pro *Proud Boys* hrdinou, v hierarchii skupiny vystoupal až do tzv. Rady Starších a vysloužil si i rozhovor s Gavinem McInnesem a posléze dokonce i s krajně pravicovým konspiračním teoretikem, Alexem Jonesem. V interview se Jones Nordeana zeptal, zda se cítil dobře, když *“viděl jeho hlavu, jak naráží na chodník?”*²⁰⁹ Nordean odpověděl: *“Jak říká Gavin McInnes, násilí není skvělé, ale ospravedlnitelné násilí skvělé je.”*²¹⁰

Násilí je ve skupině oslavováno a jedinci, kteří se jej dopouštějí mají výsadní postavení. Určité tajné skupiny na sociálních sítích jsou přístupné pouze pro členy s dosaženým čtvrtým stupněm členství a na shromážděních lze často vidět členy *Proud Boys* s nášivkami *Proud Boy 4th degree*.²¹¹

Když *Proud Boys* říkají, že je Západ, potažmo Spojené státy potřeba bránit před nepřáteli, myslí tím fyzickou obranou v ulicích. Je potřeba se zvednout od klávesnic svých počítačů, jít ven a dostat se do potyčky s komunisty, liberály a *antifou*. Jen tak vypadá ten správný *Proud Boy*, který se může honosit čtvrtým stupněm členství. Násilí je tak pro *Proud Boys* výsostnou známkou autenticity a pomyslným dělítkem mezi skutečným mužem a slabochem.

---

²⁰⁵ Proud Boys: Organizational Overview. *Stanford* [online]. [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: https://cisac.fsi.stanford.edu/mappingmilitants/profiles/proud-boys#highlight_text_32632

²⁰⁶ *Ibid.*

²⁰⁷ STAFF, Hatewatch, 1971-. FACEBOOK'S FIGHT CLUB: HOW THE PROUD BOYS USE THE SOCIAL MEDIA PLATFORM TO VET THEIR FIGHTERS. *Southern Poverty Law Center* [online]. Alabama, USA, August 02, 2018 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/hatewatch/2018/08/02/facebooks-fight-club-how-proud-boys-use-social-media-platform-vet-their-fighters>

²⁰⁸ *Ibid.*

²⁰⁹ WILSON, Jason, 1821-. Who are the Proud Boys, 'western chauvinists' involved in political violence?. *The Guardian* [online]. Londýn: Guardian Newspapers Limited, Sat 14 Jul 2018 [cit. 2023-07-26]. ISSN 1756-3224. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/world/2018/jul/14/proud-boys-far-right-portland-oregon>

²¹⁰ *Ibid.*

²¹¹ KENES, Bulent. The Proud Boys: Chauvinist poster child of far-right extremism. *ECPS: European center for populism studies* [online]. February 2021, 1-37 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.populismstudies.org/wp-content/uploads/2021/03/ECPS-Organisation-Profile-Series-1.pdf>, 20.

Gavin McInnes ve svém podcastu „*GET OFF MY LAWN*“ v roce 2018, v díle s příznačným názvem „*Násilí vyřeší všechno*“ prohlásil: *Nejste mužem, dokud vás někdo nezmlátí, dokud nezmlátíte někoho vy, dokud vám někdo nezlomí srdce, a dokud nezlomíte srdce vy.*²¹²

V takovém vidění světa je násilí ekvivalentem mužství. Pro *Proud Boys* zároveň představuje i funkční náborovou strategii, kdy mladým frustrovaným mužům je nabídnuta možnost bojovat za Západní civilizaci, čímž dají svému životu smysl, a to skrze násilí, které je v tomto boji nezbytné. Pro *Proud Boys* jsou videa, fotky a gify, kde je zachyceno násilí vůči politickým odpůrcům ideálním propagačním a náborovým materiálem – jako v případě výše zmíněného incidentu s Ethanem Nordeanem. Sám McInnes využil každou příležitost pro to, aby propagoval násilí ve spojitosti s *Proud Boys*. Nechal se například slyšet, že *Proud Boys* jsou jediná skupina, která aktivně fyzicky bojuje proti *antifě* a vyzýval ostatní, aby se přidali: *“Chci, abyste proti nim bojovali také. Házejte jim cihly na hlavu. Zničte je. Je to zábava. Děláme to už nějakou dobu a musím říct, že je to opravdu osvobozující.*²¹³

Postupem času ale násilné praktiky neunikly vládním úřadům a v listopadu 2018 FBI označila oficiálně *Proud Boys* jako „extremistickou skupinu s vazbami na bělošský nacionalismus.“²¹⁴

Dva dny poté zveřejnil Gavin McInnes video, ve kterém oznamuje, že oficiálně končí v organizaci *Proud Boys*. Ve videu se odvolával na říjnovou potyčku v New Yorku, ze které vzešlo trestní stíhání 7 členů *Proud Boys*. McInnes tvrdil, že jeho distancování se od skupiny pomůže obviněným jedincům k mírnějším trestům. Zároveň odmítl tvrzení, že *Proud Boys* jsou extremistická organizace. Jeho výroky, glorifikující násilí označil za vytržené z kontextu.²¹⁵

Pro *Proud Boys* to byla zásadní událost, neboť McInnes nejen že skupinu založil, ale také ji vtiskl veškerou ideologii a byl její hlavní tváří. Ve snaze napravit si svoji pověst extremistické a násilné skupiny dokonce následně vedení *Proud Boys* zveřejnilo zprávu, že pro získání čtvrtého stupně již nebude zapotřebí účastnit se násilného střetu.²¹⁶

I přes tyto turbulentní změny, zůstala jejich ideologie a motivace v jádru stejná – bojovat za záchranu Západu – fyzicky, v ulicích s politickými odpůrci.

Obecná potřeba „zachránit Západ“ je výsledkem mýtu, který nynější společenskou polarizaci demagogicky posouvají do roviny osudové války mezi dobrem a zlem. Tato mýtika se často zároveň odkazuje například na křížové výpravy, kdy křesťanská civilizace bojovala proti muslimské, což je zároveň důsledkem i příčinou islamofobie celé skupiny.

---

²¹² KENES, Bulent. The Proud Boys: Chauvinist poster child of far-right extremism. *ECPS: European center for populism studies* [online]. February 2021, 1-37 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.populismstudies.org/wp-content/uploads/2021/03/ECPS-Organisation-Profile-Series-1.pdf>, 20.

²¹³ Ibid.

²¹⁴ WILSON, Jason, 1871-. FBI now classifies far-right Proud Boys as 'extremist group', documents say. *The Guardian* [online]. Mon 19 Nov 2018 [cit. 2023-07-26]. ISSN 0261-3077. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/world/2018/nov/19/proud-boys-fbi-classification-extremist-group-white-nationalism-report>

²¹⁵ WILSON, Jason, 1871-. FBI now classifies far-right Proud Boys as 'extremist group', documents say. *The Guardian* [online]. Mon 19 Nov 2018 [cit. 2023-07-26]. ISSN 0261-3077. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/world/2018/nov/19/proud-boys-fbi-classification-extremist-group-white-nationalism-report>

²¹⁶ KENES, Bulent. The Proud Boys: Chauvinist poster child of far-right extremism. *ECPS: European center for populism studies* [online]. February 2021, 1-37 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.populismstudies.org/wp-content/uploads/2021/03/ECPS-Organisation-Profile-Series-1.pdf>. 20.

Proud Boys celkový narativ podporovali a stejně tak zdůrazňovali nutnost okamžitého jednání. V roce 2018 vydali například vyjádření: “*Máme poslední šanci udělat Západ zase skvělý.*”²¹⁷

Proud Boys berou svá vyjádření tohoto typu velice vážně a na obranu Západu skupina spojila do jednoho členství pod patronátem *Proud Boys* s paramilitantní organizací *Fraternal order of alt-knights* (FOAK), která původně měla být pro členy *Proud Boys* pomocnou obrannou silou na shromážděních. Nicméně, jak upozorňuje nezisková organizace *Southern Poverty Law Center* (SPLC), členové FOAK vykazovali větší motivaci aktivně útočit, nežli se pouze bránit.

Na Portlandském shromáždění na podporu Trumpa se zakladatel Kyle Chapman FOAK zeptal davu: “*Už někdo zmlátil komouše?*” Dále pokračoval: “*Dejte mi vědět, až se tak stane, protože tuhle zábavu si nenechám ujít.*”²¹⁸

Zakladatel Kyle Chapman sdílí s *Proud Boys* touhu zachránit Západní civilizaci před kolapsem, v roce 2017 na svém twitterovém účtu zveřejnil tweet: “*Kolik našich dětí musí zemřít, než se zbavíme islámských nájezdníků? Naše civilizace je zničena. PROBUĎTE SE, VY ZBABĚLCI! BOJUJTE!*”²¹⁹

Stejně jako *Proud Boys*, vidí Chapman a jeho FOAK řešení v násilí, které je potřeba k záchraně civilizace. FOAK se zároveň také ve svých vyjádření odkazují na středověké symboly a stylizují se do postav křesťanských válečníků, kteří v rámci křížových výprav bojovali proti islámu. Sám Chapman je známý i pod přezdívkou “*Based Stickman*”, neboť vystupuje se středověkým kopím, kterým také napadá politické odpůrce. Na své helmě, se kterou, stejně jako s kopím vyráží na shromáždění nosí nápis *Deus Vult*, odkazující k první křížové výpravě.²²⁰

Chapman byl jakýmsi akcelerátorem násilí ve skupině *Proud Boys*, kdy se často nacházel na demonstracích po jejich boku a vyzýval je k použití fyzické síly. Na shromážděních mluvil o nutnosti obětovat se, ku příkladu na setkání v Sacramentu položil davu otázku. “*Možná budete krváčet...klidně můžete i zemřít. Já jsem ochoten zemřít. Jste i vy ochotni zemřít?*”²²¹

Podobná posedlost konečností a osudovostí světa postihla i druhého muže FOAK, kterým byl Austin Gillespie. Sám o sobě tvrdí že je pohanem a při jedné z poutí zabil kozla a vypil a jeho krev, vše jako součást rituálu. Jakožto vystudovaný advokát, ve svých esejích na univerzitě hájil eugeniku, v dalším případě se zase dopustil popírání holocaustu.²²² V jiných textech zase vyzývá obyvatele, aby odstranili politiky, kteří jim vnucují arabské přistěhovalce a vyzval k “popravě zrádců.”²²³

²¹⁷ KENES, Bulent. The Proud Boys: Chauvinist poster child of far-right extremism. *ECPS: European center for populism studies* [online]. February 2021, 1-37 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.populismstudies.org/wp-content/uploads/2021/03/ECPS-Organisation-Profile-Series-1.pdf>, 20

²¹⁸ FRATERNAL ORDER OF ALT-KNIGHTS (FOAK), 1971-. *Southern Poverty Law Center* [online]. Alabama, USA [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/fraternal-order-alt-knights-foak>

²¹⁹ *Ibid.*

²²⁰ *Ibid.*

²²¹ *Ibid.*

²²² *Ibid.*

²²³ *Ibid.*

Fraternal Order of Alt-knights údajně rychle splynula s *Proud Boys*, což ale učinilo skupinu ještě více násilnou, neboť vliv Chapmana, Gillespie a dalších “alternativních rytířů” zůstal ve skupině přítomen.

Pokud tak vezmeme vše výše zmíněné v potaz, jsou události z 6. ledna 2021 přirozenou akcí, v souladu s ideologií *Proud Boys*. V momentě, kdy Donald Trump prohrál volby, vyhlásili *Proud Boys* na sociálních sítích svoji oddanost poraženému prezidentovi a vyzvali své členy na účastech na demonstracích proti “ukradeným volbám”, což byla rétorika, kterou Trump po volbách používal – svou porážku proti Joe Bidenovi neuznal a podporoval narativ o tom, že volby byly jeden velký podvod.

12. prosince 2020 se *Proud Boys* hromadně účastnili akce v rámci Trumpovy kampaně „Zastavte krádež.“ V tento den se typicky chovali velmi násilně – poblíž určitého baru, kde se *Proud Boys* shromáždili, byli pobodáni čtyři lidé, přičemž dle svědků se akce účastnili právě členové *Proud Boys*. Na jiných kamerových záznamech bylo zdokumentováno, jak *Proud Boys* napadají protiprotestující. V tento den také ještě „stihli“ napadnout dva černošské kostely a poničit jejich majetek.²²⁴

Vyvrcholení kampaně „Zastavte krádež“ nastalo 6. ledna 2021, kdy Trump vyzval své příznivce k vniknutí do Kapitolu a ti uposlechli. Nicméně poté, co si uvědomil závažnost situace, odsoudil násilí i výtržníky z vniknutí od Kapitolu, členové *Proud Boys* to vnímali jako zradu a hromadně začali Trumpa opouštět. Někteří členové *Proud Boys* nelibě nesli, že Trump nepomáhal zatčeným členům. Na sociálních sítích ho označovali za „mimořádně slabého.“ Zároveň Trump byl již v tuto dobu zablokovaný na Twitteru, tedy platformě, kterou hojně využíval ke komunikaci, a nemohl tak svá vyjádření dále korigovat a potencionálně uklidnit své příznivce a nabídnout jim další motivaci.

Význam skupiny *Proud Boys* pro útok na Kapitol je zásadní. Vyšetřování ukázalo, že vedení *Proud Boys* útok plánovali dopředu, distribuovali plány a povzbuzovaly další členy, aby do Washingtonu D.C. přicestovali s předstihem a připravili se. Předseda skupiny Enrique Tarrío také vyzval účastníky, aby nepřišli oblečení do typických žlutočerných barvách. Namísto toho měli mít pouze černé oblečení. *“Tentokrát na sobě nebudeme mít naši tradiční žlutou a černou. Namísto toho se oblečeme pouze do černé. Budeme inkognito a ve Washingtonu budeme operovat po menších týmech.”*²²⁵ Napsal Enrique Tarrío na sociálních sítích.

Sám Tarrío byl jedním ze čtyř členů skupiny odsouzených za podněcování k trestné činnosti v souvislosti s útokem. Soud a následné výslechy svědků odhalily, jak se ke kultuře násilí stavěli řadoví členové *Proud Boys*. Jedním z vyslychaných byl i Matthew Greene, který u soudu popsal, že násilí bylo na shromážděních “kolektivně očekáváno a oslavováno a také zakořeněno v kultuře skupiny.”²²⁶

²²⁴ Proud Boys: Organizational Overview. *Stanford* [online]. [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: https://cisac.fsi.stanford.edu/mappingmilitants/profiles/proud-boys#highlight_text_32632

²²⁵ KRINER, Matthew a Jon LEWIS, 2021. Pride & Prejudice: The Violent Evolution of the Proud Boys. *Combating Terrorism Center* [online]. 14(6), 26-39 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://ctc.westpoint.edu/wp-content/uploads/2021/07/CTC-SENTINEL-062021.pdf> 37.

²²⁶ FEUER, Alan a Zach MONTAGUE, 1851. Proud Boys' Views on Violence Take Center Stage at Jan. 6 Trial. *The New York Times* [online]. New York: The New York Times Company, Jan 25, 23 [cit. 2023-07-26]. ISSN 1553-8095. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2023/01/25/us/politics/proud-boys-violence-jan-6.html>.

Greene také odmítl často opakované tvrzení, že pokud je násilí v rámci skupiny použito, tak pouze jako obranná reakce na agresivní praktiky odpůrců a porotě poskytl zážitek z 11. prosince 2020, den před shromážděním na podporu Trumpa ve Washingtonu. *“Když jsme se pohybovali okolo, hledali jsme antifu. Když jsme ji našli, snažili jsme se je přimět k fyzické konfrontaci.”*²²⁷ Přičemž následující den, tedy 12. prosince skupina v čele s Tarriem zaútočila na kostel, ze kterého ukradla transparent s nápisem *“Black lives Matter”* a následně se střetli s členy antify.²²⁸

Soud nakonec v květnu 2023 uznal členy *Proud Boys* vinnými z přípravy spiknutí v souvislosti s vniknutím do Kapitolu a mezi odsouzenými byli mimo Enrique Tarria také již zmiňovaný Ethan Nordean, Joseph Biggs a Zachary Rehl.²²⁹

Samotný útok na Kapitol znamenal pro skupinu značnou komplikaci, mnozí členové s vniknutím nesouhlasili a vnitřní integrita *Proud Boys* byla těmito událostmi značně ohrožena a některé lokální buňky přestaly uznávat Enrique Tarria jako předsedu skupiny. Navzdory tomu, skupina neopustila svoje násilné praktiky a během jednoho roku, po událostech z 6. ledna 2021, se *Proud Boys* zúčastnili 35 demonstrací, které skončily násilnými střety.²³⁰

4.2.5. Shrnutí

Smyslem této kapitoly bylo rozebrat a osvětlit, jakou roli hraje násilí v ideologii skupiny. Na to, jakou úlohu násilí ve skupině zaujímá, se dá dívat z několika úhlů. Nejzákladnější ideologie *Proud Boys* je zahrnuta v heslu *“Jsem Západní šovinista a odmítám se omlouvat za stvoření moderního světa.”* Tento *“Západní moderní svět”*, případně *“Západní civilizace”*, je v ideologii *Proud Boys* pod útokem a je potřeba vynaložit veškeré úsilí, aby byla zachráněna. Výrazným prvkem tohoto boje za Západ je osobnost Donalda Trumpa, který tomuto snažení dodával za dobu svého prezidentství legitimitu a spoluvytvářel mýtus ohledně nutnosti zachránit Západní civilizaci před zničením, což způsobovalo silnou polarizaci společnosti, kterou si krajní pravice, včetně *Proud Boys*, přeložila jako osudový boj mezi dobrem a zlem. Tento boj pak pro *Proud Boys* doslova znamená fyzické střety s odpůrci, veškerá rétorika, symbolika a online vystupování skupiny pak směřuje zpátky právě k násilí, které je jediným řešením, jak dosáhnout politických vítězství, a proto hraje v roli skupiny naprosto zásadní a nezastupitelnou roli. Odkazy na násilí také můžeme nalézt v přijímacích rituálech a obecné rétorice členů, kdy členové, kteří ho aktivně praktikují, jsou ti praví válečníci a ochránci Západu. Autentičnost člena je právě definovaná tím, zda používají násilí na ochranu Západu.

²²⁷ FEUER, Alan a Zach MONTAGUE, 1851. Proud Boys' Views on Violence Take Center Stage at Jan. 6 Trial. *The New York Times* [online]. New York: The New York Times Company, Jan 25, 23 [cit. 2023-07-26]. ISSN 1553-8095. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2023/01/25/us/politics/proud-boys-violence-jan-6.html>.

²²⁸ *Ibid.*

²²⁹ GLASEROVÁ, Dominika. Členové Proud Boys jsou vinni z přípravy spiknutí v Kapitolu, rozhodla porota. *Česká Televize: ČT24* [online]. 4. 5. 2023 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/3583865-clenove-proud-boys-jsou-vinni-z-pripravy-spiknuti-v-kapitolu-rozhodla-porota>.

²³⁰ FEUER, Alan a Zach MONTAGUE, 1851. Proud Boys' Views on Violence Take Center Stage at Jan. 6 Trial. *The New York Times* [online]. New York: The New York Times Company, Jan 25, 23 [cit. 2023-07-26]. ISSN 1553-8095. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2023/01/25/us/politics/proud-boys-violence-jan-6.html>.

Závěr

V práci jsem se zabýval ideologií násilí v rámci *Proud Boys*, významnou krajně pravicovou, čistě mužskou extremistickou skupinou působící především ve Spojených státech. Skrze tři hlavní kapitoly – teoretický rámec, historie extremismu ve Spojených státech analýza skupiny *Proud Boys* v kontextu s ideologií násilí – jsem se pokusil odpovědět na otázku „*Jakou roli hraje násilí v ideologii ve skupině Proud Boys?*“

V této souvislosti byly zkoumány také role sociálních sítí a dalších online platforem, který figurují jako účinné nástroje pro šíření extremistických a radikálních ideologií a zároveň se jedná o vhodný nástroj pro oslovování nových sympatizantů s pravicovým extremismem. Samotný vzestup pravicových extremistických subjektů je pak provázán se společenskými změnami, jakými jsou politická polarizace, ekonomická nejistota a rostoucí nedůvěra v instituce.

V práci obhajují tezi, že spouštěčem těchto změn je velká ekonomická krize z roku 2008 a zvolení Baracka Obamy jakožto prvním černošským prezidentem, což znejistilo především bílé Američany z rurálních oblastí. Donald Trump této situaci využil a když v roce 2016 vyhrál volby, znamenalo to obrovský nárůst krajně pravicových skupin, organizací a hnutí.

Zrod a fungování *alt-right* je přímo spojen s Trumpovou administrativou. To se týká i skupiny *Proud Boys*, která je v kontextu současné krajní pravice do velké míry unikátním úkazem, neboť soubor jejich hodnot a ideologie je ojedinělý i díky výsadní roli násilí v rámci ideologie. To jednak posiluje kolektivní identitu skupiny. To se děje skrze přijímací rituály, které mají svůj předobraz v tajných bratrstev – fenoménem, který prostupuje celou americkou společností a formoval i světónázor *Proud Boys*, kteří o sobě jako o tajném bratrstvu referují a svým fungováním se podobají například Ku-klux-klanu.

Jiná inspirace kolektivním násilím zase pochází od subkultury skinheadů, kteří sdílí v *Proud Boys* mnoho společných znaků, včetně jednotné vizáže a používání násilí při fyzických střetech, jakožto prostředek k dosažení politických cílů. V případě *Proud Boys* jsou pak tyto cíle demagogická představa o potřebě zachránit Západní civilizaci před nepřáteli. V očích *Proud Boys* to jsou především komunisté, islám, feminismus a v obecnější rovině se pak jedná všechny liberální proudy, které v současnosti rezonují v americké společnosti. Od jedince ve skupině se očekává, že proti těmto nepřítelům bude bojovat v ulicích pomocí fyzické síly. Jedinec, který tak učiní, dosáhne nejvyšší čtvrté úrovně. Násilí ve skupině je tak jasným prostředkem k tomu, aby jedinec dosáhl co nejvyšší autenticity v rámci skupiny.

V teoretické části práce jsem rozebíral definiční prvky extremismu a pokud tuto debatu zjednodušíme, lze říct že extremistista stojí o změnu systému nedemokratickou cestou. Pokud tuto tezi dáme do kontextu s vniknutím příznivců Donalda Trumpa do Kapitoly Spojených Států, kterého se účastnili i příslušníci *Proud Boys*, lze o nich hovořit jako o extremistické skupině, ve které hraje násilí prominentní roli jako pro soudružnost skupiny, tak pro samotného jednotlivce, který v násilí může vidět řešení jeho vlastní frustrace a nespokojenosti, neboť ve skupině *Proud Boys* se mu dostane výsadního postavení a uznání, pokud se tímto způsobem přispěje k osudovému boji za záchranu Západní civilizace.

Seznam literary

Al Jazeera Staff, 1996. Explained: Alt-right, alt-light and militias in the US: The US far right is a crowded political terrain. Here are the differences and similarities between some key groups. *Al Jazeera* [online]. Dauhá: Al Jazeera Media Network, 13 Oct 2017 [cit. 2023-07-25]. Dostupné z: <https://www.aljazeera.com/features/2017/10/13/explained-alt-right-alt-light-and-militias-in-the-us>.

ASAL, Victor a Karl RETHEMEYER. Dilettantes, Ideologues, and the Weak: Terrorists Who Don't Kill. *Conflict Management and Peace Science* [online]. 2008, (25) [cit. 2023-07-14]. Dostupné z: doi:<https://doi.org/10.1080/07388940802219000>

ATOMWAFFEN DIVISION: Atomwaffen Division (AWD) is a terroristic neo-Nazi organization that formed out of Iron March, an influential fascist forum that went offline in fall 2017. [online]. Alabama: Southern Poverty Law Center [cit. 2023-07-17]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/atomwaffen-division>.

BAILEY, Budd, 2017. *Red Scare: communists in America* [online]. New York: Cavendish square [cit. 2023-07-17]. ISBN 1-5026-2326-9.

BALLECK, Barry J., 2019. *Hate groups and extremist organizations in America: an encyclopedia* [online]. Santa Barbara, California: ABC-CLIO, 1 online resource (438 pages) [cit. 2023-07-17]. ISBN 979-82-16-09468-5. Dostupné z: https://cuni.primo.exlibrisgroup.com/permalink/420CKIS_INST/1ustijj/alma9925252895406986.

BEREINSTEIN, Lindsay, 1976-. Elliot Rodger's War on Women. *In These Times*. Chicago.

BLAZAK, Randy. White Boys to Terrorist Men: Target Recruitment of Nazi Skinheads. *American Behavioral Scientist* [online]. February 2001, 44(6), 1-19 [cit. 2023-07-14]. Dostupné z: <https://www.ojp.gov/ncjrs/virtual-library/abstracts/white-boys-terrorist-men-target-recruitment-nazi-skinheads>.

BLOUT, Emily a Patrick BURKART. *White Supremacist Terrorism in Charlottesville: Reconstructing 'Unite the Right'* [online]. 1-22 [cit. 2023-07-31]. ISSN 1057-610X. Dostupné z: doi:10.1080/1057610X.2020.1862850

BONAZZO, John, 1971-. Alt-Right 'Proud Boys' Still Verified on Twitter Despite Reforms. *The Observer* [online]. Londýn: The Guardian [cit. 2023-07-31]. ISSN 0029-7712. Dostupné z: <https://observer.com/2018/07/twitter-proud-boys-alt-right/>

BUNCOMBE, Andrew. Proud Boys founder Gavin McInnes says he is quitting right wing group FBI labels 'extremist'. *Independent* [online]. Londýn [cit. 2023-07-18]. ISSN 0951-9467. Dostupné z: <https://www.independent.co.uk/news/world/americas/proud-boys-founder-quit-group-right-wing-extremist-fbi-us-white-nationalism-a8647661.html>.

CLAWSON, Mary Ann, 1985. Fraternal Orders and Class Formation in the Nineteenth-Century United States. *Comparative Studies in Society and History*. Cambridge: Cambridge University Press, 27.(4.), 672-695.

COBEN, Stanley. A Study in Nativism: The American Red Scare of 1919-20. *Political Science Quarterly* [online]. Oxford: Oxford University Press, 1964, 79(1), 52-75 [cit. 2023-07-17]. Dostupné z: doi:<https://doi.org/10.2307/2146574>.

CORNISH, Dean. Meet the Proud Boys, a group of men who say there's a war on masculinity. *SBSNews* [online]. 3 July 2018 [cit. 2023-06-12]. Dostupné z:

<https://www.sbs.com.au/news/dateline/article/meet-the-proud-boys-a-group-of-men-who-say-theres-a-war-on-masculinity/rxe0ki88y>.

D. J. Mulloy, 2004. *American extremism: history, politics and the militia movement* Mulloy, D. J., author. [online]. London: Routledge [cit. 2023-07-17]. ISBN 1-134-35801-6. Dostupné z:

https://cuni.primo.exlibrisgroup.com/view/action/uresolver.do?operation=resolveService&package_service_id=18324731890006986&institutionId=6986&customerId=6985&VE=true.

DIMAGGIO, Anthony. Rage on the Right: The American Militia Movement from Ruby Ridge to the Trump Presidency, written by Lane Crothers. *Populism (Leiden, Netherlands)* [online]. Leiden | Boston: Brill, 2021, 4(1), 124-127 [cit. 2023-07-17]. ISSN 2588-8064. Dostupné z: doi:10.1163/25888072-BJA10019.

DISSER, Nicole. Gavin McInnes and His 'Proud Boys' Want to Make Men Great Again. *Bedford and Bowery* [online]. July 28, 2016 [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20190209020443/https://bedfordandbowery.com/2016/07/gavin-mcinnnes-and-his-proud-boys-want-to-make-white-men-great-again/>.

DRULÁK, Petr, 2008. *Jak zkoumat politiku: kvalitativní metodologie v politologii a mezinárodních vztazích* [online]. Praha: Portál [cit. 2023-07-24]. ISBN 978-80-7367-385-7.

DVOŘÁKOVÁ, Ilona. Obsahová analýza / formální obsahová analýza / kvantitativní obsahová analýza. *Antropoweb* [online]. 2010(2), 95-100 [cit. 2023-07-24]. ISSN 1804-6665. Dostupné z: http://www.antropoweb.cz/media/webzin/webzin_2_2010/Dvorakova_I-2-2010.pdf

ECHEVARRIA, Gina. How this frog meme became a symbol of hope and hate. *Business Insider* [online]. New York [cit. 2023-07-31]. Dostupné z: <https://www.businessinsider.com/pepe-frog-meme-hate-symbol-hope-hong-kong-protesters-2019-10>

Extrémistické projevy a jejich současné místo podle Ústavy USA [online]. 95-100 [cit. 2023-07-24]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/extremisticke-projevy-a-jejich-soucasne-misto-podle-ustavy-usa.aspx>

FAQ: IS THERE A CHAPTER IN MY AREA?. <https://okfafo.com/> [online]. [cit. 2023-07-19]. Dostupné z: <https://okfafo.com/faq/>.

FEUER, Alan a Zach MONTAGUE, 1851. Proud Boys' Views on Violence Take Center Stage at Jan. 6 Trial. *The New York Times* [online]. New York: The New York Times Company, Jan 25, 23 [cit. 2023-07-26]. ISSN 1553-8095. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2023/01/25/us/politics/proud-boys-violence-jan-6.html>.

FISCHER, Nick. *Spider Web: The Birth of American Anticommunism* [online]. Urbana: University of Illinois Press, 2016 [cit. 2023-07-16]. ISBN 9780252040023.

FRANKEL, Sheera a Annie KARNI, 1851. Proud Boys celebrate Trump's 'stand by' remark about them at the debate. *The New York Times* [online]. New York: The New York Times Company, Jan 20, 2021 [cit. 2023-07-26]. ISSN 1553-8095. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2020/09/29/us/trump-proud-boys-biden.html>.

FRATERNAL ORDER OF ALT-KNIGHTS (FOAK), 1971-. *Southern Poverty Law Center* [online]. Alabama, USA [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/fraternal-order-alt-knights-foak>.

FREEDEN, Michael, 2003. *Ideology : A Very Short Introduction* [online]. New York: Oxford University Press [cit. 2023-07-14]. ISBN 978-0-19-280281-1. Dostupné z: <https://web.s.ebscohost.com/ehost/detail/detail?vid=0&sid=98264f73-363f-4b6d-b923-3b2831cc9455%40redis&bdata=Jmxhbmc9Y3Mmc2l0ZT1laG9zdC1saXZl#AN=264790&db=e000xww>

From Alt Right to Alt Lite: Naming the Hate [online], 2017. New York City [cit. 2023-07-25]. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/background/alt-right-alt-lite-naming-hate>.

Gavin McInnes says "Fighting solves EVERYTHING!" while hitting the heavy bag at boxing gym, 2005-. In: *Youtube: the free encyclopedia* [online]. San Bruno, Kalifornie, USA: Google, 24.6.2018 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=fhoI94Lw_34&ab_channel=RadicatusDextra.

Get Off My Lawn Podcast #59 | Friday, Friday, gotta get down on Friday [online]. [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <https://podbay.fm/p/get-off-my-lawn-podcast-w-gavin-mcinnes/e/1529428354>.

GING, D. (2019). Alphas, Betas, and Incels: Theorizing the Masculinities of the Manosphere. *Men and Masculinities*, 22(4), 638–657. <https://doi-org.ezproxy.is.cuni.cz/10.1177/1097184X17706401>.

GLASEROVÁ, Dominika. Členové Proud Boys jsou vinni z přípravy spiknutí v Kapitolu, rozhodla porota. *Česká Televize: ČT24* [online]. 4. 5. 2023 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/3583865-clenove-proud-boys-jsou-vinni-z-pripravy-spiknuti-v-kapitolu-rozhodla-porota>.

GOLDMACHER, Shane, 1851. Fight Breaks Out Near Republican Club After Visit by Gavin McInnes, Police Say. *The New York Times* [online]. New York: The New York Times Company, Oct 12, 2018 [cit. 2023-07-26]. ISSN 1553-8095. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2018/10/12/nyregion/gavin-mcinnes-republican-club-vandalized.html?action=click&module=RelatedCoverage&pgtype=Article@ion=Footer>.

GOLLNER, Adam. The Secret History of Gavin McInnes. *The Vanity Fair*. New York.

GUPTA, Aron. Why Young Men of Color Are Joining White-Supremacist Groups: Patriot Prayer's leader is half-Japanese. Black and brown faces march with the Proud Boys. Is the future of hate multicultural?. *TheDailyBeast.com* [online]. Sep. 04, 2018 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.thedailybeast.com/why-young-men-of-color-are-joining-white-supremacist-groups>

HATMAKER, Taylor, 2005. Facebook is the recruiting tool of choice for far-right group the Proud Boys: Messages on anti-lockdown social media groups reveal role of the far-right group in Covid-related protests. *Techcrunch*. San Francisco, 2018.

HEYWOOD, Andrew, 2004. *Politologie*. Praha: Eurolex Bohemia. Politologie (Eurolex Bohemia). ISBN 80-864-3295-5.

HORNÁT, Jan, KÝROVÁ, Lucie, ed., 2020. *America First: příčiny a kontext volebního vítězství Donalda Trumpa*. Praha: Karolinum. ISBN 978-80-246-4606-0.

HOROWITZ, David, 1999. *Inside the Klavern: the Secret History of a Ku Klux Klan of the 1920s*. Carbondale: Southern Illinois University Press Publication. ISBN 0809322471.

How this frog meme became a symbol of hope and hate, 2007-. *Business Insider* [online]. New York, October 8 2020 [cit. 2023-06-12]. Dostupné z:

<https://www.businessinsider.com/pepe-frog-meme-hate-symbol-hope-hong-kong-protesters-2019-10>.

CHARVÁT, Jan, 2004. Politologická revue. *Politologická revue* [online]. 2004(10), 59-79 [cit. 2023-07-31]. ISSN 1211-0353. Dostupné z: <https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=38487>

CHARVÁT, Jan, 2007. *Současný politický extremismus a radikalismus*. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-098-6.

JANE, Emma, 1945. Stacys, Brads and 'reverse rape': inside the terrifying world of 'incels'. *ABC News* [online]. New York [cit. 2023-07-31]. ISSN 2162-2191. Dostupné z: <https://www.abc.net.au/news/2018-04-27/incels-inside-their-terrifying-online-world/9700932>.

JEVTIC, Miroljub. POSITION OF PRESIDENT AND RELIGION WITHIN POLITICAL SYSTEM OF USA. *ПОЛИТИКОЛОГИЈА РЕЛИГИЈЕ* [online]. 2007, (2), 39-60 [cit. 2023-07-15]. Dostupné z: <http://www.politicsandreligionjournal.com/index.php/prj/article/view/377/424>.

KENES, Bulent. The Proud Boys: Chauvinist poster child of far-right extremism. ECPS: European center for populism studies [online]. February 2021, 1-37 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.populismstudies.org/wp-content/uploads/2021/03/ECPS-Organisation-Profile-Series-1.pdf>.

KITTS, Margo, 2021. Proud Boys, Nationalism, and Religion. *Journal of Religion and Violence*. 9(1), 12-32. ISSN 2159-6808. Dostupné z: doi:10.5840/jrv2020102778.

KOZÁK, Kryštof, 2019. *České probuzení z amerického snu: proč a jak se v České republice zabývat Spojenými státy*. Praha: Univerzita

KRINER, Matthew a Jon LEWIS, 2021. Pride & Prejudice: The Violent Evolution of the Proud Boys. *Combating Terrorism Center* [online]. 14(6), 26-39 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://ctc.westpoint.edu/wp-content/uploads/2021/07/CTC-SENTINEL-062021.pdf>.

KURTH, James. Western Civilization: Our Tradition. *Intercollegiate Review* [online]. October 8, 2003, 39(1/2), 5-13 [cit. 2023-07-14]. Dostupné z: <https://isi.org/intercollegiate-review/western-civilization-our-tradition/>

KUTNER, Samantha. Swiping Right: The Allure of Hyper Masculinity and Cryptofascism for Men Who Join the Proud Boys. *Internation Centre for Counter - Terrorism*.

LIPSET, Seymour Martin, 2003. *Dvousečná zbraň: rub a líc americké výjimečnosti*. Praha: Prostor. Obzor (Prostor). ISBN 80-726-0094-.

LIPSET, Seymour. *The Politics of Unreason: Right Wing Extremism in America, 1790-1977*. 56.

LOPEZ Bunyasi, T. (2019). The Role of Whiteness in the 2016 Presidential Primaries. *Perspectives on Politics*, 17(3), 679-698. doi:10.1017/S1537592719001427.

MAC, Ryan a Blake MONTGOMERY. Twitter Suspended Proud Boys' And Founder Gavin McInnes' Accounts Ahead Of The "Unite The Right" Rally. *BuzzfeedNews*.

MACLEAN, Nancy, 2007. *Pod maskou ušlechtilosti: Ku-klux-klan po první světové válce*. Praha: BB/art. ISBN 978-80-7381-105-1.

MAREŠ, Miroslav, 2001. Ku Klux Klan a pravicový extremismus V ČR. *Středoevropské politické studie* [online]. Brno: Faculty of Social Studies, Masaryk University, 3(3), 1-11 [cit. 2023-07-31]. ISSN 1212-7817. Dostupné z: <https://journals.muni.cz/cepsr/article/view/3867>.

MAREŠ, Robert, 1997. Skinheads: subkultura zničená ideologií. *Nová přítomnost* [online]. 4/97, 2-6 [cit. 2023-07-14]. ISSN 2570-9275. Dostupné z: https://pritomnost.cz/archiv/cz/1997/1997_4.pdf.

MATULÍK, Rostislav. Americké hnutí alt-right je v rozkladu. Chybí peníze i noví stoupenci, hádá se mezi sebou. *Irozhlas.cz* [online]. Český Rozhlas [cit. 2023-07-31]. Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/usa-amerika-alt-right-alternativni-pravice-pad-1808140800_mls

MCELROY, Wendy. Murray N. Rothbard: Mr. Libertarian. <https://web.archive.org/> [online]. August 2003 [cit. 2023-07-25]. Dostupné z: <https://web.archive.org/web/20060803045740/http://www.zetetics.com/mac/rockwell/mcelroy000706.html>.

MCINNES, Gavin. Introducing: The Proud Boys. *Tiki's Magazine*. 2016.

MICHAELS, Jonathan, 2017. *McCarthyism: The Realities, Delusions and Politics Behind the 1950s Red Scare* [online]. [cit. 2023-07-17]. ISBN 9780203766712. Dostupné z: <https://www.taylorfrancis.com/books/mono/10.4324/9780203766712/mccarthyism-jonathan-michaels>.

MOFFIT, B. (2023). What Was the 'Alt' in Alt-Right, Alt-Lite, and Alt-Left? On 'Alt' as a Political Modifier. *Political Studies*, 0(0). <https://doi-org.ezproxy.is.cuni.cz/10.1177/00323217221150871>.

MUDDE, Cas, 2010. The Populist Radical Right: A Pathological Normalcy. *West European Politics* [online]. 20 Oct 2010, 33(6), 1167-1186 [cit. 2023-07-14]. Dostupné z: [doi:https://doi.org/10.1080/01402382.2010.508901](https://doi.org/10.1080/01402382.2010.508901)

NORRIS, Sian. 'Put a Ring on It and Knock Her Up': The Proud Boys Credo of Far-Right Misogyny: A script read out at the start of every Proud Boys gathering reveals the paradoxes of being a woman in the far-right, and the misogyny inherent in nationalism. *Sian Norris reports* [online]. 3 February 2023 [cit. 2023-06-12].

Presence of far-right Proud Boys symbol at Melbourne marches 'frightening for us all', Josh Frydenberg says. <https://www.abc.net.au/news>.

Proud Boys: Organizational Overview. *Stanford* [online]. [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: https://cisac.fsi.stanford.edu/mappingmilitants/profiles/proud-boys#highlight_text_32632.

RHODES, Christopher. Why 'white' supremacists are not always white: Black and brown men committing white supremacist crimes in America should not surprise anyone. *Al Jazeera* [online]. Dauhá: Al Jazeera Media Network, 1996, 2 Jun 2023 [cit. 2023-07-25]. Dostupné z: <https://www.aljazeera.com/opinions/2023/6/2/why-white-supremacists-are-not-always-white>.

ROSE, Steve. A deadly ideology: how the 'great replacement theory' went mainstream. *The Guardian* [online]. Londýn [cit. 2023-07-31]. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/world/2022/jun/08/a-deadly-ideology-how-the-great-replacement-theory-went-mainstream>.

SARABIA, Daniel a Thomas SHRIVER. MAINTAINING COLLECTIVE IDENTITY IN A HOSTILE ENVIRONMENT: CONFRONTING NEGATIVE PUBLIC PERCEPTION AND

FACTIONAL DIVISIONS WITHIN THE SKINHEAD SUBCULTURE. *Sociological Spectrum* [online]. 12 Aug 2010, 24(3), 267-294 [cit. 2023-07-14]. Dostupné z: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/02732170390258614?scroll=top&needAccess=true&role=tab>.

SMOLÍK, Josef, 2015. Youth Subcultures: From Deviation to Fragmentation. *Sociální pedagogika / Social Education* [online]. duben 2015, 3(1), 36-55 [cit. 2023-07-14]. ISSN 18058825. Dostupné z: doi:10.7441/soced.2015.03.01.03.

SOCIAL MEDIA PLATFORM TO VET THEIR FIGHTERS. *Southern Poverty Law Center* [online]. Alabama, USA, August 02, 2018 [cit. 2023-07-26]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/hatewatch/2018/08/02/facebooks-fight-club-how-proud-boys-use-social-media-platform-vet-their-fighters>.

SPOJENÉ STÁTY. *BRANDENBURG V. OHIO*. In: . ročník 1964, číslo 395. Dostupné také z: <https://web.archive.org/web/20150518101137/http://www.acluohio.org/cases/brandenburg-v-ohio>

STAFF, Hatewatch, 1971-. FACEBOOK'S FIGHT CLUB: HOW THE PROUD BOYS USE THE

TAYLOR, Jim. The woman who founded the 'incel' movement. *BBC* [online]. Londýn, 30 August 2018 [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/world-us-canada-45284455>.

THOMPSON, J., & Hawley, G. (2021). Does the Alt-Right still matter? An examination of Alt-Right influence between 2016 and 2018. *Nations and Nationalism*, 27(4), 1165– 1180. <https://doi.org/10.1111/nana.12736>.

THOMPSON, J., & Hawley, G. (2021). Does the Alt-Right still matter? An examination of Alt-Right influence between 2016 and 2018. *Nations and Nationalism*, 27(4), 1165– 1180. <https://doi.org/10.1111/nana.12736>.

TOCQUEVILLE, Alexis de, 2000. *Demokracie v Americe*. Praha: Academia. ISBN 80-200-0829-2.

TYNES, Robert, 1995-. Gavin McInnes's hate machine. *First Monday* [online]. University of Illinois at Chicago, 26(2), 1-18 [cit. 2023-07-31]. ISSN 1396-0466. Dostupné z: doi:<https://doi.org/10.5210/fm.v26i2.11424>

USA a podpora lidských práv. *Velvyslanectví USA v České republice* [online]. [cit. 2023-07-14]. Dostupné z: <https://cz.usembassy.gov/cs/our-relationship-cs/politika-historie/usa-a-lidska-prava/>

VALASIK, Matthew a Shannon REID. Alt-right gangs and far-right extremists: From the margins to the mainstream. *Sociology Compass* [online]. 05 April 2023, 17(7), 1-19 [cit. 2023-07-17]. ISSN 1751-9020. Dostupné z: doi:<https://doi.org/10.1111/soc4.13094>.

Venerating the Housewife:" A Primer on Proud Boys' Misogyny, 1913. *ADL* [online]. August 12, 2021 [cit. 2023-06-12]. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/blog/venerating-housewife-primer-proud-boys-misogyny>.

WEBBER, David, Arie KRUGLANSKI, Erica MOLINARIO a Katarzyna JASKO, 2020. Ideologies that justify political violence. *Current Opinion in Behavioral Sciences* [online]. August 2020, (34), 107-111 [cit. 2023-07-14]. Dostupné z: doi:<http://dx.doi.org/10.1016/j.cobeha.2020.01.004>

WILSON, Jason, 1821-. Who are the Proud Boys, 'western chauvinists' involved in political violence?. *The Guardian* [online]. Londýn: Guardian Newspapers Limited, Sat 14 Jul 2018 [cit. 2023-07-26]. ISSN 1756-3224. Dostupné z: <https://www.theguardian.com/world/2018/jul/14/proud-boys-far-right-portland-oregon>.